

“காப்பியக்கோ”  
ஜின்னாவ் ஷரிபுத்தீன்

# நாபுரெனாடு வசனித்த நக்நபி

மூஸாநபி  
காஷியம்

# நாயனாடு வசனித்த நந்தரி

	<b>மூலநாடி காவியம்</b>	
1987	மூலநாடி காவியம்	1
1988	மூலநாடி காவியம்	2
2001	மூலநாடி காவியம்	3
2001	மூலநாடி காவியம்	4
2002	மூலநாடி காவியம்	5
2002	மூலநாடி காவியம்	6
2010	மூலநாடி காவியம்	7
2011	மூலநாடி காவியம்	8
2012	மூலநாடி காவியம்	9
2012	மூலநாடி காவியம்	10
2012	மூலநாடி காவியம்	11
1989	மூலநாடி காவியம்	12
1988	மூலநாடி காவியம்	13
1987	மூலநாடி காவியம்	14
2001	மூலநாடி காவியம்	15
2012	மூலநாடி காவியம்	16
2002	மூலநாடி காவியம்	17
2002	மூலநாடி காவியம்	18
2002	மூலநாடி காவியம்	19
2002	மூலநாடி காவியம்	20
2002	மூலநாடி காவியம்	21
2002	மூலநாடி காவியம்	22
2002	மூலநாடி காவியம்	23
2002	மூலநாடி காவியம்	24
2002	மூலநாடி காவியம்	25
2002	மூலநாடி காவியம்	26
2002	மூலநாடி காவியம்	27
2002	மூலநாடி காவியம்	28
2002	மூலநாடி காவியம்	29
2002	மூலநாடி காவியம்	30

## நாயனாடு வசனித்த நந்தரி

மூலநாடி காவியம்

## ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

### காவியங்கள்

1. மஹ்ஜபீன் காவியம் 1992
2. புனித பூமியிலே காவியம் 1998
3. பிரளயங் கண்ட பிதா 2001
4. தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன் 2001
5. பண்டாரவன்னியன் காவியம் 2005
6. திருநபி காவியம் 2006
7. தீரன் திப்பு சுல்தான் காவியம் 2010
8. வாத்தியார் மாப்பிள்ளை காவியம் 2011
9. எல்லாள காவியம் 2013
10. நாயனொடு வசனித்த நந்நபி 2014

### கவிதைத் தொகுதிகள்

11. முத்து நகை 1989
12. பாலையில் வசந்தம் 1998
13. பனிமலையின் பூபாளம் 1995
14. திருமறையும் நபிவழியும் 2007
15. வல்லுவம் 2012

### சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

16. பெற்றமனம் 2003
17. வேறுந்த நாட்கள் 2008

### சிறுவர் இலக்கியம்

18. கடலில் மிதக்கும் மாடி வீடு 2002
19. அகப்பட்ட கள்வன் 2003
20. எங்கள் உலகம் 2003
21. சிறுமியும் மந்திரக் கோலும் 2008
22. ராகுலுக்க ஒரு புது வண்டி 2008

### நாவல்

23. கருகாத பசுமை 2000

### மொழிமாற்றம்

24. அன்பின் கருணையின் பேருற்று (THE SPRING OF LOVE AND MERCY) 2010
25. முறையீடும் பதிலும் (ஷிக்வா ஜவாபேஷிக்வா) 2011

# நாயனொடு வசனித்த நந்நபி

மூலாநபி காவியம்

புலவர்மணி காப்பியக்கோ

ஜன்னாஹ் ஷர்புத்தீன்



அன்னை வெளியீட்டகம்

மருதமுனை

පිළිබඳ තොරතුරු (About the Book)

කොටස (Part)	වසර (Year)
1. ප්‍රථම කොටස (Part 1)	1992
2. ද්විතීයික කොටස (Part 2)	1994
3. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 3)	2001
4. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 4)	2001
5. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 5)	2003
6. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 6)	2006
7. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 7)	2010
8. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 8)	2011
9. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 9)	2012
10. තෛෂ්‍ය කොටස (Part 10)	2014

පොතේ විස්තර (Book Details)

11. ප්‍රථම කොටස (Part 11)	1989
12. ප්‍රථම කොටස (Part 12)	1990

Name of the book : "Nayanodu vasanitha Nannabee"  
(Moosa Nabi Kaviyam)

Author : Dr A, Jinnah Sherifudeen,  
© : Mrs. Hamziya Fareeda Sherifudeen,  
16, School Avenue,  
Off Station Road. DEHIWELA,  
SRI LANKA.  
Tell. 0112 730378

Number of copies : 1000

First published in : 1st November 2014

Published by : Annai Velieetakam, Maruthamunai

Cover designed by : Ashiff Buhary

Printed By : Kumaran Book House  
39, 36th lane  
Colombo 06

ISBN : 978-955-54039-0

Price : 500/=

உத்தரவு உத்தரவு...

வெளியீடுகள்	Viii
விடுதலைப் புலிகளின்	ix
தலைநகரப் படைகளின் ஆயுதப்படைகளின் சிவநிலை	x
சுமர்ப்பணம்	xi
கிணை நகரத்தின் கிழக்கு நோக்கி அமைந்த வட்டம்	xii
சுமர்ப்பணம்	xiii
கிழக்கு நோக்கி நேரடியாக அமைந்த அமைதி	xiv
சுமர்ப்பணம்	xv

1. நாட்டுப் பட்டம்	1
2. நாட்டுப் பட்டம்	2
3. வெளியீடுகள்	3
4. நாட்டுப் பட்டம்	4
5. விடுதலைப் புலிகள்	5
6. விடுதலைப் புலிகள்	6
7. விடுதலைப் புலிகள்	7
8. விடுதலைப் புலிகள்	8
9. விடுதலைப் புலிகள்	9
10. விடுதலைப் புலிகள்	10
11. விடுதலைப் புலிகள்	11
12. விடுதலைப் புலிகள்	12
13. விடுதலைப் புலிகள்	13
14. விடுதலைப் புலிகள்	14
15. விடுதலைப் புலிகள்	15
16. விடுதலைப் புலிகள்	16
17. விடுதலைப் புலிகள்	17
18. விடுதலைப் புலிகள்	18
19. விடுதலைப் புலிகள்	19
20. விடுதலைப் புலிகள்	20

**சுமர்ப்பணம்**

என் இலக்கியவாழ்வின்  
 இணைகரங்கள்  
 தமிழ்மாமணி அல்அகமத்  
 தமிழ்மாமணி அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்  
 இருவருக்கும்  
 இந்நூல்  
 சுமர்ப்பணம்

අනුපාදන

සම්පූර්ණ පිටපත් සංඛ්‍යාව

සම්පූර්ණ පිටපත් සංඛ්‍යාව

පොතේ නම සහ අංකය

Name of the book

"Paranadu Vasantha Nannaber"

(සරණාධාර කවි)

(Paranadu Kaviyam)

උපකරු

Dr A. Jinnah Sheriffudeen.

©

Mrs. Hamziya Fatima Sheriffudeen.

16, School Avenue,

Off Station Road, DEHWELA,

SRI LANKA.

Tel. 0112 730378

Number of copies

1000

First published in

1st November, 2014

Published by

Anura Velicetskan, Maruthamunai

Cover designed by

Ashiff Bohary.

Printed by

Kumaran Book House

39, 36th Lane

Colombo 06

ISBN

978-955-54039-0

Price

500/-

## உள்ளே உறையவை...

வெளியீட்டுரை	viii
நெஞ்சிருந்து நெகிழ்வன	ix
தந்தையார் புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் ஆசிப்பா	x
ஞானத் தந்தை எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்களின் வாழ்த்துப் பா	xi
இளைய தமிழ்த்தாது தமிழ் நேசன் அடிகளார் வழங்கிய கருத்துரை	xii
தமிழ்ப்பேரறிஞர் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா அவர்கள் வழங்கிய சாற்றுக்கவி	xxiv
1. நாட்டுப் படலம்	2
2. நகர்ப் படலம்	4
3. கொலையுண்ட கொற்றவன்	8
4. நாட்டுக்குப் புது நாடாள்வோன்	11
5. பிரிவுனின் திருமணம்	16
6. பிரிவுனின் கொடுங்கோலாட்சி	24
7. மூஸாவின் பிறப்பு	33
8. மூஸாவின் திருமணம்	52
9. படைத்தவன் சந்திப்புப் பத்துக் கட்டளைகளும்	97
10. அறுக்கப்பட்ட மாட்டின் கதை	98
11. கிள்ளைச் சந்தித்தல்	100
12. அன்னை ஆசியாவின் அறுதிக் காலம்	103
13. பைத்துல் முகத்திஸ் நோக்கி	107
14. காஹினின் காதை	109
15. காஹின் செய்த மானபங்கம்	115
16. சந்தேகம் நீங்கிய சங்கதி	117
17. மூஸா நபியின் இறப்பு	118
18. மூஸா நபியும் முஹம்மதும் பெருமானும்	119
19. நன்றிப் பா	123

## வெளியீட்டுரை

நாயனொடு வசனித்த நந்நபி என்னும் மூஸாநபி அவர்களின் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்ற இக்காவியம் புலவர்மணி காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் ஒன்பதாவது காவியமாகும். ஏற்கனவே மஹ்ஜபீன் காவியம், புனித பூமியிலே காவியம், பிரளயங் கண்ட பிதா, தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன், பண்டாரவன்னியன் காவியம், திருநபி காவியம், தீரன் திப்பு சுல்தான் காவியம், வாத்தியார் மாப்பிள்ளை காவியம், எல்லாள காவியம் என்னும் ஒன்பது காவியங்களும் எமது அன்னை வெளியீட்டகத்தின் சார்பிலேயே வெளியிடப்பெற்றன.

தவிரவும் இவரது ஏனைய படைப்பிலக்கியங்களும் எமது வெளியீட்டகத்தின் சார்பிலேயே வெளியாகியுள்ளன. இதுகாலவரை எமது வெளியீடுகளுக்கு ஆதரவளித்த வாசகர்கள் இக்காவியத்திற்கும் ஆதரவளிப்பார்கள் என்னும் எதிர்பார்ப்புடன் இதனை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

**ஹம்ஸியா பரீதா ஷரிபுத்தீன்**

அன்னை வெளியீட்டகம்

மருதமுனை

## நெஞ்சல்ருந்து நெக்ழிவன

இறைவேதம் அருளப்பெற்ற முதலாவது இறைதூதர் மூஸாநபி அவர்களாகும். அவர்களின் புவலக வாழ்வைத் திருமறை கூறுமாப்போல் காவியமாகப் பாடவிரும்பினேன். இது என்னால் எழுதப்பெற்ற ஒன்பதாவது காவியமாகும். வரலாறுகள் மீழ்பார்வை செய்யப்பெற வேண்டும். அன்றேல் அவை மனித மனங்களில் மறக்கடிக்கப்பட்டுவிடும். அதன் பொருட்டே எனது அனைத்துக் காவியங்களும் வரலாற்றை ஒட்டியே படைக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஒரு முறை எனது திப்புசுல்தான் காவியத்திற்கு வாழ்த்துரை பெற கவிஞர் வாலி அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவரொடு காவியம் பற்றி அளவளாவியபோது அவர் எனது திருநபி காவியத்தைப் படித்துவிட்டு பின்வருமாறு பேசினார். “ஒருபடைப்பாளி தன் சமூகஞ் சார்ந்த ஒரு நூலையாவது தன் படைப்பிலக்கியத் தளத்தில் படைத்தளிக்க வேண்டும். இல் லையெனில் அவன்றன் இலக்கிய முயல் வில் புரண வெற்றிபெற்றவன் ஆகமாட்டான்” என்று. அவர் வார்த்தைகளில் பொதிந்துள்ள யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டால் எனது முயற்சிகள் சரியான வழிபற்றியதே என்பதை, என் பணியை விமர்சிப்பவர்களும், புத்திஜீவிகளும் புரிந்துகொள்வர்.

என்னை இம்முயற்சியில் தூண்டிவிட்ட அனைவருக்கும் நான் என்றும் நன்றிக் கடமைப்பாடுடையவன். இந்நூலுக்குத் தமிழ்பேரறிஞர் கவிஞர் பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ்.சிவலிங்கராசா அவர்கள் பாயிரம் பாடியுள்ளார்கள். இளைய தமிழ்த்துது தமிழ் நேசன் அடிகளார் கருத்துரை வழங்கியுள்ளார்கள். அவ்விருவருக்கும் அழகிய அட்டை ஓவியம் வரைந்தளித்த என் சகோதரர் புத்திரன் ஆஸிப் புஹாரி, நூலை அழகுற அச்சிட்டுதவிய குமரன் பதிப்பகத்தாருக்கும், பதிப்பித்து வெளியிடும் அன்னை வெளியீட்டகத்திற்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

தந்தையார் புலவர்மணி ஆ.மு.ஊரபுத்தீன் அவர்களின்

ஆசிபார

பாரம் பரியம் பழுதாகா தென்மக்கள்  
பேரர் முதலோர் தமிழ்க்கவிதை - சீராக  
ஆக்குந் திறம்பெற் றமைகின்றா ரத்திறமை  
பூக்க விறையே துணை.

செந்தமிழிற் சீர்கவிதை செப்புமுடன் செய்துநலம்  
சொந்தமெனப் பல்பரிசைத் தொட்டுவரும் -- என்தனயன்  
வைத்யக் கலாநிதி ஜின்னாவூர் கூரபுத்தீன்  
சித்தம் மலர்க சிறந்து.

வெண்பா வகவல் விருத்தம் பலவகையும்  
பண்பாகப் பாடும் திறம்படைத்து - நன்றாக  
நாட்டிற் பெயரும் புகழுஞ் சிறந்தமைக  
ஏட்டிற் குலப்பேர் வரைந்து.

## ஞானத் தந்தை எஸ்.டி. சீவநாயகம் அபர்சுரன் வாழ்த்தும் பா

பாவல்லான் இவன்

நான்பார்த்த கவிஞரிலே நல்லதொரு கவிஞன்  
நான்தேர்ந்த நண்பரிலே நல்லதொரு பண்பன்  
தேன்வார்த்த சொற்களினால் தெவிட்டாத கருத்தைத்  
தென்றலென வீசியுளும் சிலிர்த்திவிடுஞ் சித்தன்  
கூன்நிமிர்ந்த தண்மதியம் பொழிநிலாவைப் போல  
குளிர்பாயுங் கற்பனையால் உலகாளும் புலவோன்  
மான்தோற்ற கண்ணுடையாள் என்நங்கை பரீதா  
மனம்நிறைந்த மன்னவன்நற் குடும்பத்தின் தலைவன்

துன்பமுற்றோர்க் குதவுகின்ற மருத்துவனாம் தொழிலில்  
துலங்குதமிழ் கற்றறிந்த புலவர்மணி ஷரிபுத்  
தீனென்னும் புகழ்பூத்த ஆசிரியன் மைந்தன்  
தீனிஸ்லாம் காப்பதற்கு எதிரிகளை வென்று  
எண்திசையுங் கொடியுயர்த்தி ஆண்டபேர் அரசன்  
ஏற்றமிகு சலாஹுத்தீன் காலத்தே வாழ்ந்த  
மின்னழகி மஹஜப்பீன் காதல்மிளிர் கதையை  
மிகத்தெளிந்த ஓவியமாய்க் காவியத்தில் தந்தோன்

ஒருநாளில் ஏழுபத்துக் கவியெழுத வல்லான்  
ஒருநூறு எழுதுவதும் இவனுக்கு இலகாம்!  
வருநாளில் 'ஜின்னாஹ்'வின் பெயர்கவிதை வானில்  
வரகவியென் நேயொளிரும் அட்டியதற் கில்லை  
அருட்கவியாய்ப் பரிணமிக்கும் கவிகா.மு. ஷரீபும்  
அன்பொழுக ஈங்கிவனை மணிக்கவிஞ் னென்றார்  
ஒருகாலும் மறையாதே உள்ளத்தே உறையும்  
ஒண்கவிதை இவன்கவிதை திண்ணமிது என்பேன்  
**கவிதையில் ஒரு மன்னன்**

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் சிந்தை கவர்ந்தவொரு  
மன்னாதி மன்னன் கவிக்கலையில் -- அன்னான்  
பெயரும் புகழும் பெருநிதியும் பெற்றே  
உயருகநல் லுள்ளத் தளவு.

## இளைய தழீத்தாது

### தழீ நேசன் அடிகளார் அடிங்கிய கருத்துரை

“திங்களொடும் செம்பரிதி தன்னோடும் விண்ணோடும் உடுக்களோடும் மங்குல் கடல் இவற்றோடும் பிறந்த தமிழுடன் பிறந்தோம் நாங்கள்” என்று தமிழின் பழம்பெருமையைப் பாடிக்களிப்பார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

உலகின் மூத்த முதல் மொழி தமிழ் என்பது பன்மொழி அறிஞர்களின் கருத்தாகும். இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என முத்தமிழாய் வளர்ந்து, வளம் பெற்ற மொழி நமது தமிழ் மொழி. இன்று செம்மொழித் தகுதியையும் பெற்று உலக அரங்கில் உயர்ந்து நிற்கின்றது நம் தமிழ் மொழி.

தொன்மைச் சிறப்பும், நெடிய மரபும் கொண்ட நம் தமிழ் மொழியின் கவிதை வளர்ச்சி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நீண்ட நெடிய வரலாற்றைக் கொண்டது. சங்க காலம் தொடங்கி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை சங்க இலக்கியங்கள், காவியங்கள், நீதி நூல்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள் எனப் பல்வேறு வகை இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் முன்னர் தோன்றிய நூல்களே பின்னர் வந்த நூல்களுக்கு வழி காட்டியாகவும், மரபாகவும் அமைந்தன.

மரபுவழி வந்த கவிதைகளோடு இணைந்ததாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் சில புதிய வரவுகளும் தமிழுக்குக் கிடைத்துள்ளன. குழந்தைக் கவிதைகள், கவிதை நாடகங்கள், புதுக்கவிதைகள் ஆகியவை முற்றிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கே உரியவையெனலாம்.

தமிழ்க் கவிதை உலகில் பாரதியின் தோற்றம் புதிய மாற்றத்திற்கும், இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கும் வித்திட்டது எனலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிதை உலகில் பாடுபொருளிலும் பாடும் முறையிலும் ஒரு புதிய திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியவர் பாரதி. பாரதியின் காலத்தில் இலக்கிய உலகில் மரபோடு புதுமையும் கலந்தது. பாரதியைச் சார்ந்து நின்று பாரதிதாசனும், மற்றும் பலரும் கவிதை வடிவிலும், பாடு பொருளிலும், உணர்த்தும் முறையிலும் பல்வேறு புதுமைகளைப் படைத்துக் கவிதைத் துறையை வளப்படுத்தினர்.

கவிதை எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதை தெளிவுபடுத்த விழைந்த பாரதி இப்படிக்கூறுகின்றார்.

“எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுமக்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோர் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோராகின்றார். ஓராண்டு படித்து நூற்பழக்கமுள்ள தமிழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு பொருள் விளங்கும்படி எழுதுவதுடன் காவியத்துக்குள்ள நயங்கள் குறைவுபடாமலும் நடத்துதல் வேண்டும்.”

இப்போது இலக்கணம் ஒன்று மட்டுமே கவிதை என்னும் நிலை மாறி, இலக்கணத்தோடு கவிதை வீச்சும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் கவிதைகள் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

உள்ளது உள்ளது கவிதை - இன்ப

உருவெடுப்பது கவிதை

தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை

தெரிந்துரைப்பது கவிதை”

என கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை கூறுவதுபோல உணர்ச்சியின் வெளிப்பாட்டை எளிய, தெளிந்த முறையில் கூறுவதே கவிதை என்னும் நிலை மலர்ந்துள்ளது.

மரபு, புதுக்கவிதை, நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம், ஹைகூ, சென்ரியு - லிமரிக், லிமரைக்கூக் கவிதைகள் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்கள் செந்தமிழுக்கு தமது படைப்புக்களை அள்ளித் தந்துள்ளனர். அவை அத்துணையும் தமிழுக்குக் கிடைத்த பொக்கிசங்கள்.

**தமிழ் இலக்கிய மரபிலே சமய இலக்கியங்கள்**

தமிழும் சமயமும் இரண்டறக் கலந்தவை, ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. ஒன்றால் ஒன்று வளர்ச்சிபெற்றவை. தமிழால் சமயங்கள் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளன. சமயங்களால் தமிழ் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது. தமிழ் மொழி வரலாற்றில் தொடக்கத்தில் சமணமும், பின்னர் பௌத்தமும், அதற்கு பின்னர் சைவ, வைணவ,

சமயங்களும் தமிழை வளர்த்ததில் பெரும் பங்குகொண்டுள்ளன. இவையெல்லாம் இந்நாட்டுச் சமயங்கள் ஆகும். இவற்றிற்குப் பின்னர் பிறநாட்டில் தோன்றிய சமயங்கள் தமிழ் நாட்டில் செல்வாக்குப் பெறத்தொடங்கின. அவற்றுள் முன்னது இஸ்லாமும், பின்னது கிறிஸ்தவமும் ஆகும்.

கால அளவில் நோக்கினால் சமண சமயத்தின் பணி ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குக் குறையாது. பௌத்தத்தின் பணி ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குக் குறையாது. சைவத்தின் பணி ஆயிரத்தறு நூறு ஆண்டுகளாகவும், வைணவத்தின் பணி ஆயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளாகவும் கொள்ள இடமுண்டு. இஸ்லாத்தின் பணிக்காலம் எண்ணூறு ஆண்டுகள் எனவும், கிறிஸ்தவத்தின் பணியை நானூறு ஆண்டுகளாகவும் கொள்ளலாம்.

தமிழ் மொழி ஒன்றில்தான் சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் இலக்கியம் உண்டு. வேறெந்த மொழிக்கும் இத்தகைய சிறப்பு இல்லை என்பது பன்மொழி அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

### ஈழத்திலே சமய இலக்கியங்கள்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபு பொதுவான தமிழ்க் கவிதை மரபினைப் போற்றி வந்ததென்பதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன.

தமிழகத்தின் சில மரபுகள் ஈழத்தின் மத - பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப உள்வாங்கப்பட்டுள்ளமையை அறியமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களும், கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கியங்களும் இலங்கையில் முக்கியமாகப் போற்றப்படுகின்ற தன்மையை நாம் காணலாம். இத்தகைய சமய இலக்கியங்கள் ஈழத்தில் பெருவாரியாக வெளிவந்தமைக்குரிய காரணம் “தமிழிலிக்கிய நிலையில் காணப்படும் மதநிலைப்பட்ட இறுக்கமான மரபுப் பேணுகை ஆகும்” என பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவார். இலங்கையில் தமிழ் பேசியோர் ‘தமிழ்’ என்ற மொழியின் ஊடாக உணர்வு ஒற்றுமையைப் பெறுவதன் முன்னர் தத்தம் மதநிலை நின்று தனித்துவங்களைப் போற்றிவந்துள்ளனர். சைவம், இஸ்லாம்,

கிறிஸ்தவம் ஆகிய மூன்று மதநிலைகளிலும் இந்தப் பண்பினை அவதானிக்கலாம்” என அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த மத இலக்கியப் பண்பாடு காரணமாக இன்றுவரை ஈழத்தில் பாரம்பரிய இலக்கியங்கள் அல்லது மரபுவழி இலக்கியங்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுவந்துள்ளன. நவீன இலக்கியங்கள் தோன்றியபின்னரும் கூட இந்தப் பாரம்பரிய மத - இலக்கியப் போற்றுகை முக்கிய இடம்பெற்றுள்ளது. இன்றும் கூட நவீன இலக்கியங்கள் தோன்றும் அளவிற்கு, சில நேரங்களில் அவற்றிலும் பார்க்கக் கூடியளவில் அவ்வவ் மதஞ்சார்ந்த மரபுவழி இலக்கியங்கள் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன என்பது மிக முக்கியமான ஒரு உண்மையாகும்.

### இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்கள்

“இஸ்லாம் எங்கள் வழி, இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி” என்பது இஸ்லாமியத் தமிழரின் இன்ப முழுக்கம். எல்லாச் சமயத்தாரும் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியதைப் போலவே இஸ்லாமியத் தமிழர்களும் தமிழ்த்தொண்டு, தமிழ்ப் பற்று ஆகியவற்றில் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள அனைத்து வகை இலக்கியங்களையும் படைத்துப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர். அதனுடன் பல்வேறு புதிய இலக்கிய வகைகளையும் அறிமுகம் செய்துள்ளனர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முழுமையாகக் கிடைக்கும் முதல் இலக்கியமாக வண்ணப் பரிமளப் புலவர் எழுதிய ‘ஆயிரம் மசலா’ என்னும் நூல் திகழ்கிறது. இந்நூல் கி.பி. 1572ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. இந்நூலுக்கு ‘அதிசய புராணம்’, ‘ஆலம் நபி புகழ் கூறும் காவியம்’ என்ற பெயர்களும் உள்ளன. இந்நூல் வினா விடை முறையில் யூதர் ஒருவர் கேள்வி கேட்க, அதற்கு நபிகள் நாயகம் பதில் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. எனவே, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கிவிட்டது எனலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய புதிய இலக்கிய வகைகளாக 1. படைப்போர், 2. மசலா 3. நாமா, 4. கிஸஸா,

5. முனாஜத்து, 6. திருமண வாழ்த்து, 7. நொண்டி நாடகம், 8. மகுடி நாடகம் ஆகியவற்றைத் தமிழ் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

உலகப் பெருமதங்களில் ஒன்றான இஸ்லாம் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தை ஆராய முனையும்போது இரு முக்கிய விடயங்களை மனதில் இருத்துதல் வேண்டும்.

1. தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் இணைந்த இந்தியப் பண்பாடு சாராத முதல் மதம் இஸ்லாமேயாகும். கிறிஸ்தவம் இஸ்லாத்தின் பின்னரே தமிழுடன் இணைந்தது.<sup>1</sup>
2. இஸ்லாமியரின் சமயப்பற்று அல்லது சமய ஆர்வம் (Religiosity) ஆகும்.

தமிழ் பண்பாட்டுடன் இணைந்த, இந்தியப் பண்பாடு சாராத முதல் மதம் என்பதனால் இஸ்லாம் அதன் பின்னர் வந்த கிறிஸ்தவத்திலும் பார்க்கப் பண்பாட்டிணைவு முறையில் (பண்பாட்டுமயமாக்கல்) (Process of Acculturation) பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. அதுவும் வடஇந்தியாவில் இருந்ததுபோலத் தமிழ் நாட்டில் அரசியல் வலுவோ, அரசு உதவியோ இல்லாததால் இந்த இணைவு மேலும் சிரமமடைந்தது.

மேலும் இஸ்லாம் தமிழ் நாட்டில் திட்டமிடப்பெற்ற மதமாற்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை. கிறிஸ்தவத்திற் காணப்பட்டதுபோன்ற மதமாற்ற முயற்சிகள் இஸ்லாத்தில் இருக்கவில்லை.

இந்நிலையிலேயே இரண்டவதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட இஸ்லாமியரின் சமயப் பற்று அல்லது சமய ஆர்வம் முக்கியமாகிறது. இந்த சமயப் பற்று காரணமாக சமய அடிப்படைகளையும், அதன் காரணமாக கிரியைகளையும் தத்துவங்களையும் நெகிழ்ச்சியற்ற முறையில் மிக இறுக்கமாகப் போற்றிவந்தனர். அதுவும் பிறதொரு மதப் பண்பாடு சமூகமோலண்மையுடன் இருக்கும் சூழ்நிலையில் அவற்றின் இறுக்கமான கடைப்பிடிப்பு ஒன்றே தனித்துவத்திற்கான உத்தரவாதமாய் அமைந்திருந்தது.

இந்நிலையில் இஸ்லாத்தின் மதப் பண்பாட்டு அடிப்படை அம்சங்களை அறிந்துகொள்ளல் அவசியமாகிறது. இஸ்லாம் எனும் மதத்தின் பண்பாடு முற்று முழுதாக குர் ஆனையும் அதன் மொழியாம்

அறபையும் அடிப்படையாகக்கொண்டது. அறபு ஒன்றுதான் இஸ்லாத்தின் சடங்காசார மொழியாகும். இஸ்லாம் மயப்பாடில்லாத அறபு மயப்பாடு இருக்கலாம். ஆனால் அறபுமயப்பாடில்லாத இஸ்லாம்மயப்பாடு இருக்க முடியாது.<sup>11</sup> இஸ்லாமியச் சிந்தனைகள் குர் ஆனிவிருந்தே முகிழ்கின்றன. குர் ஆனின் மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு விளக்க நூலாக அமையுமே அன்றி, எந்த ஒரு முஸ்லிமும் தனது தொழுகைக்கும் சிந்தனைக்கும் அந்தப் பெருநூலை அதன் அறபு மொழிப்பாடாந்தரத்தையே அணுக வான். எனவேதான், மகூதியும் மதரசாவும் இஸ்லாத்தின் அடிக்கற்களாயின. குர் ஆன் எனும் தளத்தில் இருந்தே மத அறிவியற் துறைகளும் அவற்றின் உபபிரிவுகளும் வளர்ந்தன. இந்த அடிப்படைகளில் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் பங்குபெறுவதாலேயே 'தாருல் இஸ்லாம் (இஸ்லாமிய இல்லம் அல்லது உலகு) தொடர்கின்றது.

இந்த அடிப்படைகளுக்கு ஊறு செய்யாத வகையில் இஸ்லாம் அது இயங்கும் மொழி, பண்பாடுகளுடன் உறவுகளை வைத்துக்கொள்ளும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஆராயத்தொடங்கும்பொழுது இப்பண்புகளை மனதில் இருத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும். ஏனெனில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தின் பண்புகளை தீர்மானிப்பவையே இவைதாம்.

இந்நோக்கிற் பார்க்கும்போது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் இரு நிலைப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

1. அறபுத் தமிழ் ஆக்கங்கள்
2. தமிழ் மரபுவழி ஆக்கங்கள்

அறபுத் தமிழ் ஆக்கங்கள் என்பன அறபு லிபியில் - வரி வடிவத்தில் எழுதப்பெற்ற தமிழ் ஆக்கங்களேயாகும். இவ்வறபுத் தமிழ் நூல்கள் பெரும்பாலும் உரை நூல்களே. இக்கருத்துரையின் முக்கிய கவனம் இஸ்லாமிய மரபுவழி ஆக்கங்கள் என்பதால் அறபுத் தமிழ் ஆக்கங்கள் பற்றிய விபரிப்பை கட்டுரையின் விரிவஞ்சி விட்டுவிடுகின்றேன்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மற்றைய பர்ணமிப்பு மரபுவழி தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களாகும். உண்மையில் இஸ்லாமியரின் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பு என்று பேசப்படும்பொழுது இதுவே கருதப்படுகின்றது.<sup>12</sup>

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் வடிவம், பொருள் பற்றிய தகவல்களை ஒருங்குசேர்த்து நோக்கும்போது தெளிவாகத் தெரியவரும் முக்கிய இயல்பு, இவ்விலக்கியப் பரப்பில் உயர் இலக்கிய மரபில் வருவனவும், முற்றிலும் நட்பார் நிலைப்பட்டனவுமாகிய ஆக்கங்களாகும். உயர் இலக்கிய மரபில் காப்பியம் போன்ற பேரிலிக்கிய வடிவங்களும், ஆற்றுப்படை, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், கோவை போன்ற சிற்றிலக்கிய பிரபந்தங்களும் அடங்கும்.

### இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள் - சில பார்வைகள்

கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தமிழில் காப்பியங்களே தோன்றவில்லை என்று மு. அருணாசலம், டாக்டர் மு. வரதராசன் ஆகியோர் கூறுகின்றனர். இந்த நிலையில், செய்கு நயினார்கான் என்ற புலவர் “கனகாபிஷேக மாலை” என்ற காப்பியத்தைப் படைத்து, தமிழ் இலக்கியத்தில் இடையில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலையை நீக்கி மேலும் வளர வழிவகுத்தார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டும் இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் 12 காப்பியங்கள் படைத்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. புலவர் நாயகம் எனப் போற்றப்படும் செய்து அப்துல் காதர் நயினார் லெப்பை ஆலிம் என்பவர் மட்டும் நான்கு காப்பியங்கள் படைத்துள்ளார்.

தமிழுலகம் சீறாப்புராணத்தைத்தான் இஸ்லாமியர்களின் முதல் காப்பியம் என கருதி வந்தது. செய்கு நயினார்கான் என்ற புலவரின் கனகாபிஷேக மாலை என்பதுதான் முதல் இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியம் என்று இப்போது அறியமுடிகிறது. இந்நூலின் ஆண்டு 1648 ஆகும். ஆனால் அச்சேறிய முதல் தமிழ் காப்பியம் சீறாப்புராணம் ஆகும். இந்நூல் 1842ஆம் ஆண்டில் அச்சேறியது. இதற்குப் பிறகுதான் சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்கள் அச்சேறின.

இஸ்லாமிய கதை மாந்தர்களைக் காப்பியத் தலைவர்களாகக்கொண்ட பல இஸ்லாமித் தமிழ் காவியங்கள் அண்மைக் காலங்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றை இங்கே குறித்துக்காட்டுவதன் மூலம் இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியங்கள் பற்றிய மேலோட்டமான சில புரிதலை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

1. சாரண பாஸ்கரன் எழுதிய யூசுப் - சுலைகா காவியம் (1957)
2. பனைக்குளம் அப்துல் மஜீது எழுதிய நாயக வெண்பா
3. சிராஜ் பாக்கவி எழுதிய நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி
4. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய மஹ்ஜ்பீன் காப்பியம் (1992)
5. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய புனித பூமியிலே காவியம் (1998)
6. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன் - உவைகல் கர்ணி (2001)
7. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய பிரளயம் கண்ட பிதா - நூஹ்நபி (2001)
8. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய பண்டாரவன்னியன் காவியம் (2005)
9. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய திருநபி காவியம் - (2006)
10. கவிஞர் ஜின்னாஹ் எழுதிய தீரன் சுப்பு சுல்தான் காவியம் (2010)
11. கவிஞர் மூஸா எழுதிய காதல் யாத்திரை (லைலா மஜ்னூன்)
12. கவிஞர் கா. மு. ஷேரீப் எழுதிய பல்கீஸ் நாச்சியார் காவியம்
13. ப. மு. அன்வர் எழுதிய செய்குசனான் காப்பியம்
14. அலமுநூர் எழுதிய ஞான ஒளிச்சுடர் (நபிகள் நாயகம்)
15. துரைமாலிறைவன் எழுதிய இறைபேரொளி நபிகள் நாயகம் அருட்காவியம்
16. ஆதிரை அருட்கவி தாஹா எழுதிய அஜ்மீர் நாயக காப்பியம்
17. தை கா. காதர்கனி எழுதிய ஒரு நிலா உலா வருகிறது
18. அடியற்கை பஷீர் எழுதிய பொறுமைக் கடல் (நபி அய்யூப்)
19. எம். ஆர். ஏம். முகம்மது முஸ்தபா எழுதிய காபலா களத்தில் இமாம் ஹுசைன்
20. வலம்புரி ஜான் எழுதிய நாயகம் எங்கள் தாயகம்
21. அடியார் எழுதிய அண்ணல் நபி அழகிய உவமை
22. வேந்தன் எழுதிய வையகம் போற்றும் நாயகம்
23. அபுஹாஷிமா எழுதிய அண்ணலே யாரகூலுல்லாஹ்
24. மு. மேத்தா எழுதிய நாயகம் ஒரு காவியம்
25. அப்துல் காதர் லெப்பை எழுதிய ஜாவீது நாமா - அல்லாமா இக்பால்

முதல் 16 காவியங்களும் மரபுக் கவிதையிலான காவியங்களாகவும், அடுத்து இடம்பெறுகின்ற ஒன்பது காவியங்களும் புதுக்கவிதையிலான காவியமாகவும் அமைந்துள்ளன. இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட காவியங்களைவிட வேறு காவியங்களும் வெளிவந்திருக்கலாம். அவை இக்கட்டுரையாசிரியருக்கு தெரியாமல் போயிருக்கலாம்.

### இருமதங்களுக்கும் பொதுவான காவிய நாயகர்கள்

கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய வேதங்கள் இரண்டிலுமே இடம்பெற்ற வரலாற்று நாயகர்களை மையமாகக்கொண்டு சில இஸ்லாமியத் தமிழ் காவியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இத்தகைய சமய வரலாற்று நாயகர்களை இஸ்லாம் நபிகள் அல்லது 'தீர்க்கதரிசிகள்' (Prophets) எனவும் கிறிஸ்தவம் 'குலமுதுவர்கள்' (Patriarchs) எனவும் அழைக்கின்றன.

மேலே குறித்துக்காட்டிய 25 காவியங்களிலே மூன்று காவியங்கள் இவ்வாறு இரண்டு மதங்களுக்கும் பொதுவான காவிய நாயகர்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. அவற்றைக் குறித்துக்காட்டுவது இங்கே பொருத்தமானதாகும்.

டி. எம். எம். அஹ்மது என்ற இயற்பெயரைக்கொண்ட சாரண பாஸ்கரன் அவர்கள் 'யூசுப் - சுலைகா' என்ற காவியத்தைப் படைத்துள்ளார். இந்நூலின் முதற் பதிப்பு 1957ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. யூசுப் நபி என்று இஸ்லாமிய வேதம் அழைக்கும் யோசேப்பு என்னும் குலமுதுவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் காப்பியம் இதுவாகும். திருவிவிலியத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய குலமுதுவர்களில் ஒருவராகிய யோசேப்பின் வரலாறு கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை முக்கியமானதும் சுவைமிக்கதுமாகும். திருவிவிலியமும் திருக்குர் ஆனும் இவ்வரலாற்றைக் கூறுகின்றன. இவருடைய வரலாறு திருவிவிலியத்தின் தொடக்கநூல் 37, 39, 46 ஆகிய அதிகாரங்களிலும் திருக்குர் ஆனில் 12ஆம் அத்தியாயத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் 'பிரளயம் கண்ட பிதா' (நூஹ் நபி) என்ற காவியத்தைப் படைத்துள்ளார். இந்நூல் 2001ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. நூஹ் நபி என இஸ்லாமிய வேதம் அழைக்கும் நோவா என்ற குலமுதுவரின் வாழ்வியலைப் பாடும் நூலாக இக்காவியம் அமைந்துள்ளது. நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் மறைந்து 1942

ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவர்களின் எட்டாவது தலைமுறையில் நபி நூஹ் (அலை) தோன்றினார் என்பது இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் கருத்து. இவரது காலத்தில் இறைமறுப்பாளர்களை ஊழிப்பெருவெள்ளத்தின் வழியாக இறைவன் தண்டித்தான். நூஹ் நபியும், அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களும், உயிரினங்களில் ஒவ்வொரு இணைவுகளும் இறை ஆணைப்படி அமைக்கப்பட்ட கப்பலில் ஏறித் தப்பினார்கள் என்பதை விவிலியமும் குர் ஆனும் கூறும் கூறுகின்றன. நோவா மற்றும் பெருவெள்ளம் பற்றிய விபரிப்புகளை திருவிவிலியத்தின் தொடக்க நூல் 6ஆம் அதிகாரம் தொடக்கம் 10ஆம் அதிகாரம்வரை காணலாம். திருக்குர் ஆனில் 71 - 11, 4 11 - 32 54 - 10, 11 54 - 12, 14 11 - 14 போன்ற பகுதிகள் நூஹ் நபி பற்றியும் ஊழிப் பெருவெள்ளம் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது.

அயற்கை பஹீர் எழுதிய 'பொறுமைக் கடல்' (நபி அய்யூப்) என்ற நூல் குறுங்காவியத்திற்குள் வகைப்படுத்தக்கூடிய, 42 பக்கங்களில் மட்டும் அமைந்த நூல் ஆகும். புதுக்கவிதையிலும் நவீன ஓவியத்திலும் அமைந்த சிறிய நூல் இது. நபி ஐயூப் (அலை) என்று இஸ்லாமிய வேதம் அழைக்கும் யோபு என்ற குலமுதுவரைப்பற்றிய கதையாக இக்குறுங்காவியம் அமைந்துள்ளது. நபி ஐயூப் (அலை) அவர்களைப் பற்றி திருக்குர் ஆனில் சில வசனங்கள் மட்டுமே உண்டு. அவை அல் அன்பியா, ஸாத் ஆகிய அத்தியாயங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை முறையே 21: 83, 84; 38: 41, 42, 43, 44 ஆகியனவாகும். திருவிவிலியத்தில் யோபு என்னும் தனியான பெயரில் ஒரு நூல் உள்ளது 42 அதிகாரங்களைக்கொண்ட இந்நூல் முழுவதும் யோபுவின் வரலாறு சொல்லப்படுகின்றது. யோபு கடவுளுக்கு ஏற்ற நீதிமானாக வாழ்ந்த ஒருவர். அவர் செல்வராக இருந்தார். அதேவேளை கடவுளுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்தார். கடவுளிடமிருந்து அதிகாரம் பெற்ற சாத்தான் இந்த நீதிமானைச் சோதிக்கின்றான். அவர் எல்லா சோதனைகளையும் வெற்றிகொள்கின்றார். இழந்த அனைத்தையும் மீண்டும் பெற்றுக் கொள்கின்றார். துன்பத்தில் பொறுமை காக்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த படிப்பினையை யோபுவின் வாழ்க்கை நமக்குச் சொல்கின்றது.

இவ்வாறு யூசுப் நபி (யோசேப்பு), நூஹ் நபி (நோவா), ஐயூப் நபி (யோபு) ஆகிய இஸ்லாமிய கிறிஸ்தவ கதை மாந்தர்களின் வரிசையில்

ஜின்னாஹ்வின் அடுத்த காவியமான மூசா நபி காவியம் வெளி வருகின்றது.

### இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள் வரிசையில் மூசாநபி காவியம்

இஸ்லாமியத் தமிழ் காவிய வரலாற்றில் எட்டுக் காவியங்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும். அவருடைய எட்டவாவது காவியமான மூசாநபி காவியத்தை வெளிக்கொணர்ந்ததன் மூலம் தமிழ் காவிய வரலாற்றில் அவர் சாதனையின் சிகரத்திற்கே சென்றுள்ளார் எனலாம். 'காப்பியக்கோ' என்னும் அடைமொழிக்கு முற்றிலும் அருகதை உடையவராக கவிஞர் ஜின்னாஹ் திகழ்கின்றார். அவருடைய கவித்துவ ஆற்றல் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள் வரிசையில் மூசாநபி காவியம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இக்காவியத்தில் வரும் காவியத் தலைவர் மூஸாநபி அவர்கள் திருவிவிலியத்தில் மோசே என்று அழைக்கப்படுகின்றார். கிறிஸ்தவ விவிலியத்தில் உள்ள விடுதலைப் பயண நூலில் மோசேயின் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. மோசே இஸ்ராயேல் இனத்தின் லேவி எனப்படும் குருத்துவ குலத்தில் பிறந்தார்.

இஸ்ராயேல் இனத்தின் ஆண் குழந்தைகள் கொல்லப்படும் சூழ்நிலையில் மோசே அதிசயமான முறையில் காப்பாற்றப்படுகின்றார். எதிர்காலத் தலைவனாக வரவேண்டிய அவர் அரண்மனைச் சூழ்நிலையிலும், பாலைவனச் சூழ்நிலையிலும் வளருகின்றார். தனது இளம்பராயத்தில் அரண்மனையில் வளர்க்கப்படுகின்றார். இதனால் அரசர்கள் கற்கக்கூடிய சகல கலைகளையும் கற்றுத்தேர்கின்றார். பின்னர் அவர் பாலைவனத்திற்கு தப்பி ஓடி அங்கே வாழவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. இப்படியாக இறைவனின் திட்டப்படி அனைத்து அனுபவங்களினூடாகவும் அவர் உருவாக்கப்படுகின்றார். ஈற்றில் மிகப்பெரும் விடுதலை வீரனாக உயர்ந்து நிற்கின்றார்.

இஸ்ராயேல் மக்களின் வரலாற்றில் மோசே வகிக்கும் இடம் தனித்துவமானது, தன்னிகரற்றது. மோசேயை மையமாகக்கொண்டே இஸ்ராயேல் மக்களின் வரலாறு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்ராயேலரைப் பொறுத்தவரை மோசே இன்றியமையாத ஒரு

வீரபுருஷர். அவர்தான் அவர்களின் விடுதலை வீரர், தானைத் தலைவன், வரலாற்று நாயகன்.

“நாயனோடு வசனித்த நந்நபி” என்று இக்காவியத்திற்கு தலைப் பிட்டுள்ளமை முற்றிலும் பொருத்தமே. ஏனெனில் திருவிவிலியத்தில் பல இடங்களில் மோசே கடவுளுடன் நேரடியாக உரையாடும் சம்பவங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

திருக்குர் ஆனிலும், திருவிவிலியத்திலும் இடம்பெறும் மூசா நபியின் (மோயீசனின்) கதை உள்ளத்தை உருக்கும் உணர்ச்சிக் காவியமாகும். வேதநூல்கள் கூறும் இக்காவிய நாயகனின் கதையை கொஞ்சமும் சுவைகுன்றாமல் கவிஞர் ஜின்னாஹ் தனது காவியத்தில் படைத்திருக்கின்றார்.

ஜின்னாஹ் பழகுவதற்கு இனிமையானவர், எளிமையானவர். காலத்தால் அழியாத அவருடைய காவியங்கள் மூலம் தமிழ் காவிய வரலாற்றில் கவிஞர் ஜின்னாஹ்வின் நாமமும் நீடித்து நிலைக்கும் என நம்பலாம்.

**தமிழ்ப்புரற்றூர் பேராசிரியர் எஸ். சீவலங்கராஜா அிவர்கள் வழங்கிய  
சாற்றுக்கல்**

**மரபறி புலமை யாளன்  
மாணுடம் பேணும் நண்பன்**

**வெண்பா**

காவியமாய் மூஸா நபிகதையைப் பாட்டென்னும்  
ஓவியமாய்த் தீட்டும் உயர்கவிஞன் - தாவில்புகழ்  
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எங்கள் தமிழ்மரபை  
இந்நாளில் காப்போன் இவன்

இறையோ டிருந்தே இன்னுரைகள் செய்து  
நிறைஞானம் பெற்ற நிகரில் - இறைதூதர்  
தெய்விகத்தைக் காவியமாய்ச் செய்த ஷரிபுத்தீன்  
உய்யவழி சொன்னான் உவந்து

நந்நபி காவியம்  
நலம்பெறப் பாடும்  
செந்நாப் புலவன் ஷரிபுத்தீன் ஜின்னாஹ்  
செய்தளித் திட்ட செந்தமிழ்க் காப்பியம்  
பற்பல அவற்றுள் நந்நபி காவியம்  
தெய்வ மாக்கதை செப்புதல் கண்டோம்  
தேர்ந்து தமிழை ஆய்ந்து கற்று  
தேரா தவர்க்கும் தெளிவு படுத்திய  
ஷரிபுத்தீன் என்னும் புலவர் மாமணி  
பெற்று வளர்த்து பெரிதுவந் திட்ட  
ஜின்னாஹ் என்னும் மரபறி புலவன்  
கல்வி கேள்வி கற்றோர் கேண்மை  
கலந்து மகிழும் கண்ணிய வாளன்  
எல்லையில் புகழ்சேர் இயற்கை வீற்றிருந்து

இனிதர சோச்சும் இன்பதி யாகும்  
மருதூர் என்னும் திருவூர் வந்தோன்  
இன்று,

கடமையின் பொருட்டுக் கொழும்புமா நகரில்  
மனைவி மக்கள் சுற்றத் தோடு  
மகிழ்ந்தினி திருக்கும் மாபெருங் கவிஞன்  
தந்த நந்நபி காவியம் தமிழின்  
சொந்தம் என்று வாழ்த்துவம் யாமே

**வேறு**

மரபறி புலமை யாளன்  
மானுதம் பேணும் நண்பன்  
தரமறிந் தொழுகும் தண்மைத்  
தத்துவம் அறிந்தோன் என்றும்  
உரம்பெறு கவிதை தந்தே  
உலகத்தை அணைக்கும் உன்னைக்  
கரங்குவித் தேத்துவன் யான்  
கவியுள் ளளவும் வாழ்க.

**பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா**

ஸ்ரீவித்யா

பிள்ளையார் வீதி

திருநெல்வேலி



# நாயனொடு வசனித்த நந்நபி

மூஸாநபி காவியம்

நூல்

## காப்பு

இறையோ டுரைசெய்த ஏந்தலர் வாழ்வை  
மறையோதும் வாறெடுத்துக் கூற - நிறைவான  
ஞானத்தைத் தந்தருள்வாய் நீயே துணையெனக்குத்  
தானேமுன் தோன்றியோனே காப்பு

1

## அவையடக்கம்

வான்முகடு தாண்ட விளையும்வல் லூறுகண்டே  
தான்முயலுஞ் சிற்றளிபோல் தான்நானும் - தேன்சொட்டும்  
சீர்கவிதை செய்தபெருஞ் சான்றோர் செயல்கண்டே  
பார்போற்றப் பாடுமிந்தப் பா.

2

## நூன்முகம்

கொடுமையின் கோனைக் கொண்டபிர் அவன்றனின்  
கொடுமையைக் கூறிடக் காப்பவன் நந்நபி  
கொடுமையை வென்றிசு ரேலியர் சாத்தானும்  
கொடுமையுள் ஆனதும் கூறவிப் பாக்களே.

3

முதல்வேத மருளிய மூஸாவின் வாழ்வினை  
முதலவன் திருமறை நபிபோதம் கூறுமால்  
கதைபோல கவிதையிற் கோத்தெடுத் தருளினால்  
புதிதான மாந்தரும் புரியுவு ராமரோ

4

அந்தியோர் நாளுமே அவையேறு நிலைவரா  
அந்திஇ ளைப்பவர் அழிவரென் னுண்மையை  
அந்தியின் பாற்படு மரக்கனாம் பிரிஅவன்  
அந்திசெய் தழிந்ததை அறிந்திடக் கூறுவாம்

5

இறைவனின் நியதியை எத்தகைச் சக்தியும்  
நிறுத்திடல் சாலுமோ இலையென்ப துலகினோர்  
அறிந்திடச் செய்யுமோர் அதிசயம் தான்நபி  
பிறந்ததிவ் வுலகினில் பல்லுயிர்ப் பலியுளே.

6

## நாட்டுப் படலம்

வடக்காபி ரிக்கா தம்மின் விரிவான கிழக்கு மண்ணின்  
இடைப்படு “நைல்”இன் ஈற்றில் இணைந்ததாம் எகிப்து நாடு  
அடுத்துமே கீழ்மேல் என்றே அமைந்ததாம் இரண்டும் ஒன்றாய்  
நடந்ததே ஆட்சி பிரிஅவன்கள் நாடாண்ட காலப் போழ்தே

7

நைல்நதிப் படுகை வேண்டும் நீரினைத் தந்த தாலே  
வயல்நிலம் செழித்து வாகாய் விளைந்தது பஞ்ச மற்றே  
அயலவர் தொல்லை விஞ்சி அண்டிட்ட போதும் அன்னார்  
செயம்பெற வாழ்ந்தார் எல்லாத் தேவையும் பூர்த்தி கொண்டார்

8

மஞ்சள்சேர்ந் துற்ற செம்மை மணல்பரப் புயர்ந்த பட்டின்  
மஞ்சம்போ லகன்றி ருக்க மேலுறை நைல்க்க ரைகள்  
கொஞ்சிடும் பசுமைக் கோலம் காட்டிடும் அழகோ கொள்ளை  
வஞ்சக மின்றித் தெய்வம் வழங்கிய பேறாம் போன்றே

9

சுவர்க்கத்துக் கனிபே ரீந்தின் தோட்டங்கள் பரவி யொங்குஞ்  
சுவைதரு பழங்க ளீயுந் தருக்களாய் வான்ம ரைக்கும்  
புவியினில் சொர்க்க மீதென் புகல்மொழி மெய்ப்ப தொப்ப  
எவைவேண்டு மென்ப தெல்லாம் இருந்ததக் காலப் போழ்தே

10

பாலையும் எகிப்து நாட்டின் பரப்பினை விரித்தே ஓதும்  
கோலத்தில் விரிந்தே காணும் கண்கொளாத் தொலைதூ ரங்கள்  
வேலெனத் துளைக்கும் வெய்யோன் வீசிடுங் கதிர்கள் ஆங்குங்  
காலாறப் பசுந்த ரைகள் காப்பவன் கருணைப் பேறே 11

நீர்ச்சுனை யொன்றைச் சுற்றி நீண்டயர்ந் தெஃகிச் செந்தேன்  
வார்த்திறை ஏவ லுக்கு வளர்ந்ததாய்க் கனிம ரங்கள்  
பார்த்திட அழகும் உண்ணின் பசிபோக்கும் வாக தாக  
பேராந்து கொள்ளை இன்னும் பிறவுமாம் பாலைச் செல்வம் 12

ஓட்டையும் பரியும் அன்னார்க் குதவிடும் வாக னங்கள்  
சுட்டெரி மணலைத் தாண்டும் சக்திகொள் உயிரி னங்கள்  
பட்டிகொள் ஆடும் மாடும் புசிப்பதற் கான தாகும்  
மட்டிலை இவைய னைத்தும் மிதமிஞ்சு வாரற தாமே 13

பிரஅவன் என்ப தன்னார் பாராளும் அரச ருக்காம்  
தெரிகிலா ரெவரும் பிரஅவன் தொகைதனைக் காவி யத்தில்  
வருவதோ ஒருவ னேதான் வானவன் தூதர் மூஸா  
சிறுவராய் இருந்த போதும் தூதுவம் பெற்ற பின்னும் 14

எதிரிகள் தம்மை வீழ்த்தும் இயலுமை கொண்ட தாக  
அதிபலங் கொண்ட தன்னார் ஆளணிப் படைகள் மேலும்  
குதிரைகள் படையும் முற்றும் கோன்மையுற் றிருந்த தாகும்  
விதிமாறிப் போன தோர்கால் வீழ்ச்சியும் கண்ட தாமே 15

ஆண்டுகள் மூன்று கொண்ட ஆயிரம் இவர்தம் ஆட்சி  
புண்டதாம் எகிப்து நாடு பலத்தொடு நிலையற் றும்போய்  
புண்டதோர் யுத்தம் ரோமப் பேரரசோடாம் அன்றே  
புண்டது முடிவும் ஆண்ட பிரஅவன் தம்மோர் வாழ்வே 16

இறைவனின் வாரி சாக எண்ணினர் பிரஅ வுன்கள்  
இறைவனின் தன்மை முற்றும் ஏற்றவர் என்றி ருந்தார்  
சிரம்பணிந் தார்கள் மன்னர் தாமுமவ் வாறே தன்னை  
உருவகம் செய்து கொண்டான் உவப்பதை இயற்ற லானான் 17

மாற்றவர் குருதி யோடே மன்னவர் குருதி யொன்றா  
வேற்றுமை பேணற் கென்றே வரித்தனர் தங்கை மாரைச்  
சாற்றிட வொண்ணாப் பந்தம் திருமணந் தனிலே அன்னார்  
வேற்றுமை காணார் மக்கள் வழக்கமஃ தான தாலே 18

உலகத்தின் அதிச யத்தில் ஒன்றாகும் “பிரமிட்” ஓங்கி  
நிலைபெற்ற கட்டி டங்கள் நினைந்திட மாட்டாப் பாங்கில்  
மலையொன்றைச் செப்ப னிட்டு மணல்வெளிப் பாலை மீது  
நிலைபெறச் செய்த வாகாம் நரன்பலம் பேசு தஃதே 19  
நிழல்தரை வீழா வாறே நீண்டகன் நிருப்ப வாளைத்  
தழுவின வைவகள் பக்கம் நான்குமே சரிந்தி ருப்ப  
வழுவிலாக் கணிதக் கோன்மை வகைந்தவா றமைந்த பாங்காம்  
முழுவுல கதிச யத்தின் முதன்மையஃ தாகும் வாறே 20

பிரஅவன் இறந்து போனால் பதனிட்டே பாது காக்க  
மர்மமாய் மறைத்து வைப்பர் “மம்மி”யைப் “பிரமிட்” உள்ளே  
பெருமையை எகிப்து நாட்டின் பேரினை பேசும் இன்றும்  
பிரமிட்கள் அதிச யத்தைப் பொதித்துவைத் துள்ள தாமே 21

## நகர்ப் படலம்

நைல்நதிப் பள்ளத் தாக்கின் நிலைமைக்கென் றேற்ற வாறு  
செயல்கொண்ட கார ணத்தால் சிறப்புற்ற நாக ரீகம்  
வயதினில் மூத்த தாகும் வரலாற்றுப் பதிவில் இன்றும்  
உயர்வுடைத் தென்றும் சொல்வார் ஓர்ந்தறிந் திட்ட மேலோர் 22

விண்வெளிக் கல்வி தன்னில் விளங்கினர் விஞ்சு வாறே  
கணிதமும் கலையும் அன்னார் கைவிரல் நுனியி லென்பார்  
தொன்மையும் முதன்மை தாமும் தனித்துவச் சீருங் கொண்டோர்  
அன்னாளில் எகிப்தி யர்கள் அவர்வழி தனித்தி ருந்தார் 23

கட்டிடக் கலையில் மிக்க கரிசனை கொண்டார் பிர்அவன்  
 திட்டமிட டயர்ந்த கோட்டை செய்தனர் சிற்ப வேலை  
 மட்டிலை நாக ரீக மேம்பாட்டைப் பேசும் வானே  
 ஒட்டிய ஓவி யங்கள் உறைந்தன அவற்றின் மீதே 24

சென்னிரை வியர்வை யோடு சேர்த்துமண் உண்ட போழ்து  
 கண்ணீருங் கரைந்தே யோடும் கொடுமையில் இஸ்ரா யீல்கள்  
 விண்ணுயர் கோபு ரங்கள் வடித்தனர் பிர்அ வுன்கள்  
 கண்படச் செய்ய வென்றே காலத்தை வென்று நிற்கும் 25

ஒவ்வொரு பிர்அ வுனும் ஒன்றிடப் பெருமை யென்றே  
 கவ்விடுங் செருக்கா லுந்தக் கட்டினார் வேறு வேறாய்  
 எவ்வகைத் தாலும் தம்முன் னினத்தவர் தம்மை வெல்லச்  
 செவ்வையாய் அனைத்தும் செய்யத் தலைப்பட்டார் வெற்றி கண்டார் 26

பன்னூறாய் ஆயி ரம்மாய் பலிகொண்ட பலனோ சாயா(து)  
 இன்னுமச் சிலைகள் தூண்கள் இருப்பென நிமிர்ந்து காணும்  
 மன்னுயிர் மதிப்பி ழுந்தே மரித்ததால் அனைத்துங் கூட்டித்  
 தன்பலங் கொண்ட தஃதாம் தனித்தனி சரிதம் சொல்லும் 27

நகரத்து வீதி தோறும் நீண்டயர்ந்த திருந்த மேலாம்  
 வகைவகைப் பொருள்கள் கொண்ட வணிகஅங் காடி கள்தம்  
 மிகுபொருள் காண்போர் நெஞ்சை வருடிடும் வாவென் றேற்கும்  
 புகமுடி யாத பாங்கின் பெருஞ்சும்மை நாளு மாங்கே 28

சீனத்துப் பட்டும் பார சீகத்தின் விரிப்புப் பெண்டிர்  
 மான்விழி கொள்ளை கொள்ளும் முத்துநல் மணிசேர் சொர்ண  
 பூணார வகையும் விஞ்சிப் பொலிந்தன கடைகள் தோறும்  
 காணக்கண் கோடி போதாக் காட்சிகொள் எகிப்து நாடே 29

ஈழத்து மணப்பொ ருட்கள் இலவங்கம் கராம்பு ஏலம்  
 ஆழிமுத் தழகு கொஞ்சும் அரியநல் மாணிக் கங்கள்  
 மாளிகைப் பெண்டிர் பூசும் மாசறு அம்பர் அத்தர்  
 சாலவே புனுகி னோடே சவ்வாதும் தனித்தே விற்றார் 30

தானிய வகைகள் தூய தின்பண்ட வகையும் கூடத்  
தேனினும் இனிய தேமா செம்மா துளைநல் வாழை  
ஆனபல் வகையி லாங்கே அத்தனைக் கனிக ளோடும்  
பானங்கள் மதுவோ டொன்றும் பாதையீர் புறத்தும் விற்றார் 31

ஆடுமா டொட்டை ஊன்கான் உயிரினம் பறவை உண்ணக்  
கேடிலா வாறு நன்கு கைதேர்ந்த ஊணா ளர்தம்  
பாடுடைத் திறத்தைக் காட்டப் பொரித்தவித் துடன்பு சிக்க  
நாடுவோர் தமக்க ளித்தார் நறுமணம் நாசி கொள்ளா 32

தோலினால் செய்த பைகள் தொகைதொகை வேறு வேறாய்  
நாலுடைப் பெண்டிர் கைப்பை நவமணி கோத்த வாறாம்  
காலணி கையு றைகள் குதிரைமேல் இருக்கை சேணம்  
போலுமாம் ஓட்டை மாடு பலிகொண்ட சருமத் தாலே 33

வீரருக் கான அம்பு வில்லுடை வாள்கள் ஈட்டி  
சீருடை போர்க்க ளத்தில் தேகத்தின் கவசம் மற்றும்  
கூரிய வாளும் வேலும் கடுகிடா வாறு காக்கும்  
காரளி மதியை யொக்கும் கேடயம் பலவும் விற்றார் 34

கால்நடை வாக னங்கள் குதிரையொட் டகைக ளோடு  
நால்வகைப் பொதிசு மக்கும் நீள்செவிக் கழுதை யின்னும்  
கால்நடை யுணவுக் கான கொழுத்தமா டாடும் ஆங்கே  
சாலுமே கொள்ள வேறோர் திக்கினில் தனித்தே விற்றார் 35

கள்ளுண்ணத் தவற ணைகள் காலுக்கொன் றென்ற தாக  
உள்ளன வாகச் செய்தார் உறைப்பொடு புளிப்பு மொன்றிச்  
சுள்ளென நாக்குத் தட்டிச் சுவைத்திடும் பாங்கில் பண்டம்  
கொள்ளையாம் மதுக்க டைகள் தாங்கிய பொருட்க ளோடே 36

போதையில் திளைப்போர் சேர்ந்து பாடி ஆட வென்றும்  
வீதிகள் செய்தி ருந்தார் விலைமக ளுறவுக் கென்றும்  
மாதரை விற்றார் ஓரீர் மணிக்கெனக் கொட்ட கைகள்  
கூதுக்கென் றாகச் செய்தார் தருமத்தைப் பிழைத்த பேரே 37

இருசாரார் குடியில் அன்னாள் எகிப்தினில் இஸ்ரா யீலின்  
பரம்பரை யொன்று மற்றோர் பிரிவன் இனத்தைச் சார்ந்தோர்  
உரிமையும் உயர்வுங் கொண்டோர் ஒருசாரார் பிரிவு வுனுக்கு  
உரியவர் மற்றோர் நாட்டின் உழைப்பினைச் சிரஞ்சு மந்தோர் 38

அடிமைகள் போல ஏவல் ஆற்றிடும் மக்க ளாக  
குடிபதி உரிமை யற்றே காலத்தை ஓட்டி னார்கள்  
எடுபிடி வேலை தொட்டு எலாமுமே செய்தும் மற்றோர்  
கொடுமைகள் மட்டி லாதே கவலுற்றார் இஸ்ரா யீல்கள் 39

செங்கல்லுச் சூளை மேட்டில் சேர்த்ததாம் களிமண் கொண்டு  
வெங்கதிரிச் சூட்டின் கோன்மை வருத்திட ஆண்க ளொன்றி  
தங்கள்தம் பலத்தை யெல்லாங் சேர்தொன்றிக் காலில் கூட்டி  
மொங்குவார் களியும் நீரும் மசிந்திடக் கலக்க வென்றே 40

திரட்டிய களிமண் கொண்ட திரணையை அச்சி லிட்டுப்  
பரத்துவார் வெய்யோன் காயும் பெருவெளிப் பரப்பில் பின்னே  
நெருப்பினில் சுடுவர் கூட்டி நிறம்மாறிச் செம்மை யாக  
வரும்வரை வரண்ட கல்லை வேறெனக் குவிப்பார் ஆண்டே 41

இறைதூதர் மூஸா 'அரூன் இருபேரும் இஸ்ரா யீல்கள்  
வறுமையும் துயருங் கொண்டு வாழ்ந்தவர் புறத்தி னோர்கள்  
பொருந்தினான் இறைவன் தம்மின் பாற்படு தூத ராக  
இருவரைத் தாமும் அன்னார் ஏழ்மையை நோக்கி லானே 42

பிரிவன் வர்க்கத் தோர்கள் படாடோப வாழ்வி யற்றப்  
பெருவில்லங் கொண்டு வேண்டும் பொருள்பெற்றுச் சுகித்தி ருக்க  
பரம்பரை இசுரா யீல்கள் போக்கிட மற்ற பேராய்ச்  
சிறுகுடில் ஏழ்மை வாழ்வைத் தக்கவைத் தல்ல லுற்றார் 43

பெருநகர்ப் புறத்தில் வாழ்ந்தோர் பிரிவுவன் பேரி லுற்றோர்  
புறநகர் தொலைதூ ரத்தில் பரம்பரை இசுரா யீல்கள்  
நெருங்கியே இருத்தல் வேண்டா நிலைப்படப் பிரித்தே வைத்தார்  
வறுமையும் சீரும் ஒன்றா வாகுறு வாழ்வ தாமே 44

கட்டுப்பா டோட மைந்த காரணத் தாலே செய்கைப்  
 பட்டதாம் நிலங்கள் நீரைப் போதுமென் றாகக் கொள்ள  
 ஒட்டியே பண்பா டோடே உயர்சமு தாய மேன்மை  
 பெட்டற ஓங்கிற் றன்னாள் பிரிவுன் காலப் போழ்தே 45

தொழில்வளம் பெருகிற் றெல்லாத் துணைப்பொருள் இருந்த தாலே  
 விளைபொருள் அதிக ரிப்பால் வாணிபம் அதிக ரிக்கும்  
 வளர்ந்தது பிறநாட் டாரின் விளைவுகள் பரிமாற் றத்தால்  
 இலையென எதுவு மற்றே எலாமுமே கொண்டார் நாட்டோர் 46

### கொலையுண்ட கொற்றவன்

இருட்போர்வை தனைப்போர்த்தே உலகு தூங்கும்  
 இராப்பொழுதில் எகிப்துநாட்டின் முடிகொள் வேந்தன்  
 கருணையின்றிக் கொலையுண்டான் நகரைக் காக்கும்  
 காவலரின் தலைவனினால் தன்னைத் தானே  
 உருக்காட்டி நிரூபித்தும் ஒப்பா தன்னான்  
 உயிர்பறித்தான் நட்டநடு வீதி தன்னில்  
 இருகூறாய் ஆனதவன் உடலம் "சஹாவத்  
 இபுனுரையான்" என்பதவன் நாம மாகும் 47

மாறுவேடம் தனில்மக்கள் நிலைமை காண  
 மன்னர்கள் வருவதன்னாள் வழக்கம் போல்றான்  
 மாறுவேடந் தரித்துவந்தான் நாட்டின் மன்னன்  
 மன்னுயிரைத் தன்னுயிராய் மதித்த வேந்தன்  
 வேறுவித மானதவன் எண்ணம் கீழோர்  
 வஞ்சனையால் கொலையுண்டான் விதிய தாமோ  
 ஊறுவந்த துடன்வாழ்ந்தோன் பேரி லென்றான்  
 உண்டகத்துத் துரோகமது போலுண் டாமோ 48

நானேஇந் நாட்டின்முடி வேந்தன் என்றான்  
 நன்றாகப் பொய்யுரைத்தாய் என்றான் உன்னை  
 நானேதான் ஊர்காக்கும் தலைவனாக  
 நியமித்தேன் என்றுமவன் ஏற்றா னில்லை  
 நானேஎனைப் பிறர்காணா வாறு மாற்றி  
 நகர்வலத்தில் வருகின்றேன் என்று ரைத்தும்  
 நானோயுனை அறியேன்நீ சொல்வ தெல்லாம்  
 நரம்பில்லா நாவின்விளை யாட்டாம் என்றான். 49

பன்முறைதன் பேருள்ள சத்தி யுத்தைப்  
 புகன்றாலும் பொருந்தினனோ இல்லை அன்னான்  
 தன்வழியே உள்ளதது என்றான் நீயோ  
 தண்டனைக்கென் றுரியபெரும் தவறு செய்தாய்  
 உண்மையில்நீ கள்வன்உன் வேஷம் மக்கள்  
 உடமைகளைக் கவர்வதற்காம் என்ன மன்னன்  
 எண்ணமது தவறதனை உண்மை கொள்ள  
 உடைகளைவேன் எனக்கூறத் தடுத்திட் டானே 50

எத்தனைதான் கூறிடினும் ஏற்க மாட்டான்  
 இடையிருந்த உடைவாளைக் கையி லேந்த  
 முத்திரைதான் என்வாழ்வுக் கின்றே யென்று  
 முடிவுகொண்டான் முடிமன்னன் மாற்றீ டற்றே  
 சத்தியமாய் என்நாட்டின் பாதி யுன்பால்  
 சேர்க்கின்றேன் உயிர்வாழ உவப்பா யென்ன  
 புத்தியற்றே உளறாதே பாதி யென்ன  
 பூரணமாய்த் தருவதற்கும் நீயா ரென்றான் 51

திட்டமிட்டுச் சந்தர்ப்பம் பார்த்தி ருந்தோன்  
 தேடிவந்த வாய்ப்பதனைத் தவற விட்டால்  
 எட்டிப்போம் அன்றியது அற்றும் போகும்  
 இன்றேதான் முடிவுகொள வேண்டு மென்றே

கிட்டமெல்ல நெருங்கிவந்து முகங்க டுத்துக்  
 கைக்கொண்ட கொலைக்கருவி இறுகப் பற்றிச்  
 சட்டென்றே சிரசுகற்றக் கண்டம் நோக்கிச்  
 சாடினனே கொடுவாள்தன் பணியை ஏற்கும்

52

எண்ணாத போதுடைவாள் உடலைச் சாட  
 இருதுண்டாய்ப் போயதுவும் நிலத்தில் வீழ்ப்  
 புண்ணிருந்தே புனலூற்றாய்க் குருதி பாயும்  
 பவவினையால் பூமிவண்ணம் பூசிக் கொள்ளும்  
 கண்ணிமைக்கும் போதுள்ளே நடந்த காட்சி  
 கண்டனவோ சேவல்கள் கொடுமை கூற  
 விண்ணதிரக் கூவினவே மாறி மாறி  
 வருஞ்சாமம் எடுத்தோதும் பணியி னோடே

53

ஆட்டிடையன் “ மஸ்ஹப்”இன் மைந்தன் ஆவன்  
 அன்னைபெயர் ராகூனா வலீத்யும் நாமம்  
 கேட்டின்பால் தலைதாழ்த்திக் கொலையும் செய்த  
 கொடியவனாம் நடந்தசித்தி தன்னைத் தன்பால்  
 சாட்டினனே பலன்கொள்ளத் தன்கீழ் உள்ள  
 சிப்பாய்கள் தனைக்கூட்டி அரண்மனைக்கும்  
 கேட்பார்கள் எவருமன்றே நுழைந்தான் ஊரைக்  
 காக்கின்ற தலைவனெனத் தெரிந்த தாலே

54

உள்ளுழைந்தோன் அரசாங்கக் கருவு லத்தை  
 உடைமையாக்கிக் கொண்டனனே ஆட்ப லத்தால்  
 உள்ளிருந்த அனைவரையும் பணத்தால் வாங்கி  
 உறுதிகொண்டான் நிலைமைதனை உயர்த்திக் கொண்டான்  
 நள்ளிரவு தொட்டுவிடி வெள்ளி தோன்றும்  
 நாழிகைக்குள் அத்தனையும் நடந்த தேவான்  
 வெள்ளைப்பட டாடைபுனைந் திருட்சேலைக்கு  
 விடைகொடுக்கும் போதிலொரு புதுமை சேரும்.

55

பொன்வண்ணக் கிரணத்தை அள்ளி வீசிப்  
 புலர்ந்தனனே செங்கதிரோன் நாட்டில் அன்று  
 என்னவுற்ற தென்றறிந்தோ கிழக்கில் கோப  
 இலச்சினையாய்ச் செவ்வண்ணம் பூசி வந்தான்  
 மன்னனைக்கொன் றொழித்தபின்னே மகுடந் தன்னை  
 மகுடத்திற் கிசைவில்லான் தாங்குஞ் செய்கை  
 முன்னமுணர்ந் திட்டவனாய் உட்ட ணத்தால்  
 முகமனிட்டான் நாடுதுயில் அழிந்த தன்றோ

56

### நாட்டுக்குப் புது நாடாள்வோன்

பட்டாடை பொற்காப்புச் சொர்ண மாலை  
 புடையிலங்கும் போர்வாளுந் மணிகள் கோத்துக்  
 கட்டியவார்ப் பட்டியொடும் சிரசு தாங்கும்  
 கிரீடத்தின் எழிலோடும் தனக்குத் தானே  
 பட்டமேற்றுக் கொண்டானே எகிப்து நாட்டின்  
 புதியமன்னன் எனப்பெயரைப் பிர்அவன் என்றும்  
 இட்டமொடு பிரகடனம் செய்தான் பாரின்  
 இறைவனைச் செப்பியவப் பாவி யானோன்.

57

ஆண்டைந்து கழிந்ததவன் கொடுங்கோல் ஆட்சி  
 அரியணைக்கு மாசுதரும் வாற தாக  
 வேண்டினனே மந்திரியாம் 'ாமான் தன்னை  
 வழியொன்று சொல்மக்கள் என்னைத் தங்கள்  
 ஆண்டவனென் றேற்றிடவே எனைவ ணங்க  
 ஆவனசெய் எனப்பணித்தான் கேட்டு 'ாமான்  
 வேண்டாமஃ துடனுரைக்க மக்கள் எங்கள்  
 வழிவரட்டும் முதலென்றான் மன்னன் கேட்பான்

58

யாக்கூபின் மகன்யூசுப் கொணர்ந்த மார்க்கம்  
 ஏற்றுள்ள மக்களென்று முனம்சொல் வாரே  
 ஏற்கவிளை வார்க்களெனை இறைவ னென்றே  
 ஏற்றவழி சொல்லென்றான் அவனுஞ் சொல்வான்

நீக்கிடுவோம் நாட்டிலுள்ள அனைத்துக் கல்வி  
 நிலைகளையும் கற்பவரைக் கற்பிப் போரை  
 வாக்கிடுவோம் தொடராதீர் என்றே மாந்தர்  
 விலங்குகளாய் அறிவற்றுப் போவார் என்றான் 59

சிந்திக்குந் திறனற்றுப் போவார் கல்வித்  
 திறனற்றுப் போவதானால் நினைந்த வாறே  
 புந்தியிலார் சொல்வதெலாஞ் செய்வார் என்றே  
 புகன்றனனே மன்னன்மகிழ் வற்றான் சொல்வான்  
 இந்தமணித் துளிதாண்டு முன்னர் “மிஸர்”இல்  
 இருக்கின்ற கல்விபயில் கூட மெல்லாம்  
 அந்தமுற வேண்டுமெவர் மறுத்திட் டாலும்  
 அவர்முடிவை அன்றோடே தீர்ப்பீர் என்றே 60

சொன்னபடி அத்தனையும் நடக்கப் பிரிவு  
 சொல்லினனே நவமணிகள் கூட்டி ஒன்றாய்ப்  
 பொன்னாலே சிலையொன்று செய்க வென்றே  
 பார்க்கவது காளைமாட்டின் உருவி லாகும்  
 தன்னோடு பிறரையும்ச் சிலையைத் தங்கள்  
 தெய்வமென வழிபடவும் ஆணை யிட்டான்  
 பின்னைந்து வருடங்கள் தொடர்ந்த தஃதின்  
 பிறகிட்ட ஆணைஅந்தோ பாவ மூச்சே. 61

ஆண்டைந்து கடந்ததனால் பலம்பெற் றாட்சி  
 ஆனதென உறுதிமனங் கொண்ட தாலே  
 வேண்டியவா றத்தனையும் இயற்றும் ஆற்றல்  
 வந்ததென மனந்துணிந்தான் என்னை அன்றி  
 ஆண்டவனென றிருப்பனென அறியேன் நீங்கள்  
 அறிந்திடுமோர் ஆண்டவன்நான் தவிர வுண்டோ  
 ஆண்டவனாய் எனைநீங்கள் வணங்க லாகும்  
 அதிலொன்றுந் தவறில்லை எனவு ரைத்தான் 62

கல்வியில்லா மாந்தருக்கு நாசூக் காகக்  
 கூறியபின் சிலகாலம் பொறுத்தி ருந்து  
 பொல்லானம் மக்களினை மீண்டுங் கூட்டிப்  
 போதித்தான் பின்வருமா றவனை யன்றி  
 இல்லையொரு தெய்வம்நான் பெரிய தெய்வம்  
 எனக்கடுத்தே சிலைகலெல்லாம் இன்றி ருந்து  
 இல்லாது போமிந்தச் சிலைகள் என்றே  
 ஒன்றுமின்றி உடைத்தெறியப் பணித்திட் டானே 63

நாடெங்கும் அவனுருவச் சிலைகள் தோன்றி  
 நடந்தனவே பலபூசை வணக்க மென்றே  
 நாட்டிலுள்ள நபியாக்கூப் வழிவந் தோரை  
 நோக்கியவன் கூறிடுவான் நீங்க ளெல்லாம்  
 காட்டாதீர் வேற்றுமைஇக் கணத்தி லிருந்தே  
 கூடியெனை வழிபடுங்கள் மறுப்பீ ராயின்  
 மேட்டிமையாய்த் தண்டனைகள் சூழும் யார்க்கும்  
 மனமிரங்கேன் வேதனைசெய் திடுவேன் என்றான் 64

எச்சரிக்கை பலமாக இருந்த போதும்  
 இஸ்ரவேலர் இணங்கினரோ இல்லை சொல்லைத்  
 துச்சமென மதித்ததனால் சினம்மேற் கொண்டு  
 துன்புறுத்தத் தொடங்கினனே பிர்அவன் மன்னன்  
 அச்சுறுத்தி ஆடவருள் பலங்கொண் டோரை  
 அனுப்பிவைத்தான் மலைகளில்கல் உடைக்க வென்றே  
 மிச்சமுள்ளோர் தனைச்சொங்கல் அறுக்க மாதர்  
 மீதமுள்ள பிறபணிகள் செயப்ப ணித்தான். 65

நூல்நூற்றல் நெசவுசெய்தல் வீடு வீடாய்  
 நாள்முழுக்கக் குற்றேவல் செய்தல் மாதர்  
 சால்புறும்பொல் லாச்சுமைகள் கூலி யற்றே  
 செலுத்தவேண்டும் வரியனைத்துப் பேரு மென்றான்

கால்காசும் உழைப்புக்காய் வேத னங்கள்  
 கொடுக்காது கொடுமைபல செய்தே பெண்ணின்  
 பாலாரைத் துன்புறுத்தி னானே பொல்லான்  
 பாவத்தின் தலைவனைப் பேருங் கொண்டான் 66

வீதிவழி வருமொருநாள் பார்வை யற்ற  
 வயோதிப்பெண் ணிருவரொரு புறத்தி ருந்தே  
 யாதுமொரு துணையுமற்ற அல்லர் அன்றி  
 எவருமிலை வணங்குதற்குத் தனியோன் என்றே  
 சோதனையேன் இறைவாடிக் கொடியோன் ஆட்சி  
 தொடருவதேன் பிர்அவூனை அழித்தொ ழிப்பாய்  
 நீதிசெய்யும் இறையோன் எனக் கைக ளேந்தி  
 நிற்பதனைக் கண்டுமனங் கொதித்திட ளானே. 67

சுட்டெரிப்பீர் உயிரோடே இவரை என்று  
 செப்பினனே ஏவலருஞ் சிரமேற் கொண்டார்  
 கட்டளையைக் கேட்டபின்னும் அஞ்சி ளாதே  
 கூறினரே இறைவனல்லர் ஒருவ னென்றே  
 கட்டளைமற் றொன்றிட்டான் இஸ்ர வேலின்  
 காளையரை இதன்பொருட்டே கொல்க வென்றே  
 துட்டர்களும் பணிந்தார்கள் தெய்வ நீதி  
 தொடருமெனும் நியதியினை மறந்திட ளாரே. 68

இயன்றவரை கொடுமைசெய்தும் இஸ்ர வேலர்  
 இறைவனை அவனையொப்பா நிலைமை கண்டு  
 முயன்றனனே வேறுவழி அவருள் மிக்க  
 மதியுகங் கொண்டவரை அமைச்ச ராக்க  
 வயங்கொண்டான் “இம்ராணிபுனு எஸ்க்கா” வைத்தான்  
 வழங்குமுயர் கௌரவங்கள் அவர்க்க ளித்தான்  
 செயங்கொண்டான் மற்றுமொரு செயலி லும்தான்  
 சொல்லநெஞ்சு துயருறுமே சோகத் தாலே 69

இம்ரானின் சகோதரராம் முராரி மின்தம்

எழில்மகளார் ஆசியாவை அறியக் கேட்டுச்  
சம்மதத்தை தெரிவிக்கும் படிய வர்க்குச்

சேதியொன்றை அனுப்பிவைத்தான் மணமுஞ் செய்ய  
அம்மஎன்றன் மகள்சிறுக்கி உதவாள் நீங்கள்

அவள்விடுத்து வேறொருபெண் கொள்க என்ன  
எம்மைநீர் ஏமாற்ற முயல வேண்டாம்

எனக்கவளின் விபரமெல்லாந் தெரியு மென்றான் 70

நானறிவேன் அவள்வயது பிறவெல் லாமே

நீயவளை இங்கழைத்து வாயின் னாலே  
நானுவக்கும் படியிருந்தால் ஏற்றுக் கொள்வேன்

நீசொல்வ போலிருந்தால் கூட்டிச் செல்லும்  
ஈனமேதுஞ் செய்திடநீ வேண்டாம் மன்னா

எனதிகையோன் மகள்பொருட்டால் விருப்ப மாயின்  
நானேமுன் நின்றுனக்கு மணஞ்செய் விப்பேன்

எனஇம்ரான் சொல்லவவன் இணங்கி னானே. 71

உடன்பிறந்தார் ஒப்புதலைக் கேட்ட முராரீம்

ஒன்றாத மனத்தோடே இல்லுஞ் சேர்ந்து  
நடந்தவற்றை எடுத்துரைத்தார் மகளின் முன்னே

நாடாள்வோன் பகைசேர்க்குந் தீதுஞ் சொன்னார்  
கிடையாவோ ஓர்ஏழை இவனி லும்நான்

கைப்பிடிக்க ஏற்றவனாயத் தன்னைத் தானே  
கடவுளெனும் பாவியைநான் கரங்கொண் டேகுங்

கீழ்வினையைச் செய்வதெவ்வா நென்றிட் டாரே 72

இயன்றவரை எடுத்துரைத்தார் பிர்அ வுனின்

இடும்பையெலாம் ஏற்காது போனா லும்நாம்  
பயன்றும் போவோமே படைத்தாள் வோனைப்

பணிந்திடவும் உயிர்எஞ்சா கொலையுஞ் செய்வான்

தயவின்றி நமதுமக்கள் தமையும் பொல்லான்  
 சாக்காட்டின் உரமாக்கத் தயங்க மாட்டான்  
 செய்வொன்றும் இலையம்மா இனத்தின் பேரான்  
 செய்யிந்தத் தியாகத்தை எனச்சொன் னாரே

73

தியாகமென்று தந்தையுரை செய்த தாலோ  
 தனையிழக்கத் துணிந்திட்டார் ஆசி யாவும்  
 மயல்கொண்ட மன்னவனோ மணியும் பொன்னும்  
 மிகவுயர்ந்த பசும்பட்டும் சீராய்த் தந்தான்  
 உயிர்வாழ்வின் உவப்பாலே யன்றி மக்கள்  
 உயிரழிவைத் தடுப்பதற்காய் உடன்பா நூற  
 கயல்விழிப்பெண் ஆசியாதன் கணவ னாகக்  
 கரம்பிடித்தார் பிர்அவுனை கொடுமை யன்றோ

74

### பிர்அவுன் தருமணம்

ஏற்றார்தன் விருப்பம் என்றே  
 அறிந்தநாள் தொட்டு பிர்அவன்  
 வேற்றுமை மறந்தோ னாக  
 வேடமிட் டனைத்துப் பேரும்  
 போற்றுவா றிருந்தான் தன்கை  
 பற்றிடும் ஆசி யாவை  
 ஏற்றிடும் நாளை எண்ணி  
 ஏங்கினான் கனவில் தோய்ந்தான்

75

தலைநகர் தன்னைத் தம்பின்  
 திருமண நாளை யொட்டிக்  
 கலையழ கொளிரச் செய்யுங்  
 கட்டளை பிறப்பித் தான்கண்  
 இலையிது மனிதர் வாழும்  
 இடமெனச் சுவர்க்கம் என்னும்  
 நிலையுறச் செய்தார் மன்னன்  
 நாட்டத்திற் கியைந்த வாறே.

76

வான்தொடு தோர ணங்கள்  
 வீதிகள் தோறும் ஓங்கக்  
 காண்படு மராங்கொ ணர்ந்தே  
 கட்டினார் வெறுமை யாய்ஓர்  
 சாண்இடம் விட்டா ரில்லைச்  
 சோடனை விஞ்சிச் செல்வம்  
 வீண்படச் செய்தா ரன்ன  
 விரயமாம் கேட்பா ரற்றே.

77

பலவண்ணப் பட்டால் செய்த  
 பதாகைகள் சாலை யெல்லாம்  
 அலையெனும் அழகு காட்டும்  
 அசைத்திடுங் காற்றி னாலே  
 சிலைகளும் வழிகள் தோறுஞ்  
 செதுக்கிவைத் திருந்தார் பார்வை  
 வலையினுள் கொள்ள மாட்டா  
 வடிவெனில் பொய்யோ இல்லை

78

நடைபாதை அனைத்துஞ் செல்லும்  
 நடைஞர்கள் பதம்நோ காதே  
 அடிதொறும் மென்கல் வைத்தும்  
 அழகுறச் செய்திட் டார்கள்  
 படையொடு வாக னங்கள்  
 பரிவண்டி யோடு சாலைத்  
 தொடர்களும் புதுமை கொள்ளச்  
 செய்தனர் அழகா மம்மா

79

வீடுகள் தோறும் வீதி  
 விடுதிகள் அனைத்தும் மாடி  
 ஓடுகள் புதிதாய் மாற்றி  
 உள்வெளிச் சுவர்கள் தத்தம்

நாடிடு வண்ணத் தாலே  
 நிறத்தன சொந்தங் கொண்டோர்  
 பாடினை நினைந்தா ரில்லை  
 பிர்அவூன் பொல்லான் என்றே

80

அரண்மனை சொர்ண வண்ண  
 அழகுபெற் றிலங்கக் கார்கொள்  
 இரவினைப் பகலாய்க் காட்டும்  
 எரிவிளக் கெங்கும் தொங்கும்  
 வருபவர் போவோ ரெல்லாம்  
 வழியறி யாதே ஏங்கும்  
 ஒருமையாம் அலங்கா ரங்கள்  
 ஒன்றினை ஒன்று விஞ்சா

81

பாரிய தூண்க ளெல்லாம்  
 புதுப்பொலி வுற்றே வண்ணத்  
 தார்சுற்றி வேறு வேறாய்த்  
 தெரித்தன போலு மாகி  
 ஓர்அழுகொன்றுக் கென்றே  
 உருவினில் மாற்றங் கொள்ளச்  
 சீர்மையாலய் வண்ணஞ் செய்தார்  
 திருமண நாளநக் கென்றே.

82

பட்டாடை உடுத்த பெண்டிர்  
 போலவாம் வாயில் தோறும்  
 கட்டிய அலங்கா ரங்கள்  
 கண்களைக் கவ்வும் பாங்காய்  
 சிட்டென அங்கு மிங்குஞ்  
 சென்றிடும் மகளிர் காண  
 வெட்கினர் தம்மை விஞ்சம்  
 வடிவிலை எனநி னைந்தே.

83

திருமண மேடை முற்றுந்  
 திறந்தவோர் அராங்கில் கல்லாய்  
 உருவெடுத்த திருந்த தெல்லா  
 ஊர்களில் இருந்தும் மக்கள்  
 வருவரே காண்ப தற்கு  
 வகைசெய்ய வேண்டு மென்றாம்  
 ஒருவரில் கைத்தில் என்பால்  
 ஒன்றினார் ஆங்கே யம்மா

84

மேடையைச் சுற்றி மன்னன்  
 மேலவைச் சுற்றஞ் சொந்தங்  
 கூடுவார் நெருங்கி வாழ்வோர்  
 குடும்பமும் தமையி ருத்த  
 நாடியே இருக்கை செய்தார்  
 நின்றாங்கு காண்போ ருக்காய்  
 மாடங்கள் படிகள் செய்தார்  
 மிகைத்திட மற்றொன் றற்றே.

85

இருக்கைகள் இரண்டாம் ஆங்கு  
 இருபேர்க்குந் தனித்தே பொன்னை  
 உருக்கியே வார்த்து அஃதில்  
 ஒளியுமிழ் மணியும் நூறாய்ப்  
 பொருத்தியும் இருந்தார் காணின்  
 பகலவன் அதிர்ந்தே போவான்  
 மருங்கொன்றுக் கொன்றாய் அண்டி  
 மிளிர்ந்தன கண்கொள் ளாதே

86

கல்மேடை தன்னி லொவ்வோர்  
 கல்லிலும் வடித்த சிற்பம்  
 எல்லாமே ஒன்று போலாம்  
 எள்ளள வேணும் மாற்றம்

இல்லாது வடித்தி ருந்தார்  
 இடையிலாப் பெண்டிர் ஆடை  
 இல்லாத கோலம் கண்ணை  
 ஈர்த்திட வென்ற தாமோ 87

மேடையில் மேடை யொன்று  
 மணவினை நடத்த வென்றே  
 மேடையின் மூலை நான்கில்  
 மிகப்பெருஞ் சிலைகள் நான்காம்  
 ஆடும்பெண் உயிர்ச்சி லைகள்  
 ஆடவும் தனித்தோர் மேடை  
 கூடவே இருந்த தந்தக்  
 கல்யாண அராங்கத் துள்ளே 88

மணவினை தொடங்கு முன்னே  
 மக்களை மகிழ்வுள் ளாக்க  
 கணிகையர் தம்மை ஆடக்  
 கட்டளை இருந்த தன்றாம்  
 அணிகல னில்லாப் போழ்தும்  
 அடையால் மறையா மேனி  
 கணமெனுந் தரிக்கா வாறே  
 கால்சுற்று வழிகொண் டாடும் 89

நோக்கிடில் மறுபு றத்தை  
 நோக்கலாம் எனுமால் சீனர்  
 ஆக்கிய துகில்கள் வண்ண  
 ஆடையாய் உடலந் தொங்க  
 நீக்கிடார் நோக்கல் ஆண்கள்  
 நிலைத்திட வென்னும் பாங்காய்  
 ஆக்கையின் அழகு மீற  
 ஆடினார் அராங்கம் பூத்தே 90

கொட்டினார் இளைஞர் கைகள்  
 கரவொலி தாளந் தப்பா  
 விட்டுவிட் டொன்று போலாம்  
 வாத்தியக் கருவி யொன்றும்  
 கட்டுடை இசைக்கோ லத்தைக்  
 கடத்திடா வாற தாக  
 மெட்டுக்குப் பாடும் பெண்டிர்  
 மேடைக்கு மெரகு சேர்த்தார் 91

ரோகிதர் குறித்த வாறு  
 பிர்அவுன் ஆசி யாவின்  
 திருமணம் பொருந்தும் நாளில்  
 தினகரன் உதிக்கும் முன்னே  
 வருகைதந் துற்றார் மக்கள்  
 வெவ்வேறு திக்கி ருந்தும்  
 பெருந்தொகை எண்ணில் கொள்ளாப்  
 பாங்கினில் நிறைந்திட டாரே. 92

எண்ணிய வாரே எல்லாம்  
 இடரற நிகழ்ந்த தாங்கே  
 வண்ணப்பட் டாடை யோடே  
 வாளிடை தாங்க பிர்அவன்  
 கண்ணிடைப் பட்டான் சுற்றிக்  
 காவலர் படையும் நின்றார்  
 மண்ணாளும் புதிக்கா மான  
 மரபினில் தோற்றங் காணும் 93

மணமேடை தனில்த னித்தே  
 மின்னொளிச் சுடராய் மின்னும்  
 மணியிழை ஆச னத்தில்  
 மிடுக்கொடு அமர்ந்தான் பிர்அவுன்

விண்தொட்டுத் தாண்டி மேலும்  
 விண்டெழு வாறு தொண்டை  
 புண்ணுறு வாறாம் ஓங்கப்  
 பேரொலி வாழ்த்தாய்ப் பீறும்

94

தொடர்ந்திடும் வாழ்த்தொ லிக்குத்  
 தடையிடக் கையு யர்த்தி  
 விடுத்தனன் ஆணை மக்கள்  
 வாய்புதைத் தடங்கி னார்கள்  
 அடுத்தொரு நாவும் ஆங்கு  
 அசைவினைக் கொன்று நிற்கப்  
 புடைநூறு சொர்க்கப் பெண்டிர்ப்  
 படைகூழ மணப்பெண் வந்தார்

95

தண்ணொளித் திங்கள் விண்ணைத்  
 தவிர்த்துமண் வரவு கொண்ட  
 எண்ணத்தில் மலைத்தார் ஆங்கே  
 இடையறச் செறிந்த மக்கள்  
 கண்ணொன்று தானும் வேறு  
 காட்சியைக் காணாப் பாங்காம்  
 பண்ணிசை சிந்தி வாழ்த்துப்  
 பொங்கிட மணப்பெண் வந்தார்

96

மேடையில் அமைத்தி ருந்த  
 மற்றுமோர் இருக்கை தன்னில்  
 உடன்பட ஆசி யாவை  
 ஒன்றிவந் துற்றோர் செய்யக்  
 கிடைத்திட மாட்டா தொன்று  
 கிடைத்தபே றுண்டான் போன்றே  
 அடுத்திருந் தானே பிஅவுன்  
 அகமேற்காக் காட்சி அஃதே

97

மேடையீ தமர்ந்தி ருந்த  
 மணப்பெண்ணைச் சீனப் பட்டின்  
 ஆடைகொண் டுடுத்திச் சொர்ண  
 அணிமணி பூணச் செய்து  
 வாடிடா மலரா மன்ன  
 வாகினில் வைத்தே சுற்றிச்  
 சேடிகள் நின்றா ரன்னார்  
 சொர்க்கத்து மலர்கள் போல்வார் 98

ஈழத்து மாணிக் கங்கள்  
 இழைத்தபொன் அணிகள் கூட  
 ஆழிவெண் முத்துக் கோத்த  
 அழகிய ஆரக் கொத்து  
 தோழியர் தாமும் தம்மின்  
 தேவியைப் போன்றே யொன்றித்  
 தாழ்வரை இடையி டையே  
 தனித்தனி பூண்டி ருந்தார் 99

விருப்புறாப் போழ்தும் வந்த  
 விதியிது தானே என்றவ்  
 விருப்பினில் இருப்புக் கொள்ளா(து)  
 இருந்தமா தரசி தன்னை  
 ஒருக்கணம் சிரமொ டித்தே  
 ஒருக்கண் வாங்க நோக்கா  
 திருப்பது கண்டான் பிர்அவூன்  
 இசைவளென் றமைதி கொண்டான் 100

முகூர்த்தநல் வேளை யண்ட  
 மணமக்கள் மாலை மாற்றிப்  
 புகுந்தனர் இல்ல றத்துள்  
 புரோகிதர் மந்தி ரத்தால்

மிகுவொலி செய்தார் மக்கள்  
 வாழ்த்தொலி செய்ய லானார்  
 பகையிடைப் பொருந்தா துற்ற  
 பொருத்தமஃ தாகிற் றன்றே

101

### பீர்அயூனின் கொடுங்கோலாட்சீச்

மக்களை இருகூ றாக்கி மிகக்கொடுங் கோல னாக  
 வக்கிர மனத்தான் பீர்அ யூனாட்சி செய்தான் அன்னாள்  
 தக்கநல் வசதி யெல்லாம் தந்தனன் ஒருசா ருக்காம்  
 மிக்கவே தீங்கு மற்ற மனமொவ்வாப் பேருக் காமே

102

இசுறாயில் சந்த திக்கே இழைத்தனன் கொடுமை யெல்லாம்  
 விசுவாசங் கொண்டோர் முன்னர் வல்லவன் தூதர் தம்மை  
 விசுவாசங் கொண்டா னில்லை விண்ணவன் தனையுந் தன்னை  
 விசுவாசங் கொள்வீ ரென்மேல் வல்லோன்நான் எனப்ப ணித்தோன்

103

வதந்தியொன் றிருந்த தன்னாள் வழிஇடி ராரீம் தம்மின்  
 முதுகுலத்து ஆண்பிள் ளையிம் மன்னனைக் கொல்லும் என்றே  
 அதன்பொருட் டாகும் அன்னான் அராஜகம் அவர்கள் மீதே  
 மிதமிஞ்சு கொடுமை ஆண்பெண் முற்றுமே துயருந் றாரே

104

இழிதொழி லனைத்தும் செய்வோர் இடிாரீம் வழிவந் தோர்கள்  
 தொழிலுயர் பொறுப்ப னைத்தும் தம்வழிக் குலத்துக் கென்றான்  
 அழித்தனன் ஆண்சி சுக்கள் அனைத்தையும் பெண்கள் எஞ்ச  
 இழிகுணன் பவத்துக் கஞ்சான் இட்டதைப் படைஞர் செய்தார்

105

சரித்திரம் ஒன்றுண் டாம்முன் திருநபி இடிாரீம்மின்  
 திருமனை சாரார் ஓர்கால் தம்வழி எகிப்தைத் தாண்ட  
 வருகையில் எகிப்து மன்னன் வஞ்சித்துக் கெடுக்க வெண்ண  
 உருவிலான் காத்தான் ரஃதால் ஒன்றிய சாப மென்றே

106

பரம்பரைக் கதைதொடர்ந்து பரவிய தறிந்தி ருந்த  
ஒருவனாம் அமைச்சன் மன்னன் உளம்பொதித் தூட்டம் செய்ய  
வருவினை தவிர்க்க வென்னும் வெறியினால் வழிவந் தோரைப்  
பெருகிடா தழித்தான் பாலப் பருவத்தே பாவி யானோன் 107

கனவொன்று கண்டான் பிரிவுன் கொடியவோர் நெருப்புத் தோன்றிச்  
சிணங்கொண்டு ஜெனாஸ லத்தின் திக்கிருந்(து) எகிப்தை நோக்கிக்  
கணத்திடை நெருங்கி யன்னான் கைக்குடி மாந்த ரோடு  
தனத்தையும் அழித்து மற்றோர் தமைக்காத்த தாக வென்றே 108

திடுக்கென எழுந்தான் அச்சம் தலைமுதல் பாதம் மட்டும்  
பிடித்துவாய் பிதற்றும் பாங்காய்ப் பதறினான் அமைச்சைக் கூட்டி  
உடன்மிளிர் மாந்தி ரீகர் ஒருவரும் மிச்ச மின்றி  
விடைகொள அழைக்க ஆணை விடுத்தனன் அவரும் செய்தார் 109

காரணம் என்ன விந்தக் கனவுடைப் பொருளு மென்ன  
கூறுவீ ருடனாம் என்றான் கூடியோர் கூடிக் கூடித்  
துருவினர் கார ணத்தை தேறலாய் முடிவாங் கொண்டே  
ஒருமன தாகச் சொல்வார் உறுவினை இதுவாம் என்றே 110

இசுறாயீல் சமூகத் தூடே எதிர்காலத் துமக்கு மாறாய்ச்  
சிசுவொன்று பிறக்கும் அஃது திடமாக உனதாம் ஆட்சி  
பொசுங்கிடச் செய்யும் உன்றன் சாவுக்கும் கால னாகும்  
இசைந்திடும் இதுவே சார்ந்த இலக்கணம் அதற்காம் என்றார் 111

அஞ்சினான் பிரிவு வுன்றன் அட்சியும் போக வாழ்வும்  
எஞ்சிடா தினிமே லென்றே இதயத்துள் அதிர்வு கொண்டான்  
பிஞ்சொன்று செடியில் பற்றிப் பிளைத்திட முன்ன தாக  
வஞ்சித்தே அழிக்க மார்க்கம் வகைத்திடத் தேடலானான் 112

கூறினர் ஒருநாள் நாளைக் கணிப்பவர் ஒன்று கூடி  
 பேறுடை மன்னா நாளைப் பகலழிந் திருள்சூழ்ந் துற்ற  
 காரிராப் போழ்தில் அந்தக் குழந்தையும் தரிக்க லாகும்  
 சேராதே ஆண்பெண் வேறாய்ச் செய்திட வேண்டும் என்றார் 113

செவியுற்ற சேதி கேட்டுத் திடுக்கிட்டு நின்ற போழ்து  
 உவந்ததோர் உபாயந் தன்னை உரைத்தனர் குறிசொல் வோர்கள்  
 எவரொரு பேரும் இல்லத் திலாதுமே ஆண்கள் தம்மைத்  
 தவிர்த்திட வேண்டி யொன்றக் கூட்டவோம் புலமொன் றென்றே 114

மன்னனை ஒருபோழ் தேனும் முகங்காணார் இஸ்ரா யீல்பேர்  
 தனையொரு போழ்தென் றானுந் தலைநிமிர்ந் துற்று நோக்கின்  
 சென்னியை அரிக வென்றே சட்டமும் வகுத்தி ருந்தான்  
 இன்னிலை மாற்றி வேறாம் யுக்தியை கைக்கொண் டாரே 115

பெருவெளி யொன்றில் ஆண்கள் பெண்களைத் தவிர்த்தே யொன்றப்  
 பறையறைந் தார்கள் மன்னர் பரிசளித் திஸ்ரா யீலர்  
 உறவினைப் பெருக்க வென்னும் உவப்பினைக் கொண்டா ரென்றே  
 அறிந்தனர் மக்கள் மிக்க அவாவுறக் கூடி னாரே 116

முன்பெலாம் மன்னர் வீதி வலம்வருங் காலை யன்னார்  
 மண்ணினில் முகம்பு தைத்தே மரியாதை செய்தார் இன்றோ  
 மன்னனே அழைப்புச் செய்ய மறுப்பரோ ஒருங்கு கூடி  
 அன்னவன் வரவு காண ஆவலுற் றார்கள் வந்தான் 117

பொன்னள்ளிப் பகிர்ந்தார் காணார் பாய்ந்தள்ளிச் சென்றார் மன்னன்  
 புன்னகை பெய்தான் தம்மின் பாற்படு தீங்கைக் கொல்ல  
 முன்னிலை வகுத்த சூழ்ச்சி முற்றுமே வென்ற தாக  
 முன்னவன் அவனை வெல்ல வகுத்ததை அறிகி லானே 118

கூட்டத்தின் முன்னே மன்னன் குரலொலி யுயரக் கேட்டோர்  
 தீட்டினர் புலனை யென்ன சொல்கிறார் எனப்ப திக்க  
 நாட்டமுந் நேன்நான் நீங்கள் நீங்கிலா திவ்வி ராவை  
 ஓட்டி விப்பு லத்தே உடன்பட வேண்டு மென்றான் 119

ஓரிரா மட்டு மென்ன ஒன்பதென் றாகி லும்நாம்  
 சேராதே இல்ல மிங்கே தரித்திட மறுக்க மாட்டோம்  
 ஊருடன் ஒன்று கூடி உரைத்தனர் இஸ்ரா யீலோர்  
 காரணம் அறியார் மன்னன் கட்டளை சிரமேற் கொண்டோர் 120

மந்திரி இம்ரான் அந்த மக்ளில் ஒருவ ரன்னார்  
 சந்ததி கூடத் தோன்றச் செய்திட லாகா தென்றே  
 தந்திரஞ் செய்தான் பிரிவன் தன்னொடு தரிக்கச் செய்தான்  
 விந்தையாம் அவர்பு றத்தே விளைந்தக் கருசொல் வாறே 121

அரண்மனைப் புறத்தே தூங்க ஆணைகொண் டவருந் தூங்க  
 இருள்கவிந் திரண்டு சாமம் ஏகிய பின்னி ராவில்  
 பொருந்தினான் இறைவன் மூஸா பிறப்பினைத் தீர்மா னித்தோன்  
 அறிந்திதா வாறு இம்ரான் அவர்மனை புணரச் செய்தான் 122

கண்ணயர்ந் துறங்கும் வேளை கரமொன்றும் உடலம் பற்றக்  
 கண்ணிமை விரியக் கண்டார் கற்புடை மனையாள் தோற்றம்  
 என்னயீ தெவ்வா றுற்றாய் இங்குநீ யென்னச் சொல்வாள்  
 முன்னவன் விதியிஃ தென்றே முயங்கினார் கருவுற் றாளே 123

தந்நிரஞ் செய்தான் பிரிவன் தந்திரந் தன்னை வெல்லத்  
 தந்திரஞ் செய்தான் வல்லோன் தந்திரந் தந்தி ரத்தை  
 முந்திடும் பாங்கில் நாயன் மிகைத்தனன் முந்திச் செய்தோன்  
 சிந்தையில் துலங்கா வாறே சூழ்ச்சியைச் சூழ்சி வெல்லும் 124

அறிந்தனர் குறிசொல் வேர்கள் ஆகவென் றிருந்த வொன்று  
பொறுப்பொடு கட்டிக் காத்தும் பயன்கொளா நிலையில் ஆக  
மறுத்தனர் உரைக்க மன்னன் முன்செல அஞ்சி னார்கள்  
திறந்தவான் சத்தி யத்தைச் செய்கையால் காட்டிற் றன்றோ 125

நபிபிறந் துற்றா ரென்னும் நடப்பினை சொல்லு வாம்போல்  
நபி"ஜன்ம" விண்மீன் வானில் நிலைகொண்ட தாகு மன்னாள்  
உபயமஃ திறைவன் செய்த உயரிய சான்றாம் கண்ட  
உபாயத்தை உரைத்தோர் என்ன உரைப்பதென் றாய லானார் 126

கண்டனர் மக்க ளந்தக் காட்சியை விண்ணின் மீதே  
கொண்டனர் மகிழ்வு பிர்அவன் கொடுமையை நீக்க வல்ல  
பண்ணவன் தூதர் மண்ணில் பிறப்பெடுத்த திடுவா ரென்ற  
உண்மையை யுணர்ந்தார் விண்மீன் உறுத்திட்ட சாட்சி கொண்டார் 127

மகிழ்வினால் மக்க ளொன்றி மிகுவொலி செய்தார் தத்தம்  
அகத்தினை வெளிப்ப டுத்த ஆனந்தப் பாட்டி சைத்தார்  
மிகைத்தவம் ஓசை காற்றால் மன்னவன் செவியுட் புக்க  
வெகுண்டவன் இம்ரான் பாலோர் வினாவினை விடுக்க லானான் 128

கதிரவன் புலர்ந்த வேளை கேட்டவவ் வெலியென் னென்று  
மதிகூறும் அமைச்ச ருக்கும் மறுமொழி யறியாப் போழ்து  
புதியவோர் கார ணத்தைப் புகன்றிட முனைந்தா ரஃது  
அதிபொருட் பரிசு கொண்டோர் ஆனந்தக் களிப்பா மென்றே 129

சந்தேகம் கொண்டான் பிர்அவன் சப்தித்த கார ணத்தைச்  
சொந்தமாய்ப் புனைந்து ரைக்கப் புகுந்ததாய் உடனே சென்று  
எந்தனை அடைவீர் உண்மை ஏதென உரைப்பீர் என்றான்  
மந்திரி பறந்தார் கண்டார் முன்குறி யுரைத்தோர் பாலே 130

அமைச்சரைக் கண்ட பேர்கள் அதிர்ந்தனர் அவரை நோக்கி  
 “இமைப்பொழிந் தாரெம் மன்னர் இரவெலாம் விழித்தி ருந்தார்  
 அமைந்ததென் மக்க ளுக்கே அமைதியைக் கொல்ல” என்ன  
 “எமைப்பொறுத் தருள்வீர் எம்பால் இரக்கமுங் கொள்க என்றே.. 131

காலினைப் இறுகப் பற்றிக் கண்கணீர் சொரியச் சொல்வார்  
 “ஏலாது போன தெம்மால் எதுநேரக் கூடா தென்று  
 சாலவே திட்ட மிட்டுச் செய்துமே நடந்த தஃது  
 காலூன்றிப் போன தந்தக் கருஅன்னை வயிற்றில்” என்றே 132

நீலவான் மீதே “ஜன்ம” நட்சத்தி ரத்தைக் கண்டோம்  
 காலனாய் மன்ன ருக்கும் கோன்முறை இழப்ப தற்கும்  
 மூலவே ராகு மோர்பேர் முகிந்திட்ட குறிப்ப தாகப்  
 பாலிப்பீ ரெம்மை மன்னர் பிரிஅவ்வன் புறத்தாம் என்றார் 133

ஐயகோ! நடந்த தென்னே அனியாயம் விளைத்தீர் நீங்கள்  
 பொய்யதோ உரைத்தீர் மன்னர் பாற்பெருங் குற்றம் செய்தீர்  
 கையறு நிலையா மின்று காப்பதென் வழியு ரைப்பிர்  
 கையொடு வருவீர் உங்கள் கருத்தினைப் புகல்வீ ரென்றார் 134

உற்றதை மன்னர் பாலே உரைத்திடச் செவிம டுக்கப்  
 பற்றிடுங் கனலாய்க் கண்கள் பொங்கிடு சினத்தைக் காட்ட  
 முற்றுமே உடல்ந டுங்கி முகிழ்ந்தன சொற்கள் தீயாய்  
 அற்பரே! ஏனவி ளித்து அடாதசொற் குவிய லம்மா 135

நம்பினேன் உங்க ளைநான் நாசகர் நீங்கள் என்னை  
 நம்பிட வைத்தே முற்றும் நாசமே விளையச் செய்தீர்  
 உம்பரைத் தோலு ரித்தே உப்பிடச் செய்வேன் என்றான்  
 நம்புக மன்னா நாங்கள் நல்லதொன் றுரைப்போம் என்றார் 136

இத்தனை நாளும் நாங்கள் இயம்பிய தனைத்தும் முற்றும்  
 சத்தியம் தவறா துற்ற சரித்திரம் உண்ட தன்றோ  
 நத்திட ஒத்த மிக்க நல்லதோர் உபாய முண்டு  
 ஒத்திடில் உரைப்போ மென்றார் உவந்தனன் மன்னன் சொல்வார் 137

ஊன்றிய வித்து இந்த உலகினைக் காணும் நாளைச்  
 சான்றுடன் கணித்த ளிப்போம் சிறிதெனும் பொய்யா வாறே  
 வேண்டுமந் நாளில் தொட்டு விளைந்ததாம் சிசுக்க ளோடே  
 ஆண்களைத் தவிர்துப் பெண்கள் ஆகிடச் செய்தல் வேண்டும் 138

என்னதான் யுக்தி இஃது இதன்பலன் என்ன வாகும்  
 பெண்டிரைத் தனித்தென் செய்யப் போகிறோம் என்றான் பிரிவ்வன்  
 சொன்னார்கள் ஒற்றை நாளில் சேர்த்தொன்றிச் சிசுக்கள் தம்மின்  
 சென்னியைச் சிரைத்தல் யாரும் தப்பிட வழியு மற்றே 139

ஒப்பினான் அரசன் நல்ல உபாயமே என்றான் நாளைச்  
 செப்புக என்றான் அன்னார் சேர்ந்தொன்றி நாள்க ணித்தார்  
 முப்பது நாள்கொள் திங்கள் மும்மூன்றும் நாட்கள் வேறும்  
 தப்பறக் கூடிந் தோர்நாள் தேதியும் பொழுதும் சேர்ந்தே 140

உரியநாள் நெருங்கக் கண்டே ஊர்ப்பறை யறைந்தார் சொல்வார்  
 உரியவர் கைக்கு ழந்தை யோடுநாம் சொல்பு லத்தில்  
 வருகநம் மன்னர் நீங்கள் விரும்பிடு வாறாம் சொரணப்  
 பரிசிலும் பிள்ளை கட்டுப் பகிந்திட வுள்ளா ரென்றே 141

கைப்பிள்ளை கொண்ட பெண்கள் கூடியோர் மைதா னத்தைப்  
 பொய்ப்பறை வார்த்தை நம்பிப் பெருகினர் ஒருவ ரற்றே  
 மொய்த்தனர் பிரிவ்வன் வீரர் மங்கையர் குழாத்தைச் சுற்றி  
 கைத்தலங் கொண்டார் வீறாய்க் குழந்தைகள் தமைதம் மோடே 142

கதறினார் மாதர் சற்றுங் கருணையே யற்று வாளால்  
பதறிடத் துடிக்கச் சென்னி பறித்தனர் மழுலைப் பேரின்  
உதிரத்தால் நிலம்ந் தைத்தார் உடைவாளின் பசித ணித்தார்  
கதியிது வாகு மென்று கருதிலார் சோர்ந்தே வீழ்ந்தார் 143

கிராமத்துப் புறத்தி லெல்லாம் கூடவே சிறுவ ருள்ளார்  
பெரும்புல மஃதாம் ஆங்கும் பழிவாங்கல் வேண்டு மென்னும்  
கருத்தெடுத் துரைத்தார் பல்லோர் கொண்டனன் பிரிவு வுனும்  
சரித்திரச் சான்று கூறும் தப்பிதம் நடந்த தன்றே 144

காரணங் கேட்ட றிந்த கணத்தினில் அதனை நம்பி  
ஊரூராய்ப் படையி னோரை ஓட்டினான் பிரிவு வுனும்  
ஓரிட மேனும் நீங்கா தெங்கணும் தேடித் தேடி  
யார்வசம் ஆண்கு முந்தை இருப்பினும் அழிப்பீ ரென்றே 145

வீடுவீ டாகத் தேடி வாழ்வினை முடித்தார் முற்றும்  
கேடெனத் தெரிந்தும் பச்சைக் குழந்தைகள் ஆணின் வர்க்கம்  
பீடைதம் ஆட்சிக் கொன்றும் பெரும்பகை தனக்கும் என்றே  
நாடினான் அழிக்க பிரிவுவன் நாட்டமும் நிறைவே றிற்றே 146

வீட்டினுட் புகுந்து தாயை வாஞ்சையோ டணைத்து வாயில்  
பூட்டிய பாற்சு னையைப் பற்றுடன் உறுஞ்சாங் காலை  
மீட்டனர் சிசுவை தாய்முன் முடித்தனர் கதையை கோரம்  
பாட்டினில் வடிக்க வொண்ணாப் பாதகம் புகலச் சாலா 147

தெருவினில் வருவோர் போவோர் தம்மொடு அழைத்துச் செல்லும்  
சிறுவரை இனம்பி ரித்தே தம்வசம் பறித்தி முத்து  
இருகூறாய் பிளந்தார் உற்றார் ஏதுமே செய்ய மாட்டா  
இருள்மையுட் தவித்தார் மூச்சை இழந்துமே தரைபு ரண்டார் 148

கால்களைப் பற்றி கண்ணீர் கவிந்திடக் கதறிக் கெஞ்சி  
பால்மணம் மாறாத் தம்மின் பாலகர் உயிருக் காக  
நாலுடைப் பெண்டிர் அந்த நாசகர் பாலி ரந்தும்  
கோல்கொண்டே அடித்து தைத்துக் கூற்றுவன் தொழில்சு மந்தார் 149

கொல்லுவாய் என்னை என்றன் குழந்தையை விடுநீ என்றே  
சொல்லியே இரப்பாள் தாய்தன் சேயினைக் காக்க வென்றே  
கல்மனங் கொண்ட கேடர் கழுத்தினைப் பிடித்துத் தள்ளி  
சொல்லாப்பொல் மொழியால் வைதே தம்பணி இயற்றிட் டாரே 150

தடுத்திட முயன்ற பேரைத் தடுத்திட மாட்டா வாரே  
விடுத்துயிர் விண்ப றக்க வைத்தனர் கொடுமைக் காரர்  
எடுத்தவாள் உறையுட் புக்க எண்ணுமுன் பலநூ றாக  
அடுத்தடுத் துயிர்ப றித்தார் அழிவினை நோக்க வானோர் 151

கருவினைத் தாங்கும் பெண்கள் கண்டறிந் தவர்கள் பிள்ளைப்  
பெறுதினம் வரையுங் காத்தே பெற்றதும் ஆணென் றாகின்  
சிரசரிந் திட்டார் யாரும் தப்பிதா திருக்க வென்றே  
மருத்துவ மாதைக் கூட முறையாக நியமித் தார்கள் 152

அறிகிலர் அவர்கள் தம்மை அறியாது அவர்க்குள் ஆளாய்  
உறவுள உறவை மன்னன் உயிர்பறித் தழிக்க வல்லோன்  
குறித்தனன் என்னும் உண்மை காலமும் கனிந்த வேளை  
அறியவுஞ் செய்ய வென்றே அவனன்றி அறிவா ரற்றே 153

ஆண்களை அழிப்ப தாலே அருகிடும் மனித சக்தி  
வேண்டுமே அவர்கள் செய்த வினைகளைச் செய்ய அஃதால்  
வேண்டுமோர் மாற்று ஈடு விரைவினில் என்றார் மக்கள்  
தோன்றுமோர் திட்டம் ஆங்கே செயலுருப் பெற்ற தாகும் 154

ஓராண்டில் பிறந்த வற்றை உயிர்வாழ விட்டுச் சேர்ந்தே  
 வருமாண்டில் பிறப்ப வற்றின் வாழ்வினை முடிப்ப தென்னும்  
 கருமத்தில் நிறைவு கண்டார் காரணம் தம்ப ணிக்கென்று  
 உரியோரை அதிக ரிக்கும் உத்தியே வேறொன் றில்லை 155

எதுவாறு திட்ட மிட்டும் ஏகனின் தீர்ப்பு வேறாம்  
 சதிகாரர் சூழ்ச்சி தன்னில் தனியோனின் சூழ்ச்சி மேலாம்  
 உதவினான் இறைவன் 'ஈரூன் உருவானார் தடையில் ஆண்டில்  
 விதிமூஸா பிறப்போ அன்னார் வேண்டாத வருடத் தாமே 156

கொடுமைகள் இவ்வா றொன்றக் காரண மான பேரின்  
 கொடுமையி லிருந்து காக்கக் கருதியே இறைவன் தூதாய்க்  
 கொடுத்தனன் உலகி னோர்க்கு ஹாஸூனை மூஸா தம்மைச்ச  
 படைத்தவன் காருண் யத்தைப் புகலவு மியலு மாமோ 157

### மூஸாஅன் பிறப்பு

பன்னூறு ஆண்சிசுக்கள் பலியுண் டாலும்  
 பண்ணவனின் விதிப்படியே நடக்கும் எல்லாம்  
 என்னுமுயர் போதத்தை மெய்ப்பித் தாற்போல்  
 இறைதாதர் நபிமூஸா பிறப்புற் றார்கள்  
 அன்னைமிக அச்சமுற்றார் கருத்த ரித்த  
 ஆண்டுதடை கொண்டவொரு ஆண்டில் என்றே  
 முன்னவனோ வழிசமைத்தான் இடர்கள் ஏதும்  
 முடுகாத வாறுயிரைக் காத்திட டானே 158

அரசருக்கு அருகினிலே அமைச்ச ராக  
 அமர்ந்திருக்கும் இம்ரானின் மனையை யாருரும்  
 பொருட்படுத்த வில்லையவர் புறத்தி ருந்தே  
 பிழைநிகழா என்கின்ற பொறுப்பு ணர்தே

திரைமறைவில் ஒளிந்ததுபோல் அனைத்தும் சீராய்த்  
 தொடக்கமுதல் இறுதிமட்டும் நடந்த தெல்லாம்  
 அருகனவன் செய்கின்ற அற்பு தம்தான்  
 அணுவிடையும் ஆழிபுக்கும் ஆற்றல் மிக்கோன் 159

கருவுற்ற காலமுதல் குழந்தைப் பேற்றின்  
 குறிகுணங்கள் வெளித்தோன்றா திருந்தார் அன்னை  
 உருவமிலான் உணர்த்தினனே தாய்க்குப் “பிள்ளை  
 உலகுதித்த பின்னதனைத் தொட்டி லொன்றை  
 இருப்பிடமாய்க் கொள்ளவைத்துக் கயிற்றைக் கட்டி  
 இடுக”நைல்” நதியில்மறு முனையைத் தம்மின்  
 கரைவீட்டில் கட்டிவைக்க வேண்டும் போது  
 குழந்தைக்குப் பால்தரவும்” என்ற வாரே 160

ஆபத்து வருமென்ற அச்சம் தோன்றின்  
 அவிபுத்திடுக கயிற்றையதன் பின்னர் வேண்டும்  
 காபந்து செய்திடுதல் எம்பொ றுப்பாம்  
 காத்தவரை எவர்பாலும் தோன்று கின்ற  
 ஆபத்து யாவையுமே வென்று பின்னாள்  
 அவர்வருவார் நாமவரை எம்மின் தூதாய்  
 காபந்து செய்தும்பால் அனுப்பி வைப்போம்  
 கவலளிக என்றிறைவன் பணித்திட் டானே 161

இறைவனிட்ட ஆணைதனை இதயங் கொண்டே  
 இரவுபகல் எவருமறி யாத வாரே  
 உறுபசியை நீக்கிவந்தார் அன்னை பிள்ளை  
 ஊரறியா வாறுயிரைத் தாங்கி நிற்கும்  
 துருவினரே வீடுவீடாய்ப் படைவீ ரர்கள்  
 சந்தேகம் மேலுறவே அறிந்த அன்னை  
 பெருமச்சங் கொண்டிட்டார் செயலு மற்றார்  
 படைத்தவனின் ஆணைதனைப் புலன்கொண் டாரே 162

நதியினிலே விடப்பொருந்தும் தொட்டி லொன்றை  
 நிர்மானம் செய்யவென “கிஜ்பீ லூ”வென்  
 அதிசிறந்த தச்சரினை நாடிச் சென்றார்  
 அன்னையவர் சம்மதித்தார் கார ணத்தை  
 எதுவென்று கேட்டறிய வினாத்தொ டுக்க  
 இயம்பினரே உண்மைதனை சொன்ன வாறு  
 எதுவிதத்தும் புனல்புக்கா வாறு சிராய்  
 இணைத்தவொரு பெட்டகத்தை அவருஞ் செய்தார்

163

இரவோடு இரவாகத் தலைசு மந்தே  
 இருப்பிடத்தை அடைந்ததச்சர் அன்னை நோக்கிக்  
 கருணையொடு விளித்திடுவார் குழந்தை தன்னைக்  
 காட்டுகவென் பாலென்றே அவரும் ஒப்பி  
 கருவறையிற் சுமந்தவந்தத் திருவை அன்னார்  
 கண்படவுஞ் செய்திட்டார் கண்ட “கிஜ்பீல்”  
 இருவிழியும் பூரிக்க இருகை யேந்தி  
 இஃதிறைவன் கொடையாகும் எனவாய் பூத்தார்

164

ஏற்கனவே தனியிறையைப் போற்றும் அந்த  
 இணைகொள்ளார் நெஞ்சத்தே குழந்தை வல்லோன்  
 பேற்றைவசங் கொண்டதுபோல் தோற்றங் காட்டப்  
 பிர்அவூனின் பேரழிவு இதனால் என்று  
 சாற்றுவபோல் இருந்ததுவாம் சொன்னா ரில்லை  
 செய்திபிறர் செவிபடினோ தீங்கா மென்றே  
 வேற்றெவரும் அவரன்றி தேரார் விந்தை  
 விதித்ததது வானுறைவோன் விரும்பும் வாறே

165

கட்டளைக்கென் றடிபணிந்து கட்ட விழ்த்துக்  
 காட்டாற்றில் தொட்டில்தனை ஓட விட்டே  
 விட்டகலா விழிகூட்டிக் கரைதொ டர்ந்து  
 விரையும்படி பெண்மகளைத் தாய னுப்ப

தொட்டவிழி தொட்டிலொடு பயணஞ் செய்து  
 தரித்தவிடந் தனையறிந்தே நடப்ப வற்றை  
 ஒட்டநின்று பார்த்ததற்கு ஏற்ற வாறும்  
 உதவினளே யன்னவளும் இறைவன் தீர்ப்பே 166

அன்னைபெயர் “யுகானித்” என்ப தாகும்  
 அதுதவிர வேறுபெய ருண்டா மென்பர்  
 மண்ணுலகை வந்தடைய முன்னர் தந்தை  
 மரணத்தைத் தழுவிதாய்ச் சரித முண்டு  
 எண்ணிநான்கு பத்துநாட்கள் முந்தி வல்லோன்  
 இறையடிக்குச் சேர்ப்பித்தான் இணைந்து சென்ற  
 பெண்ணிளையாள் பெயர்“குல்தும்” உடன்பி றந்தாள்  
 பிறப்பிலவர் முந்தியபேர் ஹாளு னாகும் 167

நைல்நதியின் கரைதழுவி அமைந்தி ருந்த  
 நீர்த்தரிப்பில் நீராட வருவார் பெண்கள்  
 தையலர்க்கென் றமைந்திருந்த துறையா மஃது  
 சேர்வதுவோ மாளிகையில் வசிப்போர் மட்டே  
 வையத்தைப் பாலிக்கும் வல்லோன் ஆங்கு  
 வரவைத்தான் பேழைதனை விதித்த வாறாம்  
 மெய்யாகிப் போனதவன் வாக்குத் தாய்க்கு  
 வாக்களித்த வாறாகக் காத்திட் டானே 168

வழமைபோல் நீராட ஆற்றை நாடி  
 வந்திருந்தார் பெண்டிர்கள் அரண்மனைப்பேர்  
 குழந்தையொன்றின் அழகூரலைச் செவிம டுத்தே  
 குரல்வந்த திசைநோக்கிப் புலனுங் கொண்டார்  
 அழகியதோர் ஆண்மகவு தொட்டி லொன்றில்  
 அசைந்துவரல் கண்ணுற்றார் ஆற்றின் மீதே  
 இளகியதே மனமவர்க்கும் எடுத்துச் சென்றே  
 இராணியிடம் கையளித்தார் அவரும் ஏற்றார் 169

கண்டதுமச் சிசுதன்னை நெஞ்ச மெல்லாம்  
 களிகொண்டே பூரிக்கத் தம்மோ டஃதைக்  
 கொண்டிடவென் னெண்ணத்துட் குதாக லித்தே  
 கையிலள்ளி முத்தமிட்டுப் பேரொன் றிட்டார்  
 தண்ணீரில் பெற்றசிசு வென்ப தாலே  
 சீர்நாமம் மூஸாவென் றாகிற் றென்றன்  
 புண்ணியமே இப்பிள்ளை இறைவன் தந்த  
 பாக்கியமே எனவெண்ணிப் பொருந்தி னாரே

170

அறிந்தறிந்தும் ஆண்சிசுவை வளர்க்கும் எண்ணம்  
 ஆசியாவின் மனத்தினிலே தோற்று வித்தோன்  
 இறைவனன்றி வேறில்லை அவரைக் கொண்டே  
 அராஜகத்தை அழிப்பதற்காம் அரண்ம னையின்  
 கருவறையாம் மாதர்புலம் பாது காப்பைக்  
 கொண்டதது பிறர்விழியில் தோன்ற மாட்டா  
 உறைவிடமாம் சிசுவளர என்ப தாலே  
 உவந்தனனோ பேரிறைவன் பொருந்தத் தேர்ந்தான்

171

மாளிகையில் குழந்தையினைக் கண்ட பிர்அவன்  
 மிகுகோபங் கொண்டதனைக் கொல்ல எண்ண  
 “வாழவிடு இதனை நீ இதுந மக்கு  
 விழிகுளிர்ச் செய்யுமொன்றாய் இருப்ப தோடு  
 சூழும்நன் மையிதனைத் தத்தெ ட்த்துச்  
 சேயாகக் கொண்டிடலாம்” எனவி ரக்க  
 பாழமனத் துடையானும் பொருந்திக் கொண்டான்  
 பின்னவரால் தன்னழிவைப் புரியா தானே

172

பால்கொடுக்கச் செவிலித்தாய் வேண்டு மென்னும்  
 பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைத்தாள் தொட்டி லோடு  
 கால்நடையாய்த் தொடர்ந்துவந்த இளையாள் தாயே  
 குழந்தைபசி போக்குகின்ற கடமை ஏற்றாள்

சால்புறுமே இறையளித்த வாக்குக் கேற்பத்  
 தொடருகின்ற நிகழ்வனைத்தும் தாயும் பிள்ளை  
 பாலுற்ற கவலழிந்தே மனங்கு ளிரந்தாள்  
 பண்ணவனின் வாக்குமெய்த்த பலன்கொண் டாளே 173

நடந்ததிது வாகுமவர் பசியைப் போக்க  
 நாடினரே செவிலியையும் இருந்து மென்ன  
 உடன்படாது மறுத்ததது உண்ணக் கண்ட  
 உத்தமியாம் ஆசியாவும் உளமும் நொந்தார்  
 நடப்பவற்றைக் கண்ணுற்றாள் நிலைமை ஓர்ந்து  
 “நானுதவ லாமோ”வென் றாங்கு வந்தே  
 உடன்தொடர்ந்த உடன்பிறந்தாள் அவளை நோக்கி  
 “உனக்கேனிவ் வக்கறைநீ உரை”யென் றாரே 174

கேள்வியினால் துணுக்குற்ற போழ்தும் அன்னாள்  
 கூறினளே “மன்னர்தம் மகிழ்ச்சிக்” கென்றே  
 நாளிகையும் பொறுக்காத அரசி தானும்  
 நன்றியோடு அழைத்துவர ஆணை யிட்டார்  
 வாழ்புலத்தைச் சென்றடைந்தார் ஏவ லாளர்  
 விபரங்கள் எடுத்துரைத்தார் தாயும் ஏற்றுக்  
 கேள்வியற்றே யுடன்வந்தாள் பணிப்பை யேற்றுக்  
 குழந்தைக்குத் தன்னமுது தந்திட் டாளே 175

நெஞ்சனைக்கத் தாவியது பருகக் கண்ட  
 நாட்டின்மா ராணியுடன் தாயை நோக்கித்  
 தஞ்சமுன்றன் பக்கலிந்தக் குழந்தை ஈங்கு  
 தரித்திடலாம் நீயுன்றன் தேவை யெல்லாம்  
 அஞ்சாது கேட்டனைத்தும் பெறலா மென்ன  
 அன்னையொவ்வா தென்கணவர் மற்றும் பிள்ளை  
 எஞ்சுவரே என்னகத்தில் பார்ப்பா ரில்லை  
 இதையென்பால் தரினுதவ இயல்வேன் என்றாள் 176

எப்படியும் குழந்தைதனை வளர்த்தெ டுக்க

எண்ணமுற்ற காரணத்தால் விருப்பை ஏற்றே  
ஒப்புதலும் தந்திட்டார் அரசி தேவை

ஒன்றுவிடா தத்தனையும் அரண்மனையில்  
எப்போது வேண்டினும் பெறலாம் என்றார்

இசைவுக்கு நன்றிசொல்லி அன்னை சென்றாள்  
தப்பாதே இறைவாக்குச் சொன்னாற் போன்றே

தாயிடத்தில் மீண்டதொரு சரித மாகும்

177

பெருமைகொண்டான் பிரிவுன்தன் ஆட்சி மீதும்

படைபலத்தின் மீதுமவன் அறிய மாட்டான்  
பெருமைக்கும் பலத்தினுக்கும் அவனை விஞ்சும்

பேரிறைவன் உளனென்றும் உண்மை தன்னை  
“ஒருவரது விதிதன்னை ஒருங்கு செய்யும்

உரிமைஇறை தனக்கன்றி உரியோ ரில்லை”  
உரியபடி நிரூபணமும் ஆன தஃதே

ஒர்ந்திடுங்கால் மூஸாவின் வாழ்வி லன்றே

178

யார்பிறக்கக் கூடாதென் நெண்ணிப் பன்னூ

றாயிரமாய்க் குழந்தைகளை அழித்தும் அந்தச்  
சீர்பெறுநற் செல்வனுதித் தவன்பால் வாழ்வைத்

தொடருநிலை பெற்றதொடு பிள்ளை யாக  
ஊரறிய வாழ்ந்ததுவும் பின்னாள் அன்னான்

உயிர்பறித்தே ஆட்சியையும் ஒழித்த செய்கை  
காரணனின் கோன்மையினைக் கூறு கின்ற

காரியங்க ளாகுமெனக் கொள்ளும் பாங்கே

179

பால்குடிக்கும் பாக்கியத்தைத் தாயி டத்தே

பெறவைத்த பேரிறைவன் பிள்ளைக் காலங்  
கால்கடக்கு மட்டிலுந்தான் அன்னை யோடு

கூடிவாழ் பாக்கியத்தைப் பகிர்ந்தி ருந்தான்

சூல்கொண்ட காலமுதல் பிறக்கு மட்டும்

சென்னீரை உணவாகத் தந்த அன்னை  
பாலூட்டுங் காலத்தும் தாய்மைப் பங்கைப்  
புரணமாய்ச் செய்ததொரு பேறா மன்றோ

180

புதிதாகப் பூத்தமலர் போன்றும் பிள்ளை

பொலிவோடு பிறர்கண்ணைப் பறிக்கும் பாங்காய்  
அதியழகின் பிம்பமென கண்டார் கண்டோர்  
ஆண்டவனின் அருட்கொடையீ தாகு மென்றார்  
மதிதோற்கும் வட்டமுகம் விழிகள் மையை  
விஞ்சுகின்ற கருவண்ணம் இமைப்பூ வுள்ளே  
கதகதக்கும் மாணிக்கப் பரலை யொக்கும்  
காதுமூக்குக் கன்னங்கள் கடைந்த வாக்கே

181

பிஞ்சுக்கை தனையசைத்தே புன்ன கைத்துப்

பாதமலர் தனையுதைத்துப் பவிசு காட்டி  
நெஞ்சணைக்கத் தாவுவபோல் துடிக்கப் பார்த்தே  
நெகிழாதார் யாருமிலார் குழந்தை மீதே  
வஞ்சமிலா வாறுதனைக் குறுக்கிச் சோபை  
வழங்கியதோ முற்றுமதன் மீதாம் என்மால்  
தஞ்சமுற்ற தாம்பிறர்க்கென் றிம்மி கூடத்  
தாராதே தெய்வத்தின் கருணை யாமோ

182

தவழுகின்ற பருவத்தே தத்தெ டுத்த

தாயழைப்பைத் தாயேற்றுச் சேயி னோடு  
புவியாளும் பதியில்லம் போனார் ஆங்கே  
பிர்அவூனும் மனையாளின் பக்கத் துற்றான்  
பவமழியப் பிறந்தவந்தப் பால கர்தம்  
பசுமைகொஞ்சும் வதனத்தைக் கண்ட அன்னான்  
அவிந்தனனே மனத்துள்ளே சந்தே கத்தால்  
ஆமிதுவோர் தெய்வீகத் திருவா மென்றே

183

தோற்றத்தில் பிறிதொன்று தேறா வாரே

தனித்திருந்த அழகுகண்டான் செய்கை கூட  
மாற்றமுற்ற தாகுமதன் வயதை விஞ்ச

மிகைத்திருந்த நிலையுணரப் பரீட்சை யொன்றைத்  
தோற்றுவித்தான் தட்டிரண்டில் தீயும் பொன்னும்

தனித்தனியே வைத்ததன்முன் குழந்தை தன்னை  
வீற்றிருக்கச் செய்யுங்கள் என்றான் பொல்லான்

விரும்பியது பற்றுபொருள் அறிதல் நோக்கே

184

நவமணிகள் சேர்த்தெடுத்தோர் தங்கத் தட்டில்

நிறைத்துவைத்தார் கண்கவரும் வாகி னோடே  
அவிகனலின் துண்டங்கள் மற்றோர் தட்டில்

அழகியசொங் கனிகளொப்ப அழகு காட்டும்  
தவிதவித்தார் தாயிருவர் நடக்கப் போகும்

சேதியெது வென்றறிய மாட்டா ராக  
கவரவென விட்டார்கள் குழவி தன்னைக்

கொடுநெருப்பை சொர்ணத்தைக் கரம்வி டுத்தே

185

மெல்லமெல்லப் புங்கரங்கள் பூப தித்தே

மழுலைதன் முழங்கால்கள் கூட்டி ஊர  
எல்லாமாங் குற்றவிழி ஒன்றி நோக்கும்

ஏதுநடை பெறுமென்றே இதயம் விம்ம  
பொல்லாதான் அடிமனத்தில் புதைந்த தேடல்

பற்றிடுங்கால் தீயையது பிறிது போன்றே  
இல்லாது மற்றையதைத் தொட்டிட் டாலோ

இதுபுதுமைப் பிறப்பென்றே அறித லாமே

186

பார்ப்பதற்கு மனமீர்க்கும் பாங்கு கண்டே

பக்கத்தே சென்றதது மணிகள் பக்கம்  
ஈர்ப்புறவே கைநீட்டி எடுக்க உந்த

இறைதூது கொணருகின்ற இறைவன் தூதர்

சாராதக் கரந்தன்னைத் தட்டி விட்டார்

செந்தணலின் புறமாகக் கண்ட மன்னன்  
தீர்வானே சந்தேகம் எண்ணி னாற்போல்  
தெய்வீகப் பேறுகொண்ட தில்லை என்றே

187

பிரஅவ்னின் பக்கலுற்ற ஐயப் பாடு

பொய்யல்ல என்றாலும் புரிந்து கொண்டால்  
கர்வத்தின் உருவாமக் கயவன் கொல்வான்  
காரணமஃ தொன்றேதான் போது மென்றே  
சர்வமுமே அறிந்தவனாம் அல்லர் அன்னான்  
சிந்தைகொண்ட திட்டத்தை மாற்ற மூஸா  
கரந்தன்னைத் தட்டிவிட ஜிப்ரீ லுக்குக்  
கட்டளையும் பிறப்பித்தான் நடந்த தஃதே

188

சிறுவனாக வளர்ந்தமூஸா தாயை விட்டுத்

திரும்பிவந்தார் ராணியிடம் சொர்க்க போகம்  
பெற்றதுபோல் அனைத்துமவர் கொண்டார் மேலாம்  
பாக்கியங்கள் காத்திருந்த தவருக் காசு  
அறுசுவையின் உண்டியொடும் அதியு யர்ந்த  
ஆடையணி கூடிவிளை யாட்டு மேலும்  
மாறாத பேரன்பும் மன்னன் தேவி  
மாட்டிருந்து சொரியவவர் வளர்ந்திட டாரே

189

ஏழுவய தானபொழு தொருநாள் மூஸா

ஏறியமர்ந் திருந்தார்பிர ஆவ்னுக் கான  
மாளிகையில் மன்னன்கொலு விருக்குஞ் சொர்ண  
மஞ்சத்தில் கண்ணுற்றான் மிகச்சி னத்தே  
தோள்பற்றிப் பிடித்திழுத்துத் தரையில் வீச்சு  
சினங்கொண்ட மூஸாதன் காலால் மஞ்சம்  
வீழ்துபுரண் டொடியவென உதைத்தார் பிரஅவ்ன்  
வீழுவத னோடுவுடற் காய முற்றான்

190

மூக்குடைந்தே குருதிவழிந் தோட வேங்கை  
 மூர்க்கத்தை சிரசிருத்திப் பாய்தல் போல  
 தாக்கமுயன் றானவனும் ஆசி யாபால்  
 தப்பியோடப் பின்தொடர்ந்தான் மனையாள் நோக்கி  
 காக்கமுய லாதேயிக் கொடுமைக் காரன்  
 கொலத்தகுந்த காரியத்தைச் செய்தே வந்தான்  
 சேர்க்கின்றேன் இன்றேஇவன் காரி யத்தைச்  
 சிரமரிந்தே முடித்துமறு வலகிற் கென்றான் 191

நடந்ததனைக் கேட்டறிந்த ஆசி யாவும்  
 நயமாக எடுத்துரைத்தார் சிறுவ னுக்கு  
 உடந்தையாக இருப்பினுமோர் உண்மை கொண்ட  
 உளத்தெளிவால் பிரிவ்னும் திரும்பிச் சென்றான்  
 நடத்தையிலே தவறுண்டாம் இருந்தும் வீரம்  
 நோக்குங்கால் பெரிதன்றோ பின்னோர் காலம்  
 தடுத்திடுவான் எதிர்ப்புவரின் நாட்டைக் காக்கும்  
 தருமத்தில் அவனென்றார் தலைகாத் தாரே 192

அரசஇளங் குமரனுக்கு வேண்டு கின்ற  
 அனைத்துடல் பயிற்சிகளும் வீரர்க் கான  
 உரங்கூட்டப் பலமிக்க இளைஞ னாக  
 உருவெடுத்தார் வீரர்க்குள் வீர ரானார்  
 புரிந்திருந்தார் கட்டிடஞ்செய் ஞானங் கூடப்  
 பிரிவுவனின் பிள்ளைபிரிவு வுன்போ லெல்லா  
 உரிமைகளும் தந்திருந்தான் மன்னன் மூஸா  
 ஒருகுறையும் இலாதசுக வாழ்வு வாழ்ந்தார் 193

வாலிபத்தை அடைந்ததுமே இறைபால் ஞானம்  
 வேதத்தைப் பெற்றுயர்ந்தார் ஒருநாட் போது  
 கால்நடையாய் நகரத்துள் சென்ற காலை  
 கைகலப்பில் இருவரிடைப் படுதல் கண்டார்

வாலையிளம் பருவத்தார் ஒருவர் மூஸா  
 வழிசேர்ந்தோன் மற்றவனோ எதிர்ப்பு லத்தான்  
 ஏலாத நிலைகொண்ட அவர்தி நத்தான்  
 இரந்தனனே உதவிமூஸா தம்மின் பாலே 194

தனைச்சார்ந்த சமுகத்தோன் உதவி நாடச்  
 சற்றேனும் தரியாதே எதிரி மீது  
 சினங்கொண்டு குத்துவிட அவனுஞ் சாவை  
 தழுவினனே தன்தவறால் துயருங் கொண்டார்  
 மனம்மாறி இது"வைத்தான்" வழிகே டென்று  
 மன்னிப்பும் இறையிடத்தில் வருந்திக் கேட்க  
 மனம்பொறுத்தான் மன்னிப்போன் கருணை யாளன்  
 மூஸாதன் மனத்திலொரு முடிவுங் கொண்டார் 195

இனிக்குற்றம் இழைப்பதில்லை எனம னத்துள்  
 ஏற்றாரோர் முடிவன்று மறுநாள் காலை  
 என்னவுற்ற தென்றறிய நகரை நோக்கி  
 கிடமுன் நாளுதவி பெற்ற பொல்லான்  
 தன்னளவில் முன்போன்றே உதவி கோரத்  
 திட்டினரே "நீகலகக் கார னென்று"  
 பின்னுமவன் பாலிரங்கி முன்னே ஏக  
 மனமறியான் குரல்கொடுத்திட் டோடி னானே 196

உதவிடவென் றவன்பால்முன் ஓடல் கண்டாங்கு)  
 உயிர்பறிக்க வருகின்றார் என்றே அஞ்சி  
 "இதுஎன்ன எனையோக்கி வருகின் றீர்நீர்  
 என்றனையும் நேற்றைப்போல் கொலைசெய் தற்கா  
 அதிபொல்லாக் கொலைகார ராக வுள்ளீர்  
 அன்றிச்சீர் திருத்துகின்ற நல்லோ ராக  
 மதிக்கவொண்ணா திருக்கிறதே நின்னை" என்றே  
 மற்றோர்செவி கொள்வதுபோல் குரலிட் டானே 197

நேற்றுற்ற கொலைக்குடையார் மூஸா என்று  
 நகரத்தார் அறிந்துகொண்டே பழிவாய் கற்குச்  
 சீற்றமுற்றார் அவ்வேளை ஒருவர் வந்து  
 “தலைவர்கள் ஒன்றித்தார் உம்மைக் கொல்ல  
 வேற்றிடத்தை நோக்கியேநீர் செல்வீர் உன்றன்  
 வசதிக்காய் நானிதனை விளம்பு கின்றேன்  
 சாற்றுவதைச் செவிமடுப்பீர்” என்றே கூறிச்  
 செல்லவது போல்மூஸா செயற்பட் டாரே

198

ஊர்மக்கள் கொலைசெய்வர் என்றே அஞ்சி  
 ஊரைவிட்டே செல்லவவர் விழைந்த வேளை  
 பார்படைத்துக் காக்கின்ற இறையைப் போற்றிப்  
 “பண்ணவனே எனையிந்தப் பொல்லார் தம்மில்  
 கார்மானம் செய்திடுவாய்” என்றி ரந்து  
 கடந்துவழி தொடர்ந்திட்டார் “மத்யன்” நோக்கி  
 யார்துணையும் அற்றவராய் எனக்கு வல்லோன்  
 இருக்கின்றான் எனநம்பி இடம்பெ யர்ந்தார்

199

போகின்ற வழிமுற்றும் மாற்றி மாற்றிப்  
 பார்வையினை முன்பின்னாய்ப் பாய விட்டுச்  
 சோகத்தைச் தலைசமந்தார் தொடர்ந்தே யாரும்  
 தொடருவரோ எனுமச்சம் தொற்றிக் கொள்ளும்  
 தேகபலம் ஒன்றாக்கித் துரிதம் கூட்டித்  
 துளிப்பொழுதும் அயராதே தரிப்பு மற்று  
 ஏகன்திரு நாமத்தை மந்தி ரித்தே  
 ஏதிர்த்திசையை எறிந்தகணை போலு மாமே

200

செல்லுவழி பெரும்பாலை பெருந்தொ லைவு  
 துணையாக யாருமில்லை தனித்தே செல்ல  
 அல்லல்பல் லுற்றதவர் பிரயா ணத்தில்  
 அருந்தற்கு நீற்றும் தவித்தார் மூஸா

கல்லுமணல் கொடியவெயில் புயல்போல் காற்றும்  
 காலாற நிழலுமற்ற நீண்ட பாதை  
 சொல்லுதற்கு வார்த்தையிலை என்தான் செய்வார்  
 தனிவழியே பகலிரவாய்ப் பயணித் தாரே

201

கொண்டுவந்த நீர்உணவு கொடும்ப சிக்கும்  
 கடுந்தாகம் இரண்டினுக்கும் போதாப் போகும்  
 தண்டனைக்கும் உள்ளானார் தவித்தார் தேகம்  
 சோரநிலம் புரண்டுவிழ்ந்தே மூர்ச்சை யாவார்  
 தண்டமொன்றின் துணைகொண்டே எழுவார் மீண்டும்  
 சிறுதொலைவு சென்றுமீண்டும் முன்போ லாவார்  
 அண்டிவரும் அண்டிவரும் ஊரென் றெண்ணி  
 அனைத்தையுமே தாங்கிக்கால் ஊன்றி னாரே

202

தூரத்தில் கண்பட்ட கானல் நீரைத்  
 தண்ணீரென் றுளஞ்சொல்ல அதனை நோக்கி  
 நீரருந்தும் வேட்கைவிஞ்ச விரைந்தே யோட  
 நாடுபுலம் வெறுமையுற்ற வாகு கண்டே  
 சோர்வடைவார் மூஸாதன் னுணர்வி முந்தே  
 தரைபுள்வார் மீண்டுமவர் நினைவு தோன்ற  
 ஓர்மைகொள்வார் எழுந்திருக்க முயன்று தோற்றே  
 உன்னிப்பார் உடற்பலத்தை ஒன்று சேர்த்தே

203

பாலைவன மணற்காற்று புயல்போல் வீசிப்  
 புரட்டியது போர்வைக்குள் புதைந்து குந்த  
 மேல்மூடும் மணல்குவிந்தே முடிவில் சற்று  
 முயன்றுவெளி வந்துசிறு தொலைந கர்ந்தால்  
 தோலுருக்கும் உட்டணத்தை வெய்யோன் சிந்தத்  
 தாங்காதே தலையுயர்த்தி விண்ணை நோக்கி  
 மேலோனே துன்பமிதி லிருந்தே என்னை  
 மீட்டுவிடு என்றிரந்தார் மீட்சி கண்டார்

204

மந்தையுள்ள புலமறியக் கழுத்தில் கட்டும்  
 மணியோசை செவிபுக்க மலரும் கண்கள்  
 சொந்தமதற் கானவுயிர் எங்கே யென்று  
 தேடினவே சிறுதொலைவில் ஆட்டின் தோற்றம்  
 சந்தித்த தாம்விழியை மகிழ்வி னாலே  
 தெம்புடலில் விடம்போலும் தாவிற்று) ஆட்டின்  
 சொந்தமுள்ளோர் அருகிருப்பர் என்மே லுற்ற  
 தாகம்பசி போக்கவழி செய்வா ரென்றே

205

கற்களிடை வளருகின்ற புல்லை யுண்ணக்  
 கால்நடைகள் மேய்ச்சலிடும் காவல் செய்வோர்  
 வற்றாத பாலைநீர்ச் சுவைகள் சுற்றி  
 வட்டவடி வாகக்கற் சுவர்கள் செய்வார்  
 உற்றபசி நீங்கியதும் கிணற்று நீரை  
 ஊற்றிவைப்பார் தொட்டிகளில் தாகந் தீர்க்க  
 கொற்றவனாம் இறைவனது கொடையாம் பாலைக்  
 கிணறுகள்மண் வாழுகின்ற உயிர்க ளுக்கே

206

நகரஎல்லை அடைந்திட்ட தறிந்தார் ஆங்கோர்  
 நீர்நிலையில் மந்தைமேய்க்கும் கூட்ட மொன்று  
 வகைசெய்து கொண்டிருந்த தவர்தம் மந்தை  
 வாகாக நீர்ருந்தச் சிறுதொ லைவில்  
 வகையற்றே பெண்ணிருவர் தமது மந்தை  
 விடாயகற்ற மாட்டாராய் நின்றி ருக்க  
 மிகஅண்மி க்"காத்திருப்ப தேனாம்" என்றே  
 மூஸாவோர் வினாவெழுப்பி விடையுங் கொண்டார்

207

வருவோம்நாம் தினமுமுதல் தொட்டி யிலீநீர்  
 வாரிவைப்போம் எமதுமந்தைக் கூட்டத் திற்கு  
 வருவார்கள் பின்னரிவர் வந்தெந் தம்மை  
 விரட்டிவிட்டு மந்தைகட்கு நீர்கொ டுப்பார்

ஒருநாளும் எமைமுந்த விட்ட தில்லை

உற்றவர்கள் ஆண்களென்ற காரணத்தால்  
சரியென்று நாமிருப்போம் விலகிச் செல்வோம்  
சண்டாளர் இவர்களெனச் சலித்துச் சொன்னார்

208

விதியாகும் காத்தலிது வழமை எங்கள்

வயதான தந்தைக்கும் இயலா தென்றே  
உதவிடநாம் வருகின்றோம் என்றே தம்பால்  
உற்றநிலை எடுத்தியம்பி னார்கள் கேட்டே  
இதுஎன்ன நியாயமென இடித்துக் கேட்க  
எதிர்த்தார்கள் கைகலப்பில் நிலைமை மாறப்  
புதுத்தென்பு கொண்டந்தப் பேடிப் பேரை  
பந்தாடி னார்நிலத்தில் புரட்டி னாரே

209

மந்தைகட்குத் குழைபறிக்கும் தடிகள் கொண்டு

மோதினரவ் விடையர்கள் ஒவ்வோர் பேராய்  
முந்திவர முந்திவர முன்னால் பாய்ந்தே  
முடிந்தவரை தடுத்துடலந் தன்னைக் காத்தே  
எந்திரம்போல் கைகால்கள் இயங்க மாற்றார்  
இயக்கத்தைப் பலமிழக்கச் செய்தார் போரின்  
தந்திரங்கள் தெரிந்திருந்தார் அரண்மனையில்  
சேர்ந்துவாழ்ந்த காலத்தில் பயின்ற தாலே

210

அடிதாங்க மாட்டாராய் அலறி மீண்டும்

அடிப்பதற்கு முயன்றார்கள் அடிபட்டார்கள்  
தடியர்கள் தோல்விக்குத் தலைதாழ்த்தாத  
தோரணையில் தொடர்ந்தார்கள் விட்டா ரில்லை  
படைவெல்லும் பயிற்சியவர்க் கிருந்த தாலே  
பகைவர்கள் பலரென்ற போதும் தன்மேல்  
அடியொன்றும் வீழாது காத்த தோடே  
அடிதொடர அடியடித்தார் அற்பர் சோர்ந்தார்

211

நால்வரவர் ஒன்றித்துத் தாக்க முந்த

நின்றவிடந் தரித்தபடி சமுன்று கையின்  
கோல்கொண்டே தனித்தனியாய்த் தாக்கி வீழ்த்திக்  
கடுஞ்சண்டை போட்டார்தம் பலங்கு வித்தாம்

ஏலாதே இனிமோத இவரோ டென்றே

இடம்விட்டு நகர்ந்தார்கள் இடையர் பின்னால்  
தோல்பையால் நீர்கவர்ந்து தொட்டி யிட்டுத்

தந்தாரப் பெண்களுடை மந்தை கட்கே

212

மந்தைகள் நீருண்ட பின்னர் மூஸா

மரமொன்றின் நிழலிலமர்ந் திருந்து கொண்டே  
சிந்தையிலே படைத்தவனை நினைந்த வாரே

சிறுபொழுது பிராத்தனையில் தனைம றந்தார்  
“தந்திடுங்கால் எனக்கென்றே எதனைத் தானும்

திருப்திகொள்வேன் நானிறைவா” எனவவ் வேளை  
தந்தையழைத் தாரென்னும் சேதி யோடு

தன்முன்னே பெண்ணொருத்தி நிற்கக் கண்டார்

213

நிகழ்ந்ததிது வாகுமந்தப் பெண்கள் மற்ற

நாட்களிலும் வேறாக நேரத் தோடே  
அகம்புக்கக் கண்டதந்தை அதிச யித்தே

ஆனதென்ன எனவினவ ஆன வற்றை  
மிகுந்தபணி வோடெடுத்துச் செப்பத் தாதை

மனங்குளிர்ந்தார் உடனழைக்க மனமுங் கொண்டே  
பகர்ந்தமொழி பற்றினளே மகளும் மூசா

படுத்திருந்த தலம்நோக்கி போகச் செய்யும்

214

அழைத்ததுதான் உதவிசெய்த பெண்ணி லோர்பெண்

ஆகுமென உறுதிகொண்ட பின்னால் அன்னாள்  
அழைப்புக்கு மதிப்பளித்தே அவள்பின் சென்றார்

ஆங்குதந்தை வரவேற்றே அமரச் செய்து

வழிப்பயணக் களைபோக்கி விருந்தும் தந்து  
 விபரங்கள் அவர்பற்றிக் கேட்ட நிந்தே  
 பிழைத்தீர்கள் கவல்கொள்ள வேண்டாம் அந்தப்  
 பெரும்பிழைசெய் பேர்தம்மின் புறத்தா மென்றார் 215

அப்போதாங் கிருந்தபெண்ணி லொருத்தி சொல்வாள்  
 “ஆக்கிடுக இவரையுங்கள் பணியா ளாக  
 தப்பாதே இதுவரையில் இருந்த பேரில்  
 தலைசிறந்த பேரிவராய் இருப்பார் மிக்க  
 மெய்ப்பலமுடும் ஒழுக்கமுடும்நான் கண்டேன்” என்ன  
 மனமொப்பி னார்தந்தை அவரை நோக்கி  
 ஒப்பிடுவீ ராயின்என் நிபந்தனைகட்கு)  
 உடன்படுவேன் எனவிபரம் சொல்ல லானார் 216

எப்படிநீ இவர்பற்றி அறிந்தா யென்றே  
 இடைநடுவில் தனித்துமகள் தன்னைக் கேட்கச்  
 செப்பிடுவாள் நடந்தவற்றைத் தந்தை காதில்  
 தந்தைமனம் மகிழ்ந்திட்டார் விபரங் கேட்டே  
 இப்படியோர் நல்லவரைத் துணைக்கு வைத்தால்  
 இயலாத வயதிலே எனக்கும் என்றன்  
 ஒப்பரிய செல்வியர்க்கும் பாது காப்பாய்  
 ஒன்றிடுவார் எனவெண்ணி உறுதி கொண்டார் 217

வருவழியில் நடந்தவொரு நிகழ்வு கூறல்  
 வேண்டுமது மூஸாவின் வாழ்வு தன்னைப்  
 பிறப்பினாயர் வந்தஸ்தைப் புனித நோக்கைப்  
 பெண்ணினத்தைப் போற்றுகின்ற பண்பை அன்னார்  
 உருவமிலான் தூதுவராய் உதித்த பேற்றின்  
 உண்மைதனை மனுக்குலத்தை உய்யச் செய்ய  
 உரியவரே எனவுலகோர் உணரு தற்கும்  
 உற்றதுவாம் உயர்வறிந்தே உரைக்க லாமே 218

முன்நடந்தாள் பெண்ணவளும் மூஸா வந்த  
 மாதுதொடர் வழிபற்றிச் செல்ல லானார்  
 கன்னியவள் காற்பாதம் கண்க ளுக்குக்  
 காட்சிப்பொரு ளாவதனை கருத்திற் கொண்டே  
 பின்னாலநீ வாபெண்ணே நானே முன்னால்  
 போகின்றேன் எனவுரைத்தார் அவளுங் கேட்பாள்  
 என்னயிதாம் என்னில்லம் அறியு வீரோ  
 எப்படிநீர் இனங்காண்பீ ரென்னச் சொல்வார் 219

போகும்வழி தனைக்காட்டப் பின்னால் நின்று  
 பருக்கைக்கல் லெடுத்தென்முன் எறிநீ நானும்  
 போகும்வழி தனையுணர்ந்தே போவேன் என்னைப்  
 பின்தொடர்து வாநீயும் உன்பா தங்கள்  
 ஆகாதென் விழிபற்ற அறிவா யென்றார்  
 அதிசயித்தாள் பெண்ணவளும் அறிந்தி ராத  
 தேகமரி யாதையிது எனப்பு ரிந்தே  
 தன்னளவில் மதிப்புயரத் தொடர்ந்திட் டாளே 220

எட்டாண்டு பணிசெய்ய இட்டப் பட்டால்  
 இவரிலொரு பெண்ணையுங்கள் மனையாய்ச் செய்வேன்  
 மட்டுமன்றிப் பத்தாண்டு பணிநீர் செய்தால்  
 மிகநன்றி செய்ததுவாய் மனம்ம கிழ்வேன்  
 எட்டாத சிரமத்தைத் தரநான் ஒப்பேன்  
 இறைநாடின எனைநீவிர் இருக்கக் காண்பீர்  
 திட்டமாய்நின் னுபகாரி யாக என்றார்  
 திருப்தியுற்ற மூஸாதன் திருப்தி சொல்வார் 221

சொன்னபடி நிபந்தனைகள் இரண்டில் எஃகும்  
 செயலாம்நான் இதுதானென் றொன்று மில்லை  
 முன்னிலையில் வுடன்பாட்டுக் கிறைவ னாவான்  
 மனமொப்பின் சரியென்றார் பொருந்தி னார்கள்

எண்ணப்படி அத்தனையும் நடந்து மூஸா  
 ஏற்றபடி திருமணமும் செய்து தம்மின்  
 இன்மனையாய் மூத்தபெண்ணைக் கரம்பி டித்தார்  
 இறைவனது தீர்மானம் அதுவா கிற்றே 222

திருமணத்தின் முன்மூஸா தரித்தா ராங்கே  
 தனக்கான தொழிலாக மந்தை மேய்க்குங்  
 கருமத்தில் கண்ணானார் மாமன் வாக்கில்  
 கடுகளவும் பிசுகாதே உதவி செய்தார்  
 பெருந்துணையாய் இருந்தாரக் குடும்பத் திற்குப்  
 பாதுகாவ லற்றிருந்த கார ணத்தால்  
 உருவமிலான் அளித்தபெருங் கொடைய தாக  
 உணந்தார்கள் அன்னாரிறை கருணை யோர்ந்தார் 223

### மூஸாஈன் திருமணம்

இறைதூதர் “ஷீஃப்”தான்பெண் தந்தை என்றே  
 இயம்புவரே ஆதாரம் மறையில் இல்லை  
 இறைதூதர் போதத்தில் சிலவுண் டாமென்  
 றியம்புதலும் உண்டாம்நாம் அறியா தொன்று  
 இறைதூதர் மூஸாவைக் கைப்பி டித்த  
 இல்லரசி ‘ஸபூரா’என் பார்கள் மூஸா  
 குறையில்லா வாழ்வியற்றி இவர்தம் மூலம்  
 குழந்தைகளீர் மகவுகொண்டார் சரிதம் சொல்லும் 224

திருமணமாம் பந்தத்தில் ஸபூரா மூஸா  
 சேர்ந்ததன்பின் சொர்க்கவின்பங் கண்டர் கான  
 நறும்பூவிற் சுரந்தநறை யுண்டார் போன்றே  
 நாள்கடத்த லானார்கள் நவிலற் பாலோ

உருகுவரே இருபேரும் காமத் தீயில்

ஊணுறக்கம் வேண்டாத நிலைமைக் கானார்  
பெருகியெளம் இருவர்தம் அன்பு லைக்குள்  
புக்கினரே ஒன்றுளொன்று புகுந்தாற் போன்றே

225

கண்ணெடுத்தும் பெண்டிர்மெய் காண வேண்டார்  
காற்பாதம் கண்டுமுன்னர் “ஸபூரா” தன்னை  
என்பின்னால் வருவாய்நீ யென்றே சொன்ன  
இளவல்தன் கரங்கொண்ட கிழத்தி நோக்கித்  
தன்னையிழந் தாசைமொழி புகல்வார் வெள்கித்  
தலைகுனிவார் மனையாளும் மீண்டும் மீண்டும்  
கன்னலிடைப் பொதித்தெடுத்த சொற்கள் கோத்தே  
காரிகையைத் திணறடிப்பார் காதற் பேறே

226

என்னவுன்றன் அழகாமிளம் ஈத்தங் கீற்றே

இறையளித்த பெருங்கொடையே சொல்வாய் வானோன்  
சன்னிதியில் இருந்தாமோ வந்தாய் என்பார்  
“ஸபூரா”வோ நாணத்தால் நிலத்தை நோக்கத்  
தன்னிருகை கோத்தெடுத்து வதனம் தூக்கிச்  
சொல்லென்பார் மீண்டுமவர் சொற்கு ளற்றே  
புன்முறுவல் பூத்திடுவாள் சோடி சேர்ந்தாள்  
பரந்தவவர் மார்பினிலே படர லானாள்

227

விரிந்தகன்ற நெஞ்சமஞ்சுஞ் சாய்ந்த பெண்ணாள்

விழியுயர்த்தி வாய்மொழிவாள் வீர ருங்கள்  
பெருங்குன்றப் புயத்தருகி லென்வ னப்பு  
பரிதிமுன்னே அகல்விளக்குகாம் பொய்யோ என்ன  
பொருந்தாத உவமையன்றோ புகன்றாய் வீரம்  
பேரழகின் முன்வருமோ பேதைப் பெண்ணே  
விருந்தாகும் அழகின்முன் வீரம் உன்பால்  
வசியமுற்றேன் எனமூஸா விளம்பு வாரே

228

ஆண்களுக்காம் வீரமதில் முதன்மை நீங்கள்  
 அன்றதனை நான்கண்டேன் அதிர்ந்தேன் என்ன  
 பூண்டுள்ளாய் பெண்மைக்கென் றான பண்பும்  
 பேரழகின் பொக்கிஷமும் நின்பா லென்றார்  
 தோன்றாதோன் திருவெனக்கு நீங்கள் என்றன்  
 துணையாக வந்ததென்றாள் செவிக்குள் கேட்டே  
 நான்கொண்ட பாக்கியமே நீயெ னக்கு  
 நாயகியாய் வாய்த்ததென்றார் நகைபூத் தாரே 229

தவறுதலாய்க் குற்றமொன்று நடந்த தாலே  
 தண்டனைக்கென் றஞ்சி “மிஸ்ரை” விட்ட கன்றே  
 எவருமறி யாதபடி “மத்யன்” வந்த  
 இன்னலிலும் நன்மைகொண்டர் மூஸா கற்பின்  
 கவசமெனும் பாங்குடையாள் மனைபொ ருந்தக்  
 கொண்டதெண்ணிப் பூரித்தார் தன்மீ தேகன்  
 புவிவாழ்வின் இன்பத்தைப் புசிக்க வென்றே  
 பொருத்தினனோ ஸபூராவை வேறுண் டாமோ 230

எங்கிருந்தோ வந்துமகள் கரங்கள் பற்றி  
 இன்புற்றி ருக்கின்ற நிலைமை யோர்ந்த  
 சங்கைமிகு “ஷீஜப்” தூதர் மகிழ்வு கொண்டார்  
 தனியவன்பால் கையுயர்த்தி வழத்த லானார்  
 பாங்கமில்லா வாழ்விவர்க்கு வழங்கு வாய்நீ  
 பார்படைத்துக் காப்பவனே எனவி ரந்தார்  
 நாங்கையொடு நாயகரும் இனிது வாழ  
 நாடினனே இறையவனும் வேண்டல் ஏற்றே 231

தினமுமதி காலையிலே மந்தை யோட்டிச்  
 சென்றவற்றின் பசியாற்றித் தாகந் தீர்த்துத்  
 தினகரன்தன் தொழிலொடுக்கி மேற்கில் தாழத்  
 திரும்பிடுவார் தொழுவத்தில் சேர்த்த மைவார்

தனியவனின் திருத்தாதர் பலரும் வாழ்வில்  
 செய்ததொழி லதுவாகும் சரிதம் கூறும்  
 முன்னுமவர் பின்னுமது போலாம் மூஸா  
 மறையவனின் தூதருக்கும் விதித்த வாறே 232

மனம்விரும்பி ஏற்றதொழில் மணவாழ்க் கைக்கும்  
 மகுடமிட்ட தாகுமதன் பின்னால் தன்னூர்  
 நினைவுந்த இறைநாட்டம் அதுவே யாக  
 நாடினரே மிஸ்ரடைய மூஸா அன்னார்  
 மனைவியொடு மனமொத்த இனச னங்கள்  
 முன்வந்தார் உடன்செல்ல அழைத்துச் சென்றார்  
 வனம்பாலை எனப்பலகல் தொடர்ந்தார் போகும்  
 வழியிடையில் வழிதோன்றா நிலைக்குள் ளானார் 233

இருள்கூழ்ந்த வேளையது “தூர்”ம லையின்  
 இடைப்பட்ட நடைபாதை தொலைதூ ரத்தில்  
 நெருப்பெரிதல் கண்டுமூஸா சொல்வார் நீங்கள்  
 நில்லுங்கள் சிறுபொழுது ஈங்கு நான்போய்  
 வருகின்றேன் செல்லுகின்ற பாதை தம்பின்  
 விபராங்கள் அறிந்தன்றிக் குளிர்காய் தற்காய்  
 எரிகொள்ளி யொன்றுடனே என்ப தாக  
 இணங்கியவர் தரிக்கவிவர் மலைக்குச் சென்றார் 234

பாதையென வொன்றில்லா மலையில் தானே  
 பாதையொன்றைப் பதம்பதிந்த வாறாய்க் கொண்டு  
 ஆதியிறை நாட்டத்தின் பாலா யுந்தி  
 அடிமேலே அடியெடுத்து மெல்ல மெல்ல  
 போதுமொளி தானுமின்றி இருளில் கண்கள்  
 புரிந்ததற்குத் தோதாகப் பயணம் செய்தார்  
 காதடைக்குங் குளிர்காற்றுங் கூடித் தேகங்  
 குடுகுடுக்கத் தீகண்ட திசையில் சென்றார் 235

இடையிடையே கிடந்தகற்கள் காலை வார  
 இடறிவிழுந் தெழுந்தேபின் மற்றொன் றாலே  
 இடறிவிழுந் தெழுவார்பின் மீண்டும் வீழ்வார்  
 இடையிடையே சிறுதூரம் தொடர்வார் கால்கள்  
 நடைதளரும் களைப்பாற நிற்பார் மூச்சு  
 நேராகும் வரைநின்று நினைவில் நோக்கம்  
 பிடிபட்டுத் தெம்பளிக்கப் பாதம் உன்னப்  
 பிடிசும்பைப் பலமாகக் கரங்கள் பற்றும்

236

பெருமலையின் குன்றமது ஊன்று கோலின்  
 பலங்கொண்டும் மேலேறி நெருப்பெ ரிந்த  
 இருப்பிடத்தை நாடியவர் சென்றார் ஆங்கே  
 எதிர்பாரா நிகழ்வொன்று நடக்கக் கண்டார்  
 வருங்காலம் வரவிருக்கும் வாழ்வி னுக்கு  
 வேளூன்றும் நிகழ்வாகும் இறைவன் பக்கல்  
 உருவான தொன்றாகும் நபியாய் மூஸா  
 உவந்திறையால் பதிவுசெய்த முதல்நா ளாகும்

237

மலையின்மிக பாக்கியங்கொள் மைதா னத்தின்  
 மீதோடும் ஓடைதன் வலது பக்கம்  
 நிலைத்திருக்கும் மரமொன்றி லிருந்தோர் ஓசை  
 நாடியவர் செவிபுகுந்த தாகும் “நானே  
 வல்லஇறை உலகத்தைப் படைத்துக் காப்போன்  
 வணங்குதற்கு எனையன்றி வேறும் இல்லை  
 நில்லாதே எனையனைக்கத் தொழுவீ “ரென்னும்  
 நிமலன்முதல் “வஹி”யதுவாய் ஒலித்த தாகும்

238

ஒலிவந்த திசைநோக்கி விழிவி ரித்தே  
 உடல்நடுங்க ஊடுருவ ஒன்றுந் தோன்றா  
 நிலையற்ற காரணத்தால் ஆச்சர் யத்தின்  
 நிலைப்பட்டார் சுற்றியெங்கும் நோக்கி யாரும்

மலையொளிந்து நிற்பாரோ எனவும் தேட  
முற்றினுமே சூனியமாயக் காண மூஸா  
சிலையாகிப் போனாரே அசையா துற்றே  
செவிதீட்டிப் புலன்கொண்டார் தேர்வி லாதே 239

அடிமனத்தில் அச்சமுற்றார் முதலில் மூஸா  
அச்சத்தைப் போக்கஇறை அவரை நோக்கி  
உடனிருப்ப தென்னவென வினாவெ முப்ப  
உதவிக்காய்க் கொண்டதடி மந்தை கட்டுக்  
கொடுக்கும்இலை குழைபறிக்க ஊன்று கோலாய்க்  
கொள்வதற்கும் எனப்பதிலாய் உரைக்கக் கேட்டு  
விடுத்தெறியும் நிலத்தில்அதை என்னும் வேத  
வாக்குவர கைவிடுத்தார் வீழ்ந்த தஃதே 240

தடிநிலத்தில் வீழ்ந்துபெரும் பாம்பாய் மாறிச்  
செல்வதுகண் டச்சமுற்று மூஸா ஓடத்  
தடுத்ததுவக் குரல்"அச்சம் கொளாது நீங்கள்  
திரும்பியேமுன் வருகவேநீர் அச்ச மற்றீர்"  
பிடியுங்கள் உங்களது கரத்தா லந்தப்  
பாம்பினையும் பயமின்றி அதுமுன் போன்றே  
தடியாக மாறிவிடும் என்றே சொல்ல  
செய்தாரவ் வாக்குடனே பலித மாகும் 241

'ஜான்னு'என்றும் "ஜினான்"என்றும் அழைப்பா ரந்தத்  
தடிமாறி யானபெரும் பாம்பு தன்னை  
காண்பற்கு பெரியவருக் கொண்ட தஃது  
கடுவேகங் கொண்டுரும் கொடிய சர்ப்பம்  
சீண்டவென வாய்பிளக்கத் தோன்றும் பற்கள்  
தோற்றத்தில் வாளொக்கும் என்பர் வாலோ  
நீண்டநெடு மரம்வீழ்தே நெளிதல் போலாம்  
நினைக்கமனம் அஞ்சுகின்ற நிகழ்வ தாமே 242

அடுத்ததுமோர் ஆணைவந்த தவர்தம் கையை  
 ஆடைக்குள் புகுத்திவெளி யெடுத்துப் பார்க்க  
 உடனஃது மாசற்ற வெண்மை யாக  
 உருமாறிப் போயிருப்பக் கண்ணூற் றாரே  
 திடமாக இதுவுமொரு இறைஅத் தாட்சி  
 தொடர்ந்திதுபோல் காண்பிப்போம் என்னும் வாக்கும்  
 படைத்தவனின் பாலிருந்து வந்த தஃது  
 போலின்னும் இறைவசனம் தொடர்ந்த வாரே 243

அச்சமுறின் நீருமது கரத்தை நெஞ்சில்  
 அமரச்செய் திடுவீர்ப் போழ்து சற்றும  
 எச்சமின்றி யகன்றதுபோய் அமைதி கொள்வீர்  
 எனஇறைவன் தெம்பளித்தான் அதுஅவர்தம்  
 அச்சத்தைப் போக்கவெனத் தனித்தென் றாலும்  
 ஆண்டவனின் அருள்நபிகள் தமைப்பின் பற்றும்  
 எச்சத்தோர் தம்மினுக்கும் பொருந்தும் அன்னார்  
 ஈமானின் பலத்தின்பாற் சாலும் என்பார் 244

மேலுமிறை வாக்கியங்கள் பிறந்த தஃது  
 மூஸாவை முதலவனின் தூத ராக  
 மேலவனே நியமனத்தைச் செய்த தாக  
 மேற்கொண்டு “வஹி”மூலம் வருப வற்றைச்  
 சாலவுமே பின்பற்றித் தொழுகை தன்னைச்  
 செயல்படுத்த வேண்டுமென்றும் மறுமை நாள்பின்  
 காலத்தில் வருமவர்தம் செய்கைக் கேற்பக்  
 கூலியுண்டாம் எனும்மனுக்கென் னுறுத்த லோடே 245

“பிரிஅவனின் அவைக்குநீங்கள் செல்லும் வேளை  
 பயன்கொள்ளும் அத்தாட்சி இவைக ளாகும்  
 அருகவனின் கூடவுள்ளோர் அனைத்துப் பேரும்  
 ஆகாத பவம்செய்யும் மக்க ளாகும்”

இறைகூற்றாம் இதைமடுத்த மூஸா சொல்வார்  
 “ஏகனேநான் அவர்கள்பால் ஒருவ னாவேன்  
 குற்றமொன்றும் செய்துள்ளேன் கொலையைச் செய்தேன்  
 கொல்வார்கள் எனையதற்காய்ப் பயந்தேன்” என்பார் 246

“ஒழுங்காகப் பேசுவென்னால் இயலா கொன்னை  
 உள்ளவன்நான் என்னுடனே உடன்பி றந்த  
 பழுதின்றிப் பேசுகின்ற ாரு னைநீ  
 பக்கபல மாகவுடன் அனுப்பி வைப்பாய்  
 முழுதுமன்னார் எனைப்பொய்ய னாக்கக் கூடும்  
 முன்னின்று பேசியெனை உண்மை யாக்கிப்  
 பழியிருந்து காத்திடுவார் தனியே சென்றால்  
 பலனற்றுப் போகுமெனப் புகன்றிட் டாரே 247

மேலுமவர் இறைவன்பால் கரங்க ளேந்தி  
 மன்றாடி என்இறவைா என்னுள் ளத்தைச்  
 சாலவிரி வாக்கியதைத் திட்பப் டுத்து  
 செய்யவுள்ள காரியத்தைச் சலப மாக்கு  
 மூலமுடிச்(சு) அவிழ்த்தென்றன் நாவின் கொன்னை  
 முற்றாக நீக்கிமக்கள் விளங்க என்றன்  
 பாலருள்செய் என்றவரும் பணிந்து வேண்டிப்  
 பிரார்த்தித்தார் பதிலிறுப்போன் பதிலி றுத்தான் 248

வேண்டுதலைக் கேட்டவல்லோன் மொழிவான் நாங்கள்  
 வலுவடையச் செய்வோம்நின் தோளை வெற்றி  
 தோன்றிடவும் செய்திடுவோம் உங்கள் பாலே  
 தொடமுடியா தூங்களையப் பேர்க்கு எம்மின்  
 சான்றுடனே தயக்கமின்றிச் செல்க நீவீர்  
 தம்முடனே நினைச்சார்ந்த பேரும் ஒன்றிப்  
 பூண்டிடுவீர் வாகைதனை யுணர்வீ ரென்றே  
 புகன்றபடி நடந்ததுபின் நாளி லாமே 249

பிறந்தமண்ணை அடைந்ததுமே தாயைப் பார்க்கும்  
 பாசமுந்த வாழ்ந்தவில்லந் தேடிக் கண்டு  
 உறையகத்தின் கதவுட்டத் தாள கற்றி  
 உவப்போடு வருகவென்றே அன்னை நின்றார்  
 அறியாதார் தாய்மகனைத் தோற்றம் மாறி  
 அன்னியர்போல் தோன்றிடினும் அமரக என்றே  
 அறியவென 'அருனை அழைத்தார் 'அருன்  
 அண்டிவந்தார் கண்கொண்டார் அதிர்ந்தே போனார் 250

உருமாறிப் போயிருந்தும் உடன்பி றந்தார்  
 ஒரேநோக்கில் உற்றறிய உடலி ரண்டும்  
 இரண்டற்றே யொன்றாக இறுகப் பற்ற  
 இமைப்பொழிந்தே விழியகல அன்னை நின்றார்  
 மருவலொடு மாதாவின் வதனம் நோக்கி  
 மூத்தமகன் மூஸாவின் விபரஞ் சொல்ல  
 கருவறையில் சுமந்தசுமை கரைந்த தன்னார்  
 கட்டியணைத் திருந்தநிலை கண்ட தாய்க்கே 251

மகனென்ற புரிதல்தாய் மனத்தை இன்ப  
 மழைப்பொழிவில் திளைத்ததுபோல் மாறச் செய்யப்  
 புகமாட்டா மயிரிளையு மென்னும் பாங்கில்  
 பற்றியணைத் திட்டார்கண் பெருகிற் றன்றோ  
 தகவில்லார் தமக்கஞ்சி நாடு விட்டே  
 தொலையகன்ற மகன்கண்டே தொலைந்த ஜீவன்  
 புகுந்துடலை யுயிர்ப்பித்த பாங்கு கொண்டார்  
 பிரிவாற்றா திருந்தநிலை பொசுங்கக் கண்டார் 252

கடந்தகால நிகழ்வனைத்துங் கூறி மூஸா  
 காப்பவனின் தூதுவத்தைப் பெற்ற பேற்றை  
 உடன்'அருன் தனக்குமது கிடைக்கச் செய்ய  
 ஒருவனைத்தான் வேண்டினின்ற சத்தி யத்தை

அடிதொட்டு முடிவுவரை அறியச் சொன்னார்  
 அண்ணனொடு தாயொன்றிச் செவிம டுத்தார்  
 தொர்ந்துசெய்யும் பணிகளையும் விதித்த வானே  
 செய்வதற்கும் திட்டமிட்டார் தமைய னோடே 253

பிரார்த்தனையின் பலனாக 'ஈரூன் தூதர்  
 பதவியினை இறையருளால் பெற்றார் மூஸாத்  
 திருநபியும் அவருடனே பிரிஅ வுனைச்  
 சந்திக்கும் ஆணைகொண்டார் செல்லு முன்னர்  
 உருவமிலான் தனைநோக்கி "என்னி றைவா  
 ஒப்பார்கள் அவர்என்னை உன்றன் தூதாய்  
 பொறுக்காதே என்மனமும் பொய்யாக் குங்கால்  
 பயங்கொண்டேன் எனையவர்கள் கொல்வார்" என்றார் 254

"அச்சத்தைக் கைவிட்டு ஹாஈரூ னோடும்  
 அகலுமென்றன் அத்தாட்சி தம்மைக் கொள்வீர்  
 நிச்சயமாய் நானுங்க ளுடனி ருப்பேன்  
 நீங்கள்பிர் அவன்முன்னே சென்று நாங்கள்  
 நிச்சயமாய்ப் படைத்துலகைக் காக்கும் வல்லோன்  
 நபிகளெனக் கூறிடுவீர் இஸ்ரா யீலின்  
 எச்சத்தார் தமையம்மோ டனுப்பு மென்றும்  
 எடுத்துரைப்பீர்" என்றிறைவன் பணித்திட்ட டானே 255

இறையாணை பற்றியவர் இருபே ரும்போய்  
 எகிப்துநாட்டின் தெருவெல்லாம் ஏக தெய்வ  
 அறிவுறுத்தல் செய்தார்கள் மக்கள் கூடி  
 அவருரைப்ப தென்னவென அறியச் சுற்றி  
 நிறைந்தார்கள் நாட்டுமன்னன் தெய்வ மென்றே  
 நினைந்திருந்த மக்களவர் புதிய கொள்கை  
 அறிந்ததுமே அவரவர்க்குள் பேச லானார்  
 யாரிவராம் புகல்வதிவர் என்ன வென்றே 256

ஊரெல்லாம் இதேபேச்சே அறிந்த பிரிவன்  
 உடனவரை அழைத்துவர ஆணை யிட்டான்  
 காரணத்தைக் கேட்கவிட மளியா வீரர்  
 கவர்ந்துசென்றார் கருடனிரை இறாஞ்சல் போலாம்  
 சேரவைத்தார் மன்னன்முன் தம்பி யோடே  
 தேடிவந்த சந்தர்ப்பம் தானாய்த் தோன்றும்  
 ஊர்கூடி நின்றதாங்கே மண்ட பத்தில்  
 ஊசிவிழும் ஒலிகேட்கும் அமைதி கொண்டே

257

முன்னவனின் ஆணைபற்றி பிரிவு முன்னே  
 மூஸாவும் 'அநுமும் தனித்து நின்றே  
 சொன்னார்கள் இறைவனுரை செய்த வானே  
 செவியுண்ட அவன்சொல்வான் உம்மை நாமே  
 கண்விடுத்த நாளிருந்து வாலி பத்தைக்  
 காணுவரை வளர்த்தெல்லா நலமும் செய்தோம்  
 மன்னித்தோம் நீர்செய்த செயத்த காத  
 முறைகேட்டை என்றவனும் தொடர்ந்துஞ் சொல்வான்

258

நாமிவற்றைச் செய்திருந்தும் நன்றி கெட்டே  
 நடக்கின்றீர் என்றானப் போது மூஸா  
 "ஆமவைநாம் அறியாத காலந் தன்னில்  
 ஆனவைகள் ஆதலினால் உம்மை விட்டுத்  
 தாமாக ஓடிவிட்டேன் எனினும் வல்லோன்  
 சீர்ஞானந் தந்தென்னை அவனின் தூதாய்ச்  
 சேமமுற வைத்தெனக்கும் அருள்பா லித்தான்"  
 திருநபியின் பதில்தொடரச் செவிகொண் டானே

259

"அடிமைப்பட வைத்துள்ளாய் இஸ்ரா யீலின்  
 அடியொற்றும் பேர்களினை அவ்வா றுற்றும்  
 எடுத்தோதக் கூடியதோ நீள னக்கு  
 இயற்றியவை" என்றுநபி கேட்க பிரிவன்

அடுத்துமொரு வினா”உலகின் இறைவன் யாரென்று  
 இயம்புக”வென் றேதொடுக்கப் “பல்வான் பல்மண்  
 இடைப்பட்ட பிறவனைத்தும் படைத்துக் காப்போன்  
 இவ்வுண்மை நீரேற்பீ ராமோ” என்றார்

260

ஏகதெய்வச் சத்தியத்தை இயம்பக் கேட்டே  
 இவர்சுத்தப் பித்தரென ஏசி “நீங்கள்  
 ஆகுதெய்வம் எனையன்றி வேறுண் டென்ப  
 ஆதரித்தால் உங்களைநான் சிறைப்பட் டோரில்  
 ஆக்குவிப்பேன்” எனச்சினத்தான் அதற்கு மூஸா  
 “ஏற்குமுயர் அத்தாட்சி கொணர்ந்த போழ்தும்!  
 வாக்குரைப்பீ ரென்னவவன் “சொல்வ துண்மை  
 வழியென்னில் கொணரக”வென்றான் அறியா தோனே

261

கையிருந்த தடியைத்தநில மீது வீசக்  
 கண்ணிமைப்புள் மாறியது சர்ப்ப மாகிப்  
 பொய்யர்முன் சத்தியத்தைப் பேசப் பின்னர்  
 படைத்தவனின் அருள்கொண்டு மூஸா தம்மின்  
 கையொன்றைச் சட்டைக்குள் புகுத்தி மீட்டார்  
 காண்பவர்கண் கொள்ளையுறும் சோதி யோடு  
 துய்யவெண்மை கொண்டு வெளி யாதல் கண்டார்  
 திருநபியைப் பொய்ப்பித்தோர் அவையுற் றோரே

262

சத்தியமாய் இவர்மிகுந்த அறிவு கொண்ட  
 சூனியத்தர் சூனியத்தால் ஊரை விட்டும்  
 அத்தனைப்பேர் உங்ககளையும் துரத்தும் எண்ணம்  
 அகங்கொண்டார் நீங்களென்ன புகல்வீ ரென்ன  
 ஒத்திவைப்போம் சிலநாட்கள் தவணை தந்தே  
 ஊளுநராய் ஆளனுப்பி அவர்கள் மூலம்  
 வித்தகர்கள் சூனியத்தில் என்றுள் ளோரை  
 வரவழைப்போம் எனப்புகன்றார் பிரஅவன் ஏற்றான்

263

இதைப்போன்ற சூனியத்தை நாங்க ளும்தான்  
 இயற்றிடுவோம் இதற்கென்றே இருசா ரார்க்கும்  
 பொதுவான இடமொன்றைத் தேர்ந்தெ டுப்போம்  
 புகலுகவோர் தினந்தன்னை என்றே சொல்வான்  
 அதற்கான நாளாகத் தேர்வோம் உங்கள்  
 அனைவரதும் பண்டிகைநாள் தனையே ஆனால்  
 விதியாகும் மக்களெல்லாம் குறித்த நாளில்  
 வரவேண்டும் முன்காலைப் போழ்தில் என்றார் 264

பறையறைந்தார் நாடுமுற்றும்: குறித்த நாளில்  
 பிரசன்ன மாகவென அவைக்கு மக்கள்  
 நிறைந்தார்கள் ஆங்கவையில் சூனி யத்தில்  
 நிகரற்றோர் பற்பலரும் சேர்ந்தி ருந்தார்  
 அறிந்திடவென் றவர்பிரவ்னைக் கேட்டார் எம்பால்  
 ஆகிவிடின் வெற்றிகூலி யுண்டோ வென்றே  
 நிறையவுண்டு மட்டுமல்ல எமக்கு நீங்கள்  
 நெருங்கியவ ராயிருப்பீ ரெனவும் சொன்னான் 265

போட்டிக்கு வந்தவரை நோக்கி மூஸா  
 பேசினவார் பிரிஅவ்னின் பெருஞ்ச பையில்  
 போடுங்கள் உங்கள்தம் சூனி யத்தைப்  
 பார்த்திடலா மெனும்பாங்கில் அவரும் ஒன்றிப்  
 போட்டார்கள் தடிகயிறு போன்ற வற்றை  
 பிரிஅவ்னின் கௌரவத்தின் பேரால் நாமே  
 போட்டியிலே வெற்றிபெற்றோம் என்ற வானே  
 பாம்புகளாய் அவைமாறி போயிற் றன்றோ 266

நெளிந்தசைந்து சுருண்டுசுபை யஞ்சு மாறு  
 நிறைந்திருந்த பாம்புகளை நோக்கிக் கையின்  
 களியெறிந்தார் மூஸாஅக் களியோர் சர்ப்பக்  
 கோலத்தில் தனைமாற்றி ஒவ்வொன் றாக

விழுங்கியதே பாம்புகளை கண்டோ ரெல்லாம்  
 வாங்காத விழிகோத்துப் பார்த்தி ருந்தார்  
 விழ்ந்துபணிந் தார்கள்எப் போழ்தில் ஆங்கே  
 வந்திருந்த சூனியத்தார் தோல்வி ஏற்றே

267

தடிமாறிப் பெரும்பாம்பாய்த் தோற்றங் காட்டிச்  
 சொங்கண்ணோ டேபெரிய படம்வி ரித்துக்  
 கொடுஞ்சினத்தோ டோர்முறையாங் குற்ற பேரை  
 கண்ணுள்ளே வாங்கியதாம் கண்டோ ரெல்லாம்  
 நடுநடுங்கி மூச்சடங்கி வாய்ச்சொல் கொன்று  
 நின்றார்கள் சூனியஞ்செய் தோர்க ளெல்லாம்  
 தொடைநடுக்கம் கொண்டார்கள் தொடக்கப் போழ்தே  
 சத்தியமாய் பொய்வினை யில்ஈ தென்றே

268

நம்பமுடி யாததிது நாம்செய் கின்ற  
 நரர்விழியைக் மந்திரத்தால் கட்டிச் செய்யும்  
 வம்பல்ல மனிதனது வல்ல மைக்கு  
 விஞ்சுகின்ற செயலாகும் மூஸா 'ஈநுன்  
 நம்புகின்ற இறைவனது கடாட்சம் கொண்டே  
 நிகழ்ந்ததிது சத்தியத்தின் வெளிப்பா டென்ற  
 நம்பிக்கை முதன்மையுறத் தானே யன்னார்  
 நிலம்வீழ்ந்தார் நிமலனொன்றே யாகும் என்றார்

269

நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் நிலத்தில் வீழ்  
 நயனங்கள் கண்டனவாம் மாளி கைகள்  
 செம்மையுறு இல்லங்கள் சுவனத் தின்கண்  
 சோடித்தே சொந்தமவர்க் காகு மென்றே  
 அம்மதிது பெரும்பேறா மென்றே பிர்அவ்வ்  
 அதிகாரந் தனக்குமஞ்சா தேக தெய்வ  
 நம்பிக்கை கொள்வதென வொப்பி னார்கள்  
 நாட்டமிறை யதுவாகும் நலமா கிற்றே

270

உலகத்தார் அனைவரதும் இறைவ னையே  
 ஒப்புகின்றோம் இறைவனென நாங்க ளும்தான்  
 இலைவேறு தெய்வமது மூஸா ாருள்  
 ஏற்றுப்பணிந் திரக்கின்ற இறைவ னென்றார்  
 கொலைவெறியே கொண்டிடான் பிரஅ வுன்னான்  
 கூறுமுன்னே நம்பிக்கை கொண்டீர் உம்மேல்  
 இலைவேறு அவரேதான் சூனி யத்தை  
 ஏற்றிவைத்த குருவென்றான் இன்னுஞ் சொல்வான் 271

அதிவிரைவில் அறிவீர்கள் பலனை உம்மை  
 அறைந்திடுவேன் சிலுவையில்நான் கைகால் மாற்றிச்  
 சிதைத்திடுவேன் உடலையுந்தான் என்றான் கேட்டு  
 சிறிதேனும் பாதகமும் இல்லை நாடெம்  
 முதலவனின் பார்திரும்பிச் செல்வோம் நாடே  
 மூஸாவை முதன்முதலாய் நம்பி யோராம்  
 இதனாலே இறைவனெம்மின் குற்ற மெல்லாம்  
 இரங்கிமன்னித் தருள்செய்வான் எனவு ரைத்தார் 272

தனையன்றி இறைவனில்லை தானே தெய்வம்  
 துணைநின்று காப்பதுநான் என்பான் நோக்கி  
 துணையற்றோன் தூதுவரும் சொல்வார் இந்த  
 தூயசுவன் புவிக்கெல்லாம் முதல்வன் அல்லர்  
 கண்காணும் அத்தனையும் தோன்றா முற்றும்  
 கருக்கொள்ளக் காரணனும் அவனே யென்றும்  
 தனித்தவைகள் தாமாகத் தோன்ற வில்லை  
 தோற்றுவித்தோன் தனித்தவனே யென்றும் சொல்வார் 273

தெளிவான அத்தாட்சி வந்த பின்னும்  
 தவிர்ந்துவிட்டு முதலவனை உன்றன் பாதை  
 வழிவரவே செய்யோம்நீ என்ன செய்ய  
 விரும்புவையோ இயன்றதனைச் செய்யஃ திந்த

உலகத்தில் தான்நாங்கள் எமைப்ப டைத்த  
 ஒருவனுக்கே வழிபடுவோம் உன்னால் நாங்கள்  
 பழிகொண்ட பாவங்கள் தம்மை அன்னான்  
 பொறுத்தருள்வான் உன்னிலவன் உயர்ந்தோன் என்றார் 274

உண்மையதாய் எவனொருவன் குற்றத்தோடே  
 உயரிறைவன் தன்னிடத்தே வருவா னாயின்  
 திண்ணமவன் நரகத்தின் தீனி யாவான்  
 சாவுமில்லை வாழ்வுமில்லை அவனுக் காங்கே  
 புண்ணியங்கள் செய்தவனோ படைத்த வன்பால்  
 பெறுவானே உயர்பதவி மறுமை நாளில்  
 என்றென்றும் தங்கிடுவான் குளிர்நீ ரோடை  
 ஏற்றசுவன் பரிசுத்த வான்க ளுக்கே 275

பித்தரிவர் நிச்சயமாய் என்றான் பிர்அவ்வன்  
 பண்ணவனின் நபியுரைப்பார் கிழக்கு மேற்கின்  
 வித்தகனும் வானோடு விண்மீன் இன்னும்  
 வானுதிக்கும் பகலவனும் நிலவும் செய்தோன்  
 சத்தியமாய் அவனேதான் தலைவன் நம்மைத்  
 தாங்கியுள்ள நிலத்தோடே சொர்க்கத் திற்கும்  
 சித்தமது கொள்வீர்கள் நடப்ப வற்றின்  
 சென்றவற்றின் நாயகனும் அவனாம் என்றே 276

நபிசொல்லைச் செவிமடுத்த பிர்அவ்வன் தம்மின்  
 நலம்நாடும் ஆங்குற்ற தலைவர் மற்றும்  
 சபையோரை நோக்கிவிழிப் பானே மூஸா  
 சொல்வதனை கேட்டீரா எனவும் மூஸா  
 செப்பிடுவார் உங்ககளையும் உமது பெற்றோர்  
 தமையுமவர் பொற்றோர்கள் அனைத்துப் பேரும்  
 இப்புவியில் படையுண்ட தவன்பொ ருட்டால்  
 இல்லைவே நெவர்பொருட்டும் எனப்பு கன்றார் 277

தொடர்ந்தேபின் பிர்அவுனின் சார்பி லுற்ற  
 தலைவர்கள் வினவிடுவார் அவனை நோக்கி  
 “விடுவீரோ மூஸாவை அவர்தம் பேரை  
 விஷமங்கள் செய்துன்னை நீவ ணாங்கும்  
 கடவுளரைப் புறக்கணிக்க” என்றார் கேட்டுக்  
 கூறிடுவான் இல்லையவர் ஆண்கள் தம்மை  
 வெட்டியழித் தவர்தம்மின் பெண்டி ரைநான்  
 வாழவிடு வேன்நாமே பலத்தோ ரென்றான்

278

விட்டுவிடு இன்றேநீ இஸ்ரா யீலின்  
 வழிவந்த எம்மினத்தோர் தம்மை உம்மை  
 விட்டகன்று நாம்நமக்குப் பொருந்து மாறு  
 வேற்றிடத்தைத் தேடுகின்றோம் என்றார் மூஸா  
 விட்டுவிடேன் உம்மவரை எம்ம வர்கள்  
 விதிக்கும்பணி செய்யவவர் வேண்டும் விட்டால்  
 திட்டமாக எம்மவர்க்குத் துரோகம் செய்த  
 தீராப்பழி என்மீது சேரும் என்றான்

279

இறைவன்றன் ஆணையிதாம் இஸ்ரா யீலின்  
 இனத்தவரைக் காப்பதென்றன் கடமை நீயென்  
 பொறுப்பினைநான் நிறைவேற்ற இடம ளித்தால்  
 போய்விடுவோம் உனைவிட்டே இல்லை யாயின்  
 பிறக்குமுனக் கெதிரான தண்ட னைகள்  
 படைத்தவனே பிறப்பிப்பான் பொறுக்க மாட்டான்  
 பொறுக்கமுடி யாதுன்னால் உன்றன் பேரால்  
 பணிந்துவிடு எனவுரைத்தார் ஏற்றா னில்லை

280

உறுத்திடுவார் மூஸாவும் தமைச்சார்ந் தோர்க்கே  
 உள்ளச்சம் கொள்ளேநீர் இயன்ற மட்டும்  
 பொறுமையுன் இருந்திறைவன் அருளை வேண்டிப்  
 பார்த்திருங்கள் நிச்சயமாய் இந்தப் பூமிக்கு)

உரியவனோ அல்லா'தான் அதைவவர்க்கு  
 உரிமைசெய விரும்புவனோ அவர்க்கே ஈவான்  
 தருவானே வெற்றியெவர் அவன்பால் அச்சம்  
 தாங்குவரோ அவர்க்காகும் அறிவீ ரென்றே 281

பதிலிறுத்தார் அவர்நபியை நோக்கி நீங்கள்  
 புலம்பெயர்ந்து இங்குவரு முன்னும் பின்னும்  
 புதிதாக மாற்ற மொன்றுமில்லை முன்னர்  
 போன்றேதான் துன்பமுறு கின்றோம் என்றே  
 விதிமாறிப் போகவழி யுண்டே உம்மேல்  
 விழிவைத்த வாறுள்ளான் இறைவன் எங்கள்  
 எதிரிகளை அழித்தவர்தம் நிலபு லத்தை  
 உமக்களிக்கக் கூடுமவன் என்றார் மூஸா 282

நிராகரித்தோர் தமையிழிவு செய்வான் போன்றே  
 நிலபுலனை அழித்திறைவன் பஞ்சம் ஒன்றை  
 உருவாக்கித் துன்பத்தை ஏற்படுத்தி  
 ஒன்றுமற்ற நிலையடையச் செய்திட டாலும்  
 மருவார்கள் திருந்தவில்லை நன்மை நேர்ந்தால்  
 முறையாக வருவதுதான் வந்த தென்றும்  
 வரித்துன்பம் வந்ததுவிம் மூஸா வால்தான்  
 வந்ததெனும் பழியுரைத்தார் வழிகெட் டோடே 283

சொல்வார்கள் மூஸாவை நோக்கி நீரென்  
 சூனியத்தால் எமைவளைக்க முயன்றிட டாலும்  
 இல்லைநாம் உம்வழியில் வருதல் என்றே  
 ஏகனதைப் பொறுக்காதே இம்சை செய்தான்  
 பொல்லாத சோதனைகள் தந்தான் தந்தும்  
 பாவியர்கள் நல்வழிக்கு மாற வில்லை  
 சொல்லாலும் செயலாலும் நபிக்குத் துன்பம்  
 தந்தனரே தூயவழி மறுத்த தீயோர் 284

பெருமழையைக் கொண்டபெரு வெள்ளத் தாலும்  
 பறந்துசெல்லும் வெட்டுக்கிளி தவளை பேன்கள்  
 இரத்தத்தைக் கொண்டுகிறை சோதித் தான்ஈ(கு)  
 எதர்க்குமவர் தம்கொள்கை தவிர்ந்தா ரில்லை  
 திருந்தாது போனாலும் அவ்வப் போது  
 தோன்றுகின்ற இடர்களைய நபிமூ ளாவைப்  
 பரிந்துரைக்க வேண்டினரே படைத்த வன்பால்  
 பாவிகளுக் கிரங்கியவர் பணிந்தி ரந்தார்

285

இடியிடித்து வானதிரந்து மேக மொன்றி  
 எவருமெதிர் பார்த்திடாத வேளை கூடி  
 இடைவிடாது தொடர்ந்துமழை பொழியு மொங்கும்  
 எல்லைமீறிப் பெருவெள்ளம் எகிறிப் பாயும்  
 மடையொடித்த நீர்வெறியால் வயல்நி லாங்கள்  
 முற்றுமழிந் தேபயிர்கள் நாச மேற்கும்  
 குடிதியும் வீதிகளும் புனலின் கோரக்  
 கரத்திடையில் பட்டழியும் கொடுமை நேரும்

286

மனிதரோடே உயிரினங்கள் வெள்ள நீரில்  
 மிதந்தனவாம் மட்டறிய மாட்டா தொக்கக்  
 கனிமரமுஞ் செடிகொடியும் கால்பற் றற்றே  
 கழன்றுநிலம் விடுத்தகலும் காட்சி கண்டார்  
 அனலிடையில் பட்டபுழப் போல மாந்தர்  
 அண்டவிட மற்றவராய் அலைய லானார்  
 எனவிஃதோ என்புலத்தாம் என்று யாரும்  
 இனங்காண மாட்டாராய் இருந்த காலே

287

மழையோடு காற்றும்ொன்றிப் புயலாய் மாறி  
 மரஞ்செடிகள் தனைச்சுருட்டிப் பிடுங்கித் தூக்கிச்  
 சுழற்றிநிலத் தடித்துள்ள துகள்க ளாக்கி  
 சிதறிடவைத் ததன்சீற்றம் தணித்துக் கொள்ள

விழிக்கனலை அடக்கிநின்றான் கதிரோன் யார்க்கும்  
 வெளிச்சத்தைத் தந்திடாது இருளில் தோய்ந்தே  
 அழியட்டும் என்பான்போல் அவன்றன் கோபம்  
 அடங்காத நிலைகண்டார் அதிர்ந்திட டாரே 288

நீரையுண்டு மேலுமுண்டு மறுத்து முண்ட  
 நிலமகளோ கருக்கொண்ட பெண்ஆம் அன்ன  
 சேராத தீனுண்டு செரிக்க மாட்டா(து)  
 துஇருந்தேபின் வாய்வழியாய் மீட்டல் போலும்  
 ஓரிருநா எல்லாது பலநாள் பெய்தும்  
 ஓடுங்காத காரணத்தால் உண்ட வற்றைச்  
 சேராத தடுத்துவெளித் தள்ளி வெள்ளம்  
 தடைபுரட்டி ஓடவைக்கும் தடுப்பா ரற்றே 289

நீரழிவு தாங்கமாட்டா நிராக ரித்தோர்  
 நாடிவந்தார் நம்பாத நபியி டத்தே  
 தீர்விந்தக் கொடுமைதனை நீவி ருங்கள்  
 நாயகன்பால் வேண்டிடுக தீர்ந்தி டுங்கால்  
 சேருகின்றோம் நின்வழியில் தவற மாட்டோம்  
 சத்தியமென் றுறுதியிட்டார் நம்பி மூஸா  
 பேரிறைபால் கையேந்தி வேண்டி நிற்கப்  
 பதிலிறுப்போன் பதிலாக மழைத விர்த்தான் 290

மழைநின்று மறுபடியும் முன்போ லாக  
 மாறுசெய்தார் மறுதலித்தோர் சத்தி யத்தையு  
 வழிகெட்டோர் என்றுணர்ந்த போதும் துன்ப  
 விடுதலையால் மனம்மாறல் சாலும் என்றே  
 தொழுதிர்ந்தார் இறைவனிடம் சோதனைக்குத்  
 தாழிடவே நன்றிகெட்ட காரணத்தால்  
 இழிகுணத்தோர் மீதிறைவன் கோபங் கொண்டான்  
 இன்னுமொரு சோதனையை இறக்கி னானே 291

படைபடையாய் வெட்டுக்கிளி வயல்கள் மீதே  
 படையெடுத்த காட்சிமிகப் பொல்லாக் காட்சி  
 நொடிப்பொழுதில் பலகோடி பயிர்கள் தம்மை  
 நாசமுறச் செய்யவென நாடிச் சேரும்  
 படைத்தலைமை இல்லாத சேனை ஒக்கப்  
 பறந்தனவாம் நகர்ப்புறத்தும் பிறிதோர் சாபம்  
 கொடுத்ததிந்தத் தண்டனையை யார்தா மென்றால்  
 கூறிடவும் வேண்டிடுமோ இறைவ னாமே

292

வயலழிந்து நாசமுற விளைச்சல் மாய  
 வயிற்றழலைத் தீர்க்கவவர் வழியில் லாதே  
 “தயவுகூர்ந்தே எமக்குதவி செய்வீர் முன்போல்  
 தவறிழைக்க மாட்டோம்நாம்” எனவி ரந்தார்  
 இயைந்தாரே மீண்டுமவர் இறையை வேண்ட  
 ஏற்றவனும் அழிவிருந்து காத்து மீட்டான்  
 கயவர்களோ மீண்டுமதே குற்றம் செய்தார்  
 காத்தவனே சினங்கொண்டான் சிபித்திட் டானே

293

நாடுகொண்ட கால்நடைகள் அனைத்தும் கொன்று  
 நலம்சேர்க்கும் விவசாயம் பாதிப் புற்றுறே  
 ஈடில்லாப் பெருநட்டம் தோன்றச் செய்தான்  
 உண்பதற்காம் ஊன்பாலும் இலாது போகும்  
 வீடுவெளி வீதிவயல் எங்கெல் லாமோ  
 வெற்றுடலம் செத்தழிந்த ஆட்டின் மாட்டின்  
 கேடுற்ற காற்றால்நோய் கண்ட மக்கள்  
 காவுகொள்ளப் பட்டார்கள் கெட்ட கேடே

294

காரிருளும் காரணமாய்ப் போன தன்று  
 காப்பவனின் தண்டனைக்குக் கைகொ டுக்கும்  
 பேரிருளின் போர்வைக்குள் எகிப்து நாடே  
 பாதிப்புள் மூழ்கியதே பெருங்கே டாமே

சீரடையத் தினம்மூன்றென் றான தெந்தச்  
 செயற்பாடும் இலாதொழிந்த திறைவன் சாயம்  
 தேராதோ இருந்தவர்க் கில்லை முற்றுந்  
 தெரிந்தேதான் தொடர்ந்துபிழை செய்திட் டார்கள் 295

வானிருந்து கல்மழையைப் பொழியச் செய்தான்  
 வீடுவாசல் வீதியெங்கும் விசையாய்ப் பெய்யும்  
 தானமெனக் கொடுக்குந்தண் புனலொ றுத்தே  
 தண்டனைக்குத் தப்பாத செயல தாகும்  
 காணாதோர் உயிரெனினும் வெளியி லெல்லாம்  
 கூடடைந்து கிடந்திட்ட பெருத்த சோகம்  
 வாணாளில் கேட்டறியார் இதுபோ லுற்ற  
 வரலாற்றை எகிப்தியர்கள் வருந்தி னாரே 296

தவளைகளைக் கொண்டிறைவன் தண்ட னையைத்  
 தொடர்ந்தனனே தவிதவித்தார் எகிப்தி யர்கள்  
 பவமிழைத்த காரணத்தால் பருகும் நீரும்  
 பயனற்றுப் போனதுண்ணும் உணவுங் கூட  
 உவந்தேற்க மாட்டாதே தவளைக் கூட்டம்  
 உபத்திரவம் செய்ததவர்க் குண்ண பற்றின்  
 கவர்ந்தவற்றுள் ளிருந்துமவை பாயும்: கண்டே  
 கதறினரே அச்சத்தால் கரம்வி டுத்தார் 297

படுக்கையினுள் போர்வைக்குள் புனையும் ஆடை  
 பெட்டிதொட்டி பாத்திரத்துள் பாவ னைக்கென்(று)  
 ஒட்டியவை பெட்டகங்கள் பாது காப்பும்  
 உறைவிடங்கள் அத்தனையும் தவளை தம்மின்  
 இட்டத்திற் கலைகின்ற இடமாய் மாறி  
 இடும்பைக்குள் ளானார்கள் இயலாப் போழ்து  
 விட்டோடச் செய்கவிந்தக் கொடுமை தன்னை  
 வழிமொழிக வல்லவன்பா லெனவி ரந்தார் 298

மாறுபாடு செய்திருந்தும் மன்னிப் போனின்  
 மாண்புணர்ந்த மூஸாநந் நபிகள் மீண்டும்  
 கூறுமவர் சத்தியத்தை முன்போல் நம்பிக்  
 கவலழிவீர் எனதிறைவன் காப்பான் என்றே  
 தேறவழி செய்திட்டார் தவளைக் கூட்டத்  
 தண்டனையும் நீங்கியதே தவிர்ந்திட் டாலும்  
 மாறுசெய்தார் பின்னுமவர் பொறுக்க மாட்டா  
 முதலவனும் புதுவழியில் தண்டித் தானே

299

மாறுசெய்தே வருகின்றீர் சொன்ன வாக்கை  
 மறுத்தேஎன் மக்களினை வதைவ தைத்தே  
 ஊறுவிளை விக்கின்றீர் உடல்க ளுக்கும்  
 உளம்நோகக் கழகின்றீர் உண்ணு தற்கும்  
 சீரான உணவில்லை உடையு மில்லை  
 தொழிலுக்கும் ஏற்றபடி கூலி யில்லை  
 வேறுவழி யில்லையினி வரப்போ கின்ற  
 வரவிதுதான் பாருங்கள் என்றே கூறி.....

300

சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தும் சான்றி லொன்றின்  
 துணையாக நின்றுகரக் கோலி னாலே  
 உத்தமநந் நபிகள்தம் உண்மைத் தூதின்  
 உத்தமத்தை மறுபோழ்தில் உணரச் செய்தார்  
 கத்துகடல் நீரோடை சுனைக ளெல்லாம்  
 கைத்தடியின் நுனிபட்ட மாத்தி ரத்தே  
 மொத்தமுமே சென்னீராய் மாறிச் சொட்டும்  
 மீதமின்றிப் போனதுவாம் இறைவன் கூற்றே

301

ஆறுகடல் நீர்நிலைகள் குளங்க ளுற்ற  
 அத்தனைமீன் வகைகளுமே வகையி லாது  
 பேறழிந்து போயினவே உயிர்வாழ் தற்குப்  
 பிணமாகி அழுகியழிந் தொழிந்த தாகும்

நாறியது புனல்கொண்ட இடங்க ளெல்லாம்  
 நீர்வாமும் புலாலற்றார் உண்ண மக்கள்  
 வேறுவழி யற்றவரும் போனார் மண்ணில்  
 விளைந்தவையும் வீடுவரா அழிவி னாலே

302

ஏழுநாட்கள் தொடருமிது இயன்றால் நீயன்  
 இயலுமையைக் காட்டுன்றன் மாந்தி ரீகர்  
 தோள்துணையைக் கொண்டிதனை மாற்று கென்றார்  
 தனித்தவனின் தூதுவராம் நபிகள் இந்த  
 வேளையிலும் தன்பிடியில் மாறா பிரிஅவன்  
 வரவழைத்தான் வித்தைக்குப் பேர்போ னோரை  
 ஆளைவிட்டால் போதுமென முயன்று தோல்வி  
 அணைத்தவராய் இடம்விட்டே அகன்றிட டாரே

303

குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்கும் அணியா டைகள்  
 கழுவுதற்கும் தூயபுனல் அற்றோ ராகக்  
 கடுத்துன்ப முற்றார்கள் பிரிஅ வுனைக்  
 கடவுளெனும் அவன்சொல்லுக் கடிப ணிந்தோர்  
 கொடுக்குமிந்தத் தண்டனையி லொன்றென் றேனும்  
 கடுகளவுந் தீதுசெய்ய வில்லை மூஸா  
 படைத்தவனின் தூதுவரென் றொப்பி னோர்க்காம்  
 புதுமையில்லை வல்லவனின் தீர்ப்பும் அஃதே

304

தருமத்தின் பாற்பட்ட தூதர் ஓர்கால்  
 தாங்கொணாத தொல்லைகளைத் தந்த வேளை  
 இருகரமும் வானுயர்த்தி இறைவன் பாலே  
 இரந்தார்கள் ஏகனேநீ இயன்ற மட்டும்  
 பெருந்திருவை அன்னவர்க்கே தந்துள் ளாய்நாம்  
 பராரிகளாய்ப் பஞ்சத்தில் வாழ கின்றோம்  
 அருகனேநீ அவர்கள்பால் அழிவு தன்னை  
 அண்டவிடு அவர்செய்கை அடக்க வென்றே

305

செல்வங்கள் அதிகரித்த செருக்கி னாலே  
 தீராத துன்பங்கள் எமக்கி னைப்போர்  
 எல்லாமே இலாதொழிந்து போனால் எம்மை  
 இம்சிக்கும் நிலைதவிர்ப்பர் இதயம் தன்னை  
 கல்லாக்கி விடுவுன்றன் வேத னையைக்  
 கண்காணா வரை"ஈமான்" கொள்ள மாட்டார்  
 வல்லவனே எம்மிருவர் பிராத்த னையை  
 வாங்குன்றன் செவிப்புலனில் வழிசெய் வாயயே

306

உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பெருமை கொண்டே  
 ஒவ்வாத வழிபற்றி பிறரைத் தூண்டும்  
 எண்ணத்தில் நஞ்சுண்டான் பிர்அ வுன்மேல்  
 புனிதநபி வெறுப்புண்ட பிராத்த னையில்  
 சொன்னமொழி இதுவாகும் இரண்டாம் தந்தை  
 திருத்தாதர் "நூஹ்"இறையை வேண்டி னாற்போல்  
 முன்னவனும் ஏற்றனனே அஞ்சேல் நீங்கள்  
 மனத்திடமுங் கொள்ளுங்கள் எனவும் சொல்வான்

307

ஏற்றபடி இறையவனும் கடமை செய்ய  
 இருந்தபடி இருந்தவைகள் அனைத்தும் கல்லாய்  
 மாற்றமுற்ற தாகுமென வரலா றுண்டாம்  
 மதிகெட்டோர் இருந்தமென்ன திருந்தவில்லை  
 சாற்றுமிறை வேதம்"நூ" வழிகொண் டோரைத்  
 தவிர்த்தழிக்கப் பிராத்தித்தார் பிரள யத்தால்  
 ஏற்றிறைவன் நாட்டத்தைச் செயலில் காட்ட  
 எஞ்சியவர் தாமின்று வாழு வோரே

308

பின்னர்இறை 'வஹி'வந்த தஃது "நீங்கள்  
 புறப்பட்டீர் செல்லுங்கள் ஈமான் கொண்ட  
 என்னுடைய அடியாரை உடன னைத்தே  
 இரவோடே இரவாக இஸ்ரா யீலின்

பின்னிட்ட சந்ததியர் அவர்கள் மற்றோர்  
 புறப்படும் வருவார்கள் தொடர்ந்தும்” என்றே  
 சொன்னதுபோல் நடந்ததது இறைவன் வாக்குச்  
 சொற்பிழையா வாறவரும் பின்தொ டர்ந்தார்

309

வீடுநிலம் விட்டகன்றார் மூஸா 'ஈரூன்  
 வழிப்பட்டோர் துயர்களுடன் விதியின் பாங்கே  
 நாடுவது நலமென்ற கார ணத்தால்  
 நபிவாக்கின் மீதுற்ற நம்பிக் கையால்  
 கேடிருந்து விடுதலையை நோக்கிச் செல்வோர்  
 கடினவழி சென்றிடினும் அமைதி நெஞ்சுள்  
 கூடியதாய்க் குதுகலித்தே சென்றார் நாயன்  
 கட்டளையும் அதுவாறே இருந்த தாலே

310

ஆண்பெண்கள் அனைவருமே கூடி னார்கள்  
 அவர்வாழ்ந்த புலத்திலெவர் தாமு மற்றே  
 நீண்டநெடுந் தொலைப்பயணம் புலம்பெ யர்ந்து  
 நாடுபுலம் சென்றடையும் நோக்கி னோடு  
 வேண்டுவன அனைத்துமவர் சேர்த்தெ ட்த்தார்  
 வண்டிபல அவரவர்தம் பொருட்கள் கொண்டே  
 பூண்டமன உறுதியவர் களைப்பைக் காணாப்  
 பக்குவத்தைத் தந்திடவே தொடர்ந்திட டாரே

311

வயோதிபர்கள் வாலிபர்கள் இளம்ப ராய  
 வனிதையர்கள் சிற்சிறார்கள் முதிர்ந்த ஆண்கள்  
 வயதான பெண்டிர்கள் சிசுக்க னோடும்  
 வழிநடந்தார் வெங்கானப் பரப்பி னூடே  
 இயைந்தபடி தத்தமக்குப் பொருள்பண் டங்கள்  
 எடுத்தசுமை முடிச்சுகளாய்த் தலைகள் மீதும்  
 புயந்தாங்கு காக்கோல்கள் மீதுங் கொண்டே  
 புலம்பெயர்ந்தார் விடுதலைபெற் றகல்வார் போன்றே

312

ஆடுமாடு கழுதைபரி ஓட்ட கைகள்  
 ஆயிரமாய் அணியணியாய் அவர்க ளோடு  
 கூடிவரும் பறவையினம் வாத்து கோழி  
 கணக்கிலடங் காதேயவர் சேர்த்து வந்தார்  
 வீடுவிட்டே அகல்வதனால் சட்டி முட்டி  
 வாங்குபெட்டி நாற்காலி மேசை யாவும்  
 கூட்டோடு வண்டிகளில் பயணம் செய்யும்  
 கூடவுடை யார்தொடர்வார் பாது காப்பாய் 313

அயராது வழிநடக்க இறைநா மத்தை  
 அனைவருமே உச்சரித்தார் ஒலியும் காற்றின்  
 வயமாகி மேலெழுந்து வாளை நோக்கி  
 விரைந்ததெங்கே வல்லவனின் "அர்ஷு"க் காமோ  
 கயமைக்குச் சாவுமணி யடித்த வல்லோன்  
 கருணைக்கு நன்றிசொல்லும் கடன்பட் டோர்கள்  
 செயமுடிந்த தஃதொன்றே தேவை யற்றோன்  
 திருப்திகொள்வான் என்றவரும் திருப்தி கொண்டார் 314

கடலொன்று பெயர்ந்துபுதுப் பாதை கண்டு  
 குடிகொள்ள வேற்றிடத்தை நாடல் போல  
 இடையில்லா தெஃகியவர் சென்றார் செப்பின்  
 இதுசிறிதே தொடருகின்ற படையோ டொப்பின்  
 கடைப்பிறப்பான் பிரிவுனின் கொடுங்கோன் மைக்குக்  
 கைப்பட்டோர் இழிநிலையில் வாழ்ந்த மக்கள்  
 விடைகொண்ட காட்சியது இருந்து மென்ன  
 வந்தந்தப் பீடையவர் பின்னால் காணார் 315

நடந்ததனை அறிந்திட்ட பிரிவு வுணும்  
 நாடறியப் பறையறைந்தான் இஸ்ரா யீலர்  
 இடையுள்ளோர் தொகைசிறிதே இருந்தும் எம்மை  
 எரிச்சலுறச் செய்துவிட்டார் நாமோ கொள்ளை

அடுத்தவரைப் போலன்றி எச்ச ரிக்கை

அதிகமுள்ளோர் நாமேதான் என்றே சொல்லிப்  
படையொன்றைத் திரட்டிவிட்டான் பாவி யானோன்  
பின்தொடர்ந்து செல்லவெனப் பின்தொ டர்ந்தான்

316

வான்பரிதி தோன்றுகின்ற வேளை தீயோர்

விண்டெழுந்தார் சமர்க்களத்தை நோக்கு வார்போல்  
தான்முதலில் தலைவனைச் சென்றான் பிர்அவ்வன்  
சும்மையவன் பின்சென்றோர் நோக்கு தற்கு  
வான்மேகம் கருக்கொண்டு புலம்பெ யர்ந்தே  
விரைவதுபோ லிருந்ததது முன்சென் றோர்கள்  
கானரசன் தனைக்கண்ட புள்ளி மான்போல்  
கலங்கினரே நபியிடத்தில் முறையிட டார்கள்

317

இறைவனுள்ளான் நம்முடனே அஞ்சா தீர்கள்

அவனறிவான் நமைக்காக்க அறியச் செய்வான்  
மறைவழியில் வந்தவரை நோக்கி மூஸா  
மனவுறுதி தந்தவரைத் தேற்றி யேக  
இறுதிகொண்ட தேபயணம் "நைல்"ந திக்கும்  
அருகுவந்த தால்தொடர மாட்டா வாறே  
உறுதியுடன் நபியிருந்தார் ஆபத் தொன்றும்  
உண்டாகா என்கின்ற உறுதி யோடே

318

தொடங்குகையில் பயணத்தை நபிகள் மூஸா

தனைக்கடையில் கொண்டுமற்றோர் முன்னே செல்ல  
விடுத்திருந்த வேண்டுகோளுக் கேற்ற வாறு  
வழிநடந்தார் வழிப்பட்டோர் நதியை அண்ட  
இடம்மாறி முன்னிலைக்கு வந்தே காண்பார்  
எகிறியெழும் பேரலையின் கோபந் தன்னை  
கடந்தேகப் படகுமற்ற கரையோ ரத்தில்  
காத்திருந்தார் காப்பவன்சொல் காணு மட்டே

319

இறையாணை இவ்விடத்தை அடைவ தற்கே  
 எனுந்திடத்தில் நபியிருக்க இருப்போர் கேட்பார்  
 அறிவீரோ இவ்விடந்தான் எமக்கென் றாக  
 அறிவிக்கப் பட்டவிடம் என்ப தாக  
 அறிவேன்நான் இவ்விடமே அல்லர் ஆணை  
 அறிவித்த இடமாகும் அஞ்சே லென்றார்  
 எறிகல்லின் தொலைதூரம் எதிரி யானோர்  
 இருந்துமவர் கவலற்ற நிலைகண் டாரே

320

வானுயரும் பேரலையின் விளம்ப லென்ன  
 வானவனின் திருநபிக்கு வரவேற் பாமோ  
 ஈனர்களாய்த் தொடர்ந்துவரு வாரைத் தம்மின்  
 இரையாக்கும் கொடுவெறியின் இயம்ப லாமோ  
 சாணிகைக்குள் ஒவ்வொன்றாய்த் தோன்றித் தோன்றித்  
 தரைதழுவும் ஓங்கிநிலத் தடித்த வாறே  
 ஊனவிழி போதாவக் கோரக் காட்சி  
 உள்வாங்க ஓய்வில்லா துறுமாம் செய்கை

321

அலைக்கரங்கள் ஆர்ப்பரிக்கக் கடலன் னைதன்  
 ஆழநெடும் பரப்பினிலே தன்னுள் வந்து  
 வலைப்படுமோர் கூட்டத்தின் வரவுக் காக  
 வழிநோக்கிக் காத்திருந்தாள் அமைதி காத்தே  
 நிலப்படுக்கை மீதுற்ற மனுக்கு லத்தோர்  
 நிலைகொள்ளா தலைந்தார்கள் எண்ணம் வேறாய்  
 கலப்படாது தனித்தனியே இரண்டு கூட்டம்  
 கதிரவனிக் காட்சிகண்டு கொதித்துக் காய்ந்தான்

322

பாதநடைப் பட்டவர்கள் நபித்தோ ழர்கள்  
 பரிஷ்டை தேர்களுடன் பிரிவு வுன்சார்  
 காதகர்கள் பெருந்தொகையாய் வந்தி ருந்தார்  
 கடல்கண்டே அஞ்சிடுமால் கணக்கற் றோரே

நீதிநபி வழிப்பட்டோர் கடலைத் தாண்டும்  
 நம்பிக்கை கலையாதே நின்ற போழ்து  
 தீதுசெய்ய வந்தவரோ நகைத்தார் தப்பத்  
 துணையற்றார் அவர்களென தீர்ப்பு வேறாம் 323

நெருங்கிவந்த பிரிவுனை அவன்தம் மோரை  
 நடுக்கலில் மூழ்கடிக்கும் நாட்டம் கொண்ட  
 உருவமிலான் பொருந்துபொழு தண்டத் தம்மின்  
 உத்தரவைப் பிறப்பித்தான் நபியை நோக்கி  
 கரைதழுவும் அலைமுகத்தில் கைக்கோல் தன்னைக்  
 குத்திடுக என்றதுமே கண்ணி மைப்புள்  
 இறையாணை செயலாகும் நொடிப்புள் நீரும்  
 இரண்டாகப் பிளக்கவழி தோன்றிற் றன்றோ 324

ஆழநெடுந் திரைக்கடலின் அமைதி குன்றி  
 அடிதொட்டு மேல்வரையும் ஒன்றே சீராய்  
 நீளநெடுங் கோலத்தில் பிரிந்து வேறாய்  
 நிலைத்திருக்கும் அதுகண்டே நபியு ரைப்பார்  
 தோழர்ளே செல்லுங்கள் என்ப தாகத்  
 தரையிருந்தோர் தலைமைக்குத் தலைப ணிந்தார்  
 வாழ்வுக்கும் சாவிற்கும் இடையே பிரிவுன்  
 வதைசெய்யத் துன்புற்றோர் விடைகொண் டாரே 325

புறமிரண்டும் நீர்ச்சுவர்கள் பாது காப்பின்  
 பலமாகப் பதிந்திருக்கப் பயமற் றோராய்  
 இறையாணை தனையேற்று விசுவா சித்தோர்  
 இடைநடந்தார் எதிரிகளும் நெருங்கி னாரே  
 குறையறவே நபிவழியோர் மறுக ரைக்குக்  
 கரைசேர்ந்த வேளையாங்கு வந்து சேர்ந்தோர்  
 வெறிகொண்ட பிரிவுனை முதலாய்க் கொண்டு  
 வேகமொடு பின்தொடர்ந்தார் விதிமுற் றின்றே 326

கடல்பிழத்தல் தனைக்கண்ட “பிர்அ வுன்”முன்  
 கலக்கமுற்றான் தொடர்ந்துசெல்ல அப்போ தாங்கே  
 உடன்தோன்றி னார்”ஜிப்ரீல்” வான வர்கோன்  
 ஒருமனிதத் தோற்றத்தில் குதிரை மேலே  
 படைமுதன்மை கொண்டிருந்த “பிர்அ வுன்”முன்  
 போய்நின்றார் சிறுபொழுதில் கடலை நோக்கி  
 அடிவைத்த தவர்பரியும் அதைத்தொ டர்ந்தே  
 அவண்பரிகள் பாய்ந்தனவாம் அடங்கா வாறே

327

வானவர்கோன் கொண்டபரி இனத்தில் பெண்ணாம்  
 வார்த்தைக்குள் அடங்காத வடிவத் தோடே  
 ஆண்பரியாய் பிர்அவுனின் பரியி ருக்க  
 ஆவலுறும் அதுஇறைவன் வகுத்த வாராம்  
 சேணத்தைக் கரம்பித்தும் தடுக்க மாட்டாத்  
 திறன்கொண்டான் தொடருவதைத் தானும் சேர்ந்தான்  
 வானவனின் சூழ்ச்சியாங்கே வெற்றி கொண்ட  
 வரலாறு மாறாதே மாற்ற வொண்ணா

328

நிறுத்தமுயன் றாலுமவை கட்டுண் ணாது  
 நாடினவே ஜிப்ரீலின் வழிப்பா தைபால்  
 பறக்கமுயன் றால்போலும் பாய்ந்தே ஓடும்  
 பிர்அவ்னும் பின்தொடரும் நிலைக்குள் ளானான்  
 செருக்கடங்கான் செயலற்ற போது தானும்  
 செல்லுநிலை வந்துறவே சென்றான் வல்லோன்  
 உறுத்தலுக்காய் வந்திருந்தார் ஜிப்ரீல் ஆங்கே  
 உற்றநிலை மாற்றவென உற்ற தஃதே

329

ஆணையிட்டான் பிர்அவுன்தன் படைக ளுக்கே  
 “அவர்பின்னே செல்லுங்கள் அனைத்துள் ளோரின்  
 வாணாளைக் கொன்றழித்து மூஸா தன்னை  
 வேண்டும்நீர் உயிரோடு பிடிக்க” வென்றே

கோணாதே அவன்வார்த்தை செயலாய் மாற்றக்  
 கடுகினரே காவலர்கள் காற்றாய் மாறி  
 தோணுவழி தொடர்ந்தார்கள் மனத்தில் அச்சம்  
 சிறிதேனும் அவர்க்கில்லை செல்வ தற்கே

330

பெரும்படையும் பின்பற்றி வந்த பேரும்  
 பாதுகாப்பாய் முன்சென்றோர் சென்ற தாலே  
 ஒருதீங்கும் நமக்கில்லை அவர்போல் நாடும்  
 ஒன்றிடலாம் மறுகரையை என்றே எண்ணிப்  
 பெருந்திரளாய்க் கடலூடே புகுந்தார் கண்ணிப்  
 பொறியுள்ளே காத்திருப் தறியா தோராய்  
 வருவினையின் முடிவறிந்தால் விண்டு சென்றோர்  
 வாரிதியின் பக்கமெனும் ஒன்று வாரோ

331

ஒருநூறு ஆயிரம்பேர் பரிப்ப டையில்  
 ஒன்றிவந்தார் உடனாக மேலும் வீரர்  
 ஒருபதினைந் தாம்இலட்சம் காலால் வீரர்  
 உதவிக்காம் பலபடைகள் இன்னு மின்னும்  
 ஒருவருமே எஞ்சவில்லை உலைக்க எத்தில்  
 உள்நுழைந்த எறும்பெண்ணி கைபோ லானார்  
 கரிவாயின் கரும்புக்கும் நிகராம் அன்று  
 கடல்கொண்ட எகிப்தியரின் நிலையா மன்றே

332

பிரிவுனும் அவன்படையும் முற்றும் ஆழி  
 புகுந்துவிட்ட நிறைவுகண்ட பின்னர் வல்லோன்  
 இருகூறாய்ப் பிரிந்தகடல் தன்னை ஒன்றாய்  
 இமைப்புக்குள் இணையவைத்தான் இடைப்பட் டோர்கள்  
 ஒருமூச்சை உள்ளிழுக்கத் தானும் ஒண்ணார்  
 உடல்வேறு உயிர்வேறென் றானார் ஒன்றிப்  
 பெருங்கடலின் கருவறையுள் சமாதி யாகிப்  
 போகினரே படைத்தவனே பழிதீர்த் தானே

333

தேரோடு தாங்கிவந்த பேரும் சேர்ந்தே  
 தடம்புரண்டு நீர்ச்சுழலில் சிக்கி ஆழ்ந்தே  
 வேரோடு சாய்ந்தமரம் போலு மானார்  
 வரித்தவவர் விதியாமஃ தொப்பத் தானே  
 போரணியும் படைக்கலமும் தாங்கிக் கொல்லும்  
 பெருவெறியும் கொண்டுவந்தோர் புரள லானார்  
 யாரெவரென் றில்லைவிதி யெல்லோ ருக்கும்  
 ஏற்பதொன்றாய் இருந்ததிறை சாபந் தானே 334

நடுக்கடலில் தன்னிலையை உணர்ந்த பிர்அவன்  
 நினையாத கேடுவந்து நிகழ்ந்த தாலே  
 பிடிவாதம் விடுத்திறைவன் ஒன்றே அன்னான்  
 போல்வேறு தெய்வமில்லை வணங்கத் தக்கோன்  
 படைத்தவனும் காப்பவனும் அவனே யென்று  
 பரிதவித்தான் பயன்றோன் இறுதிப் போதில்  
 திடமாக நம்புகிறேன் 'ஈரூன் மூஸா  
 தோத்தரிக்கும் தெய்வத்தை எனவும் சொன்னான் 335

சற்றேமுன் வரையில்நீ மாறு செய்த  
 சதிகாரர் தலைவனைத் தானி ருந்தாய்  
 உற்றாலும் அதுவுன்றன் உடலைப் பின்னோர்  
 உற்றறியும் அத்தாட்சி யாக இன்றே  
 இற்றழிந்து போகாதே பாது காப்போம்  
 என்றிறைவன் பதிலளித்தான் இறைவன் வார்த்தை  
 முற்றுமுல குள்ளவரை நிலைக்கும் மக்கள்  
 முகம்பாரா திருக்கின்றார் பாவம சேர்த்தார் 336

மன்னிப்புக் கேட்டுமவன் விசுவா சித்தும்  
 மாபெரியோன் முற்றுமறிந் துலகை ஆள்வோன்  
 மன்னிப்பே அளிக்கவில்லை மீண்டு சென்றால்  
 முன்னேபோல் மக்களினை வழிகெ டுப்பான்

சொன்னாலும் நாநெஞ்சுள் தூய்மை யற்றோன்  
 தொடரானே கொண்டவிசு வாசந் தன்னை  
 வன்மனத்தோன் வாழ்வதிலும் அழித லொன்றே  
 வருகின்ற சந்ததிக்கு உவப்பா மென்றே

337

கண்ணுற்றார் கரையிருந்தோர் கடலின் மீதே  
 கொடியவனாம் பிர்அவூனும் கரங்கொண் டோரும்  
 மண்ணுண்ணும் உடல்களினைக் கடல்நீ ருக்கும்  
 மீன்களுக்கும் உணவாகத் தந்த கேட்டை  
 தண்ணீரில் தப்பியது இஸ்ரா யீலோர்  
 தமக்கான கருணைநபி பிராத்த னைக்கு  
 விண்ணவனின் பரிசாகும் என்றே நெஞ்சுள்  
 வரித்தவனின் செய்கைக்காய் துதிசெய் தாரே

338

நம்பாதே இருந்தார்கள் சிலபேர் பிர்அவன்  
 நீரிலழிந் தானென்னும் சத்தி யத்தை  
 நம்பவைத்தா னேயிறைவன் அவன்றன் மேனி  
 நீர்முகட்டில் மிதப்பித்துக் காட்டித் தேகம்  
 உண்மையவ னுடைத்தேதான் என்றே காண  
 உடலணிந்த போர்க்கவசந் தோன்று மாறு  
 தம்வாக்கைக் காத்ததிறை இவ்வா றேதான்  
 சரித்திரத்தின் பதிவாகும் மறையின் கூற்றாம்

339

இற்றைநாள் கூடஇந்நாள் யூதர் நோன்பு  
 இயற்றும்நாள் இறுதிநபி வாக்கும் அஃதே  
 உற்றதொடு மற்றொருநாள் முன்னோ பின்னோ  
 உபவாசம் நோற்கநபி உபதே சித்தார்  
 கொற்றவனாம் பேரிறைவன் பிர்அ வுனைக்  
 கடலாழ்த்தி மூஸாவை இஸ்ரா யீலின்  
 பிற்பட்டோர் தம்மோடு காத்த நாளாம்  
 பெயரதற்கும் "ஆஸீரா" என்ப தாகும்

340

வருகையுற்ற கூட்டத்தைக் கண்ட மூஸா  
 வருத்தமுற்றார் எங்கிருந்தாம் இவர்க ளுக்கும்  
 அருந்தவெனக் குடிநீரும் உணவுங் கொள்வேன்  
 அருகனேநீ அருள்செய்ய வேண்டு மென்ன  
 பொருந்தினனே உணவளிக்கப் பாலைக் காட்டில்  
 பெருந்தொகையாய் “மன்னு” சல்வா”தந்தான் அன்னார்  
 விருந்துண்டு மகிழ்வார்போல் விரும்பி உண்டார்  
 வல்லவனின் அருளாலே பசிக ளைந்தார்

341

முதல்மூன்று நாட்களுமே நீரில் உப்பு  
 மிகுந்திருந்த நிலைகண்டு மூஸா வேண்ட  
 முதலவனும் ஆணையிட்டான் நீரில் கைக்கோல்  
 முனைகொண்டு கலக்குமென்றே அவரும் செய்ய  
 மதுரசுவை கொண்டதுவாய் குடிநீர் முற்றும்  
 மாறியது இறைநாட்டம் போலு மாமே  
 துதிசெய்தார் வல்லவனை மூஸா வந்தத்  
 தருணத்தில் செய்தபெரும் தர்மம் ஓர்ந்தே

342

பயிர்பச்சை புனலற்ற பாலை மண்ணில்  
 பட்டினியால் வதையுண்டு மடியா வாறு  
 வயிராறப் பசியாறித் தாகந் தீர்க்க  
 விரும்புமுயர் உணவளித்தான் உண்ப தற்காய்  
 உயிர்தந்தே உடல்காக்கும் ஒப்பில் லானின்  
 ஒப்பற்ற கருணையினை அனுப வித்துத்  
 துயருற்ற வாழ்வுதனை மறந்தார் பின்னாள்  
 துரோகமியற் றிடற்காமோ தேர லாமே

343

உண்டிராத உணவஃது “மன்னு” நாளின்  
 உதயத்தில் கண்விழிக்கத் தம்மைச் சுற்றி  
 உண்ணற்குத் தொகையாக நிறைந்தி ருக்கும்  
 உருவத்தில் உரொட்டியினைப் போலி ருக்கும்

எண்ணிடவோர் நாளில்லை ஒருநாள் வாழ்வே  
 ஏற்றததது பழுதடையும் வைத்தி ருந்தால்  
 திண்ணமது தினந்தினமும் கிடைத்த தாகும்  
 தாகம்பசி போக்குதற்கென் தெய்வப் பேறே 344

மதுரசம் கொண்டதுவாம் “மன்னு” வெள்ளை  
 மாப்பொருளின் வாகெவர்கள் மிகுதி கொண்டால்  
 அதிகரித்த அனைத்தும்வீண் ஆகும் ஆனால்  
 அளவினிலே குறைந்திருந்தால் போதும் ஆகும்  
 புதிதாகும் கண்காணாப் பொருளென் நாலும்  
 பிரியமுடன் உண்ணுதற்குப் பொருத்தப் பாடாய்  
 இதமாக இருந்ததுவாம் எவர்த மக்கும்  
 இலையென்னும் குறையறவே இரவில் வேறாம். 345

இரவினுண வாகவொரு பறவை தன்னை  
 இறக்கிவைத்தான் எந்தவொரு கடின மற்றே  
 கரம்பற்றக் கூடியதாய் இருந்த பாங்காம்  
 கொன்றதனைச் சமைத்துண்டார் வேண்டு மாறே  
 இருவகையும் இலையென்னு நிலைமை யற்றே  
 எல்லோர்க்கும் கிடைத்தனவாம் “சல்வா” அஃதே  
 ஒருநாளும் பசித்திருக்க வில்லை காப்போன்  
 உவந்தளித்த உணவாகும் உவந்தே யுண்டார் 346

குடிப்பதற்கு நீரின்றி யிருந்தா ரோர்கால்  
 கைத்தடியைக் கொண்டருகி லுற்ற கல்லில்  
 அடியுங்க ளென்றிறைவன் பணித்தான் செய்ய  
 அதிலிருந்து பன்னிரண்டு தண்ணீர் ஊற்று  
 வெடித்தோடி னாருண்டு மக்க ளெல்லாம்  
 வெந்தாகந் தீர்த்தார்கள் வரலா றஃதாம்  
 கொடுப்பதனில் குறைசெய்யான் கொடுத்த போதும்  
 கொள்கையிலே பிறழ்ந்தார்கள் பாவி மக்கள் 347

இவ்வாறு நல்லுணவு கிடைத்த போதும்  
 இழிவுற்றோர் திருநபியை நேக்கிச் சொல்வார்  
 எவ்வாறு ஒரேயுணவைத் தினமும் உண்போம்  
 எங்களினால் இயலாது மாற்றீ டாகப்  
 புவிவிளைக்கும் வெங்காயம் வெள்ள ரிக்காய்  
 பருப்புக்கீரை கோதுமையாம் தானி யங்கள்  
 இவைஇரந்து பெற்றளிப்பீர் இறையி டத்தே  
 எனவாகும் இதைநபியும் ஏற்றி லாரே

348

கரைசேர்ந்தோர் 'ாறுனின் தலைமை கொண்டே  
 காத்திருக்க வைத்துவிட்டுத் "தூர்"ம லைக்கு  
 விரைந்தார்கள் நபிமூஸா இறையைக் காண  
 விபரீதம் நடந்தாங்கு புதுத்தோற் றத்தில்  
 சரியான வாய்ப்பொன்றைப் பார்த்தி ருந்த  
 "ஸாமிரீ"யென் இறைமறுப்போன் ஆங்குள் ளோரைத்  
 தெரிந்துகொள்ள மாட்டாதே வழிகெ டுத்தான்  
 தீயவனை நம்பியவர் பலியா னாரே

349

திட்டமொன்று வகுத்திட்டான் எகிப்தி னின்றும்  
 திசைமாறி வந்தோர்கள் கொணர்ந்தி ருந்த  
 நட்டுநகை அனைத்தையுமே ஒன்று சேர்த்து  
 நெருப்பிலிடு மாறுரைத்துத் தானும் செய்தான்  
 கொட்டியவத் தங்கநகை அனைத்தும் கூட்டிக்  
 காளைமாட்டின் உருவினிலே சிலையொன் றாக்கிக்  
 கட்டளையு மிட்டனனே முன்னர் நாட்டின்  
 காவற்பொறுப் பேற்றிருந்தோன் என்ப தாலே

350

"இறைவனிதே உங்களுக்கும் மூஸா விற்கும்  
 என்பதனை மறந்துவிட்டு மலைக்கு வேறாம்  
 இறையவனைக் காணவெனத் தான்த னித்தே  
 ஏகிவிட்டார்" எனக்கூற 'ாருன் சொல்வார்

“இறையொன்றே இதைவணங்க வேண்டாம் வல்ல  
 ஏகஇறை நான்வணங்கும் அல்லர்” என்றே  
 முறைகேடர் “நாமிதனைத் தான்து திப்போம்  
 மூஸாநம் மிடம்மீளு வரையு” மென்றார்

351

ஈரிருப திரவுமுற்ற இறைவன் தூதர்  
 இறைவாக்குப் படிஇறையை நாடிச் செல்முன்  
 ஈளுனின் பொறுப்பினிலே அவரை விட்டுச்  
 “சீர்திருத்தம் செய்யுங்கள் இவரை என்றன்  
 பேரிருந்து விஷமிகளின் பக்கல் நீங்கள்  
 போகாதீர்” எனப்பணித்தே சென்றி ருந்தார்  
 காரியம்வே றாகியது “ஸாம் ரீ”செய்  
 காரியத்தால் ஹாளுன்தன் பலமி முந்தார்

352

காளைமாட்டுச் சிலைதன்னைக் கூடி நின்று  
 கும்பிட்டார் கையெடுத்துத் தரையில் வீழ்ந்தே  
 தாழ்ப்பணிந்தார் சுற்றிநட மாடி நேர்ச்சை  
 செய்துபலி தந்தார்கள் “ஸாமி ரீ”தன்  
 பாழ்வழியில் அவர்மீண்ட நிலைமை கண்டு  
 பெருமையுற்றான் தானேமுன் நின்று செய்தான்  
 கீழ்மையவன் செயலென்றே அறியா தோர்கள்  
 கடைவழியில் தமையிமுந்தார் மூஸா வந்தார்

353

கடவுளெனக் கொண்டவந்தக் காளை மாட்டின்  
 கருணைவேண்டி கனிந்துருகிக் கண்கள் சிந்திக்  
 கேடுகொண்ட பெண்டிற்கள் தலைவி ரித்தே  
 கூத்தாடிக் கூத்தாடி நடமிட் டார்கள்  
 ஆடினளே சிலையருகில் அரைநிர் வாணம்  
 அரங்கேறும் வாகினிலே இளைய கன்னி  
 பாடலுமவ் வாடலுக்குப் பொருந்து மாறு  
 பவவினைஞர் பாடினரே பலருஞ் சேர்ந்தார்

354

தலைவிரித்தே ஆடுங்கருங் கூந்தல் காற்றில்  
 தவழ்ந்ததுவே கடலாடும் அலைகள் போன்றே  
 சிலையன்னாள் நுதல்வீரன் வாள்மு னையைச்  
 சிறிதொடித்தே மற்றொன்றில் சேர்த்தாற் போன்றாம்  
 நிலையற்றுச் சமுலுமிரு விழிகள் சற்றே  
 நெகிழ்ந்த மொட்டின் பாற்படுமே புருவம் வான்வில்  
 குழிவிழுந்த கன்னஞ்செம் மாது னைகள்  
 சொர்க்கத்துக் கனிநாசி சொரணத் துண்டம்

355

தேன்தோடைச் சுளையகற்றிச் செஞ்சாந் திட்டுச்  
 சேர்த்திரண்டை அடுக்கிவைத்த செவ்வி தழ்கள்  
 கோணாதே வரிசையிட்ட பற்கள் தொங்கின்  
 சிறுபாளை யொடித்தெடுத்த பரல்கள் போலாம்  
 சாணிடையுள் தனித்தேஈர் புறத்துக் கொன்றாய்ச்  
 செவிகளெனத் தாமரையின் தாழி ரண்டு  
 காணுமிவை யத்தனையும் கழுத்தா மென்னும்  
 கடைந்தெடுத்த தந்தத்தின் குற்றி மீதே

356

மடலுரித்த வாழையினுட் புறம்போல் நீண்ட  
 வடிவத்தில் தோள்தொட்டு நீளம் கைகள்  
 கொடுவிடத்து நாகத்தின் படம்போல் தோன்றும்  
 கரமிரண்டும் விரியவிரல் வெண்டிப் பிஞ்சாம்  
 முடிசீவி வைத்தபனை நுங்கின் பாங்கு  
 மார்பகத்தின் மீதுறைஈர் கலச மாகும்  
 இடையொடுங்குங் கைப்பிடிக்குச் சற்று மேலே  
 இன்றலர்ந்த சிறுமொட்டாய் நாபி யாமே

357

இடையொடித்தே ஆடுமவள் இடையைப் பற்றி  
 இருகூறாய்ப் பிளந்துபக்கம் அடுக்கி வைத்த  
 அடிச்சுரைக்காய் போலாக அரையா டைக்குள்  
 அடங்கியபின் அழுகென்னே கடைந்தெடுத்த

நெடுமுதிரைத் துண்டமெனக் கால்கள்: பாதம்  
 நில்லாது சுழன்றனவே பம்ப ரம்போல்  
 கொடையாமோ தனியவனின் தனித்த வள்பால்  
 கொட்டிவைத்த பேரெழிலாம் நிகரில் லாதே 358

நடக்கின்ற நிகழ்வுகளைக் கண்ட மூஸா  
 நம்பி'அருன் தனைநோக்கி சினத்தி னோடே  
 கெட்டவழி சென்றார்கள் இவர்கள் என்று  
 கண்டறிந்தும் எனதுவழி பற்றா தும்மைத்  
 தடுத்ததெதாம் எனைப்பற்றி நடக்கா தென்றன்  
 சொல்லுக்கு மாறுசெய்யக் கருதி னீரா  
 உடன்சொல்லும் எனமுடியைத் தாடி தன்னை  
 உலுப்பியிழுத் தார்தம்பி பதிலும் சொல்வார் 359

நீங்களில்லா நிலைமையிலே அவரை விட்டு  
 நான்விலகிப் போயிருந்தால் என்னை நோக்கி  
 நீங்களுரை செய்திலாம் ஈஸ்ரா யீலின்  
 நேர்சனத்தோர் தமையிரண்டாய்ப் பிரித்தே னென்றும்  
 வாங்கவில்லை செவியென்றன் வார்த்தை யென்றும்  
 வைதிடவும் கூடுமதால் பயங்கொண் டேதான்  
 நீங்காதே அவர்களுடன் இருந்தே னென்றார்  
 நபி'ஸாமீ ரீ'பக்கல் திரும்பி னாரே 360

என்னவுன்றன் செய்தியென்று கேட்கச் சொல்வான்  
 என்கண்ணில் பட்டதொன்றோ அவர்கண் காணா  
 ஒன்றாகும் தூதர்கால் மண்ணெ டுத்துக்  
 கன்றுச்சிலை மீதெறிந்தேன் கதறிற் றஃது  
 என்மனமே சொல்லியது இதனைச் செய்ய  
 என்றாகும் அவன்சொல்லைக் கேட்ட மூஸா  
 இன்றேநீ இங்கிருந்தும் அகன்றே போவாய்  
 ஏகுபிட மனைத்தினிலும் இழிவு காண்பாய் 361

எங்குசென்ற போதினிலும் எவர்கண் டாலும்

“எனைத்தொடாதீர்” “எனைத்தொடாதீர்” என்றே கூறிப்  
பங்கமுற்றே திரிந்தலைவாய் மறுமை நாளில்

புகன்றபடி கொடியதுன்பம் உண்டே யாகும்  
தங்கிடுவா யதிலிருந்து தப்ப மாட்டாய்

தெய்வமென நீவரித்த தெய்வத் தைப்பார்  
தங்கத்தால் செய்தவதை உடைத்து ருக்கித்

தூளாக்கிச் சமுத்திரத்தில் எறிவே னென்றார்

362

இஸ்ராயீல் சந்ததியில் ஒருசா ரார்போய்

எங்கெவரோ சிலைவணங்கும் காட்சி கண்டு  
விசுவாசம் கொண்டுநாங்கள் துதிசெய் தற்கு

வாகாக இதுபோன்றோர் சிலையை எம்பால்  
இசைவாக்கி வையுங்கள் என்றே கூற

இறைநபியும் பதிலுரைப்பார் அவரை நோக்கி  
நிஜமாக நீங்களறி வற்றோ ராக

நான்காண்கின் றேனென்றே மீண்டும் சொல்வார்..

363

சிலைவணங்கு வோர்தம்மைச் சுட்டி மூஸா

சத்தியமாய் இவர்மார்க்கம் அழியும் ஓர்நாள்  
நிலைபெறாது செயலனைத்தும் வீணாம் எந்த

நன்மையுமே கிட்டாது அல்லர் அன்றி  
இல்லாத ஒன்றினையா உங்க ளுக்காய்

இறையாக்கி வைப்பேன்நான் அவனே உம்மை  
உலகத்தா ரனைவரிலும் மேன்மை யாக்கி

உள்ளவனாம் என்றுமிது வேத வாக்காம்

364

தவறிழைத்த போதினிலும் தமையு ணர்ந்தோர்

தமைநோக்கிச் சொல்லிடுவார் மூஸா நீங்கள்  
பவமிழைத்தீர் பகுத்தறிவு கொண்ட நீங்கள்

பகுத்தறிவே அற்றவொரு மிருகந் தன்னை

தெய்வமென வணங்கினீர்கள் தவறுக் காகத்  
 தனித்தவனா மிறைவனிடம் தொழுதே கெஞ்சிப்  
 பவம்பொறுத்தே அருள்வாயென் ரிரப்பீ ரென்ன  
 பின்பற்றி னோர்பற்றி மன்னிப் பேற்றார் 365

தேர்ந்தெடுத்தார் எழுபதுபேர் அறிவு மிக்கோர்  
 தன்னோடு மலைக்கழைத்துச் செல்ல மூஸா  
 சேர்ந்திருந்தார் அவர்களுள்ளே 'அருள் ஆனோர்  
 சென்றிறைவன் தன்னிடத்தே தம்பி பழக்காய்ச்  
 சார்ந்தவர்தம் பேர்களுக்காய்ப் பிழைபொ றுக்கச்  
 சிரம்பணிந்தே இரக்கவெனப் போகும் முன்னே  
 சீராக உடையுடலைச் சுத்தம் செய்து  
 தூயமணம் பூசினோன்பும் வைத்தே யென்றார் 366

சென்றார்கள் மலைக்கனைத்துப் பேரும் முன்னே  
 திருநபியும் இறையிடத்தே குறித்த நேரம்  
 ஒன்றும்வழி பெற்றிருந்தார் ஒருபோ தேனும்  
 உத்தரவு பெறாதவரும் சென்ற தில்லை  
 ஒன்றியவர் நபியிடத்தில் கேட்டார் உண்டோ  
 உம்மோடே இறையுரைப்ப தெம்செ விக்கும்  
 சென்றடைய அனுமதியும் என்றே மூஸா  
 சரிநடக்கும் எனப்பதிலும் உரைக்க லானார் 367

மலைநோக்கி நபிநடக்க மலையில் மேகம்  
 முக்காடிட் டேயிருக்கும் அதில்நு ழைந்தத்  
 தலத்திற்கு மற்றவரும் வருக வென்று  
 செவிபுக்கக் குரல்கொடுத்தார் அவரும் வந்தே  
 தலைநிலத்தில் பதியவெனத் தாழ்த்தி னார்கள்  
 தனித்தவன்றன் தூதருடன் பேசக் கேட்டார்  
 பலவேதக் கட்டளைகள் பிறந்த தன்று  
 பற்றிநபி அமைதியற முகிலொ டுங்கும் 368

படைத்தவனின் குரல்கேட்டும் “இறைவ னைநாம்

பார்க்காது விடினும்மை நம்போம்” என்றார்

படரென்றோர் பேரோசை கேட்ட தந்தப்

பேச்சடங்கு முன்னாலே அனைத்துப் பேரும்

அடியற்ற மரம்போல நிலத்திற் சாய்ந்தார்

ஆவியுடன் பிரிந்தன்னார் உடல்வி டுத்தே

உடன்நபியும் இறைமுன்னால் சிரம்ப ணிந்தே

உதவிக்கரம் நீட்டென்றே உருகி னாரே

369

இறையோனே யெங்களனை பேரை யும்நீ

இலாதொழிக்க வேண்டுமெனக் கருதி நின்றால்

நிறைவேற்றி யிருக்கவழி இருந்த தன்றோ

நம்மவரில் சிலமுடர் தம்மைத் தாமே

அறியாது செய்தபழி தீர்க்க எங்கள்

அனைவரையும் அழித்திடவா முடிவு கொண்டாய்

உறுதியிஃ தத்தனையும் நீயெம் மீது

உண்டுபண்ணும் சோதனைதான் மன்னி யென்றார்

370

நீயேதான் எங்களுடை இறைவன் எம்மை

நீயேதான் மன்னித்தே அருள வேண்டும்

நீயேதான் மன்னிப்போர் தம்மில் மேலாம்

நாயகனாம் அதேபோல்நீ நாடு வோரை

நீயேதான் நேர்வழியில் நடத்து கின்றாய்

நடைதளர விடுகின்றாய் விரும்பா தோரை

நீயேதான் இருமையிலும் எங்க ளுக்கு

நன்மைதனை முடிவுசெய்வோன் என்றும் சொல்வார்

371

தாங்கிவந்தார் “தவ்வராத்”என் வேதம் கொண்ட

தட்டுகளை தூதர்தம் மக்கள் முன்னால்

வாங்குங்கள் இதிலுள்ள கட்ட னைகள்

வழிநடக்க வேண்டியவை மனத்தி லென்றார்

தாங்கியவை இலகுவெனில் கொள்வோம் என்றே  
 தமதுவசம் காட்டும்படி யவருங் கேட்க  
 நீங்களதில் உள்ளவற்றை கடைப்பி டித்தல்  
 நிச்சயமாய் வேண்டுமென நபியு ரைத்தார் 372

மீண்டுமவர் மறுதலிக்க இறைவன் தம்பின்  
 மலக்கினர்க்கு ஆணையிட்டான் மலையி லொன்றை  
 வேண்டும்நீர் தூக்கியிவர் தலைக்கு மேலே  
 வரித்திடுதல் கட்டளையை ஏற்கா ராகின்  
 பூண்டோடு இவரழிய விழுட்டும் என்றே  
 பற்றவழி யற்றவரும் பணிவு கொண்டார்  
 தூண்டினனே தலைபணிய அவரும் செய்தார்  
 தண்டனையில் தப்பியதோர் கருணைப் பேறே 373

தூர்மலைக்குச் சென்றநபி மூஸா தன்னைச்  
 சந்தித்தான் பேரிறைவன் அவர்தம் மக்கள்  
 சீராக வாழ்ந்துமறு வாழ்வொன் றுக்காய்த்  
 தம்மைத்தாம் தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டி  
 ஈரைந்து கட்டளைகள் தமைவ முங்கி  
 எடுத்துநடந் திடப்பணித்தே ஏவல் செய்யக்  
 கூறினனே தம்வசமாய் அவரும் ஏற்றுக்  
 கொண்டமக்கள் தமைநாடி வந்தார் சொல்வாம் 374

தன்னோடு பேசியதும் நபிகள் மூஸா  
 தனியவனாம் முதலவனை விழித்து ரைப்பார்  
 உன்னைநான் என்கண்ணால் பார்க்க ஆசை  
 உடைத்தேன்றீ எனக்குன்னைக் காட்டு கென்றே  
 என்னைநீர் உன்கண்ணால் நேர்க்கு நேராய்  
 இயலாதே பார்ப்பதற்கென் றிறைவன் கூறி  
 என்றிடினும் இம்மலையை நோக்கும் அஃதோ  
 இருந்தவிடத் திருப்பினெனைக் காண்பீ ரென்றான் 375

சொன்னபடி அவர்நோக்க மலையின் மீது  
 தோன்றினனே தோன்றாதான் துகள்தூ ளாக  
 கண்ணிமைப்பு ளாகியதே மலையும் மூஸா  
 கொண்டநினை விழந்தவராய் நிலஞ்ச ரிந்தார்  
 கண்விழித்த போதிறைவன் தன்னை நோக்கிக்  
 காணவிழைந் தேனந்தக் குற்றத் திற்காய்  
 என்னைநீ பொறுத்தருள்வாய் உனையேற் றோரில்  
 எனக்குமுத விடமாகும் எனப்பு கன்றார்

376

மதிசோர்ந்து விழித்தெழுந்து தவறை யோர்ந்து  
 மன்னிப்பும் கேட்டநபி தனைமுன் நோக்கித்  
 விதித்ததுமக் காகும்என் தூத ராக  
 வார்த்தையாட என்றனுடன் எனவே நீங்கள்  
 ஒதுக்காது கொடுப்பதனைப் பற்றிக் கொண்டே  
 ஒழுகுங்கள் என்மீது நன்றி கூறும்  
 கதிகொண்டோ ரில்லொருவ ராக நீரும்  
 கொள்கவுமை என்றிறைவன் கூறி னானே

377

பத்தாகும் கட்டளைகற் பலகை மீது  
 பதித்திறைவன் கையளித்தான் பற்றிக் கொண்டே  
 ஒத்துநட வுங்களவை சொல்வா றென்றே  
 ஒதிடுவீர் உங்களது மக்க ளுக்கென்(று)  
 உத்தரவு தந்தானே உலகை ஆள்வோன்  
 உடனவற்றைக் கரங்கொண்டு மீண்டார் தம்மை  
 நத்திவந்த பேர்களிடம் உபதே சித்தார்  
 நலம்நாடி இருமையிலும் பேறு கொள்ள

378

**படைத்தவன் சந்திப்பும் பத்துக் கட்டளைகளும்**

**வேறு**

இறைபுறத் திருந்து மூஸா ஏற்றதாம் கட்டளைகள்  
 அறிந்தவா றாகும் பத்தே “ஆண்டவன் வணங்கத் தக்கோன்  
 உருவிலான் நானே வேறும் உள்ளதொன் நில்லை மிஸ்ரின்  
 சிறையிருந் தும்மை மீட்டோன்” தொடக்கமும் முதலும் அஃதே 379

அடுத்ததை உரைப்பின் எந்த ஆக்கங்கள் சிலைப டங்கள்  
 படைப்பியல் மாட்டா முன்னால் பணிதலை வேண்டாம் என்பால்  
 கொடுத்திடும் கண்ணி யத்தைக் கொடுத்திடேல் பிறிதொன் நிற்காம்  
 படைத்தவன் நானே என்னைப் பணியுங்கள் என்ப தோடே 380

குற்றங்கள் நீங்கள் செய்தால் குற்றத்திற் கியைந்த தண்டம்  
 பெற்றிட வைப்பேன் உங்கள் பரம்பரை பிள்ளை கட்டகே  
 பற்றுவர் மூன்று நான்கு பரம்பரை நன்மை செய்தால்  
 உற்றதாம் இலாபம் ஓர்நல் ஆயிரம் பரம்ப ரைக்காம் 381

பாவிக ளாவீர் உங்கள் பண்ணவன் என்பேர் சொல்லி  
 தேவைகள் முடிக்க ஒவ்வாத் தேவைகள் அவையென் றாயின்  
 ஏவலில் மூன்றாம் அஃதோ இறைவனின் ஆணை நான்கு  
 தேவையோர் நாள்வா ரத்தில் தெய்வத்தின் பொருட்டால் ஓய்வாம் 382

புனிதநல் நாளாய் நீங்கள் பற்றிட வேண்டும் அன்னாள்  
 சனிவாரத் திறுதி நாளாம் “சுபத்தினம்”: ஆறு நாட்கள்  
 நனிசுவன் கடல்போ லின்னும் நாடிய தனைத்தும் ஆக்கித்  
 தனையிறை ஓய்வு கொள்ளத் தேர்ந்தநாள் என்ப தாலே 383

எப்பணி தானும் நீங்கள் ஏற்றிட லாகா செய்தால்  
 தப்பென வாகும் இல்லம் தரிப்பவர் அவர்க்கும் அஃதே  
 செப்பிடில் ஐந்து பெற்றோர் தமைமதித் திருத்தல் தேர்வீர்  
 தப்பாதே நீண்ட ஆயுள் செல்வங்கள் தமக்கா மென்றான் 384

காரண மின்றி எந்தக் கொலைதனும் செய்தல் வேண்டாம்  
 ஆறாவ தாகும் அஃது அடுத்துநீர் பிறரம்னைபால்  
 மீறிடும் செய்கை இச்சை முனைப்படல் ஏழ தாகும்  
 கூறினான் ஆணை எட்டாய்க் களவினைத் தவிர்ப்பீ ரென்றே 385

அண்டைவீட்டயலார் சொத்தில் ஆசையும் அவர்பெண் டிர்மேல்  
 கொண்டிடும் மோகம் தானும் குற்றங்க ளாகும் என்றான்  
 சொன்னமுன் னெட்டி னோடே சேருமிவ் விரண்டும் பத்தாய்  
 அன்னவை நபிக்குத் தந்த ஆணைகள் பைபிள் கூற்றே 386

### அறுக்கப்பட்ட மாட்டின் கதை

பெரியதொரு பணக்காரர் இஸ்ரா யீலின்  
 பரம்பரையில் வாழ்ந்துவந்தார் வயதில் மூத்தார்  
 இருந்தார்கள் மருமக்க ளவர்க்குச் சொத்தில்  
 ஆசைகொண்டோர் அவரிற்பை எதிர்பார்த் தோர்கள்  
 உரியவவர் பெருந்திருவை அனுப விக்கும்  
 உரித்துடையோர் ஆகிலும் அவரைக் கொல்ல  
 ஒருமருகன் முயன்றுகொலை செய்தான் ஈற்றில்  
 உடலைத்தெரு ஓரத்தில் வீசி விட்டான் 387

கதிரவனும் புலர்ந்துமறு நாளைக் காட்டக்  
 கண்டார்கள் உடலையவர் கொலையைச் செய்த  
 எதிரியெவ ரென்றறிய அவர்க ளுள்ளே  
 ஏற்பட்ட தர்க்கத்தைத் தீர்த்து வைக்கப்  
 புதுவழியைச் சொன்னார்கள் பார்த்தி ருந்தோர்  
 பண்ணவனின் தூதரிடம் போய் ரைக்க  
 உதவியினை நாடியவர் சென்றார் மூஸா  
 உதவிடவும் முன்வந்தார் இறைபொ ருட்டால் 388

மாடொன்றை அறுக்கும்படி இறைவ னானை  
 மக்களுக்கும் தெரிவிக்க அவர்க ளொன்றி  
 வேண்டுமென்றே நீருமெமைப் பரிக சிக்க  
 விழைவதுவோ இஃதென்றார் நபியு ரைப்பார்  
 வேண்டுகிறேன் இறைவனிடம் பாது காப்பு  
 விட்டகல அறிவீனர் புறத்தே என்ன  
 மாட்டிற்கு வயதென்ன உமதி றைவன்  
 மொழிந்திடநீர் கேட்டெமக்குச் சொல்வீர் என்றார் 389

பருவத்தில் அதுகிழடோ கன்றோ வல்ல  
 பார்க்கநன்கு வளர்ந்தஇடைப் பருவம் என்றார்  
 உருவத்தின் வண்ணமென்ன உரைப்பீர் கேட்டே  
 உமதிறைவன் பாலென்றார் அவரும் சொல்வார்  
 நரர்கண்ணுக் கழகாக மனத்தை ஈர்க்கும்  
 நிறம்மஞ்சள் கலப்பற்ற தாகும் என்றார்  
 கருமங்கள் செய்துபயன் பட்ட தொன்றா  
 கூறுங்கள் எமதைய்யம் போக்க வென்றார் 390

உளவுக்கோ நீரிறைத்துப் பயன்கொள் ளற்கோ  
 உபயோகங் கொள்ளாத வடுவு மற்ற  
 முழுமைகொண்ட மாடஃதாம் எனவுஞ் சொல்லி  
 முதலவனின் கட்டளைக்குப் பணிவீ ரென்ன  
 வழிவழியாய் வினாத்தொடுத்து விடையுங் கொண்டு  
 வல்லவன்பால் முறைபலவும் விபரங் கேட்டு  
 முழுவிபரம் கேட்டறிந்தே சொன்னீர் என்றே  
 மனமின்றி மாடொன்றை அறுக்க லானார் 391

கொலையொன்றைச் செய்துவிட்டக் கொலையைப் பற்றிக்  
 கருத்தாடல் செய்கின்ற சமயந் தன்னில்  
 நிலைநிறுத்தச் சத்தியத்தை நியாயம் செய்ய  
 நாடினனே இறையவனும் மாட்டை வெட்டி

கொலையுண்ட சடலத்தை அதிலோர் துண்டைக்

கொண்டறையச் செய்திட்டான் உயிர் பெற்ற றன்னான்

கொலைசெய்த பாதகனை அறியச் செய்தான்

காப்பவனின் ஆற்றலினோர் வெளிப்பா டாமே

392

### கீரீரைச் சந்த்த்தல்

தோழர்முன் மூஸா ஓர்கால் சொல்லாடல் செய்யுங் காலை

கேள்வியொன் றொருவர் கேட்டார் கல்வியில் மேலோர் யாரென்று

ஆழமாய் அறிவு கொண்டோன் ஆகும்நான் என்றார் மூஸா

வழுவனை அளித்த வல்லோன் விடையதாம் இல்லை யென்றா 393

கடலிரண் டொன்றோ டொன்றாய்க் கூடிடு சந்தி யில்என்

அடியாரும் உள்ளார் அன்னார் அறிவினில் மேலோ ருன்னில்

தொடர்ந்திறை பதிலாய்ச் சொல்லத் திருநபி வேண்டு வார்யான்

அடைவதெவ் வாறாம் அன்னார் இடத்தினுக் கென்றே சொல்வான் 394

மீனொன்றைக் கலயத் திட்டு மரிக்காதே நீரும் வார்த்துத்

தானொடு கொண்டு சென்று தொலைந்திடு புலத்தில் காண்பீர்

வானவன் பதிலிஃ தாக வந்திடத் துணையா ளோடே

போனார்கள் மூஸா தேடிப் போக்கிடம் புரியா வாரே 395

கடற்கரை யோர் மாகக் கால்வழி பற்றிச் செல்வார்

உடன்வந்த தோழர் நோக்கி உரைத்திட்டார் தொடர்வேன் ஆங்கீர்

கடலொன்றாய்க் கலக்கும் சந்தி காணுநாள் வரையும் ஆண்டு

கடப்பினும் தொடர்வே னென்றே கல்லெனை உறுதி யுண்டே 396

உடற்களைப் புற்றே ஓய்வு உவந்திட உள்ளம் போகும்

நடைப்பணி தவிர்த்தே தூங்க நாடினார் நண்ப ரோடே

கிடைத்ததோர் கற்ப டுக்கை கடலோரம் கண்ண யர்ந்தார்

நடையினைத் தொடர்ந்தார் மீண்டும் நயனங்கள் விழித்த போதே 397

தொலைதூரம் சென்ற பின்னர் தாகமும் பசியும் தோன்ற  
நலம்பெறும் உணவு வேண்டி நண்பரை விழித்தார் மூஸா  
கலயத்தை நோக்க ஆங்கே கண்டிலர் மீனை அந்த  
நிலைமையில் உணர்ந்தார் கல்லில் நடந்தவோர் அதிசயத்தை 398

கல்லினில் துயின்ற போது காணாது போன தஃதைச்  
சொல்லாது விட்டாரந்தத் தோழரும் மறந்தே போனார்  
இல்லையீ தன்றி ஐஷத்தான் இழிசெயல் மறக்க வைத்தான்  
வல்லவன் செய்கை யம்மீன் விண்டது கடலுள் என்றார் 399

காணாது போன தென்ற காரணம் கேட்ட தூதர்  
வாணாளில் நானுங் காண விரும்பிடும் வித்த கர்தம்  
காணலை வகுத்தான் ஆங்குக் காத்தருள் பாலிப் போனும்  
பூணுவோம் நடைதி ரும்பிப் புறப்படு எனப்ப ணித்தார் 400

மீண்டாரக் கல்லைக் கண்டார் மூடிய போர்வை யோடே  
தோன்றினா ரொருவர் மூஸா சலாமுரைத் தவரை நோக்கி  
நான்மூஸா என்ன ஆமாம் நபியாகும் இஸ்ரா யீலின்  
தோன்றலர் தமக்கா மென்றார் தூதருந் தொடர லானார் 401

தேடிநான் வந்தேன் தாங்கள் தரப்பட்ட ஞானத் தேஎன்  
தேடலுக் கேற்ற வாறு தந்திடப் பெற்றுக் கொள்ள  
கூட மாட்டீர் நீரென் கூடவே இருக்க என்பால்  
நாடுவ துன்றன் சொந்த ஞானத்தை விஞ்சும் காண்பீர் 402

சகித்துக்கொண் டிருக்க வும்மால் சாலாதே என்றார் ஞானர்  
சகித்துக்கொண் டிருக்கக் காண்பீர் சிறிதுமே மாறு செய்யேன்  
சகித்துக்கொண் டிருக்க வேண்டும் சொல்லிடு வரைநான் செய்கை  
சகித்திட மாட்டாப் போழ்தும் சரியென்றார் இறைவன் தூதர் 403

ஒருமைப்பா டொன்று கூட்டி ஒருங்கிணைந் தார்கள் சென்றார்  
வரும்வழி கடல்க டக்க வேண்டியோர் படகி லேறி  
ஒருபெரும் ஓட்டை செய்தார் ஓடிடு படகில் ஞானர்  
கருமத்தில் ஓப்பா மூஸா குறைகண்டு பேச லானார் 404

பொறுமையாய் இருக்க வும்மால் போதாதென் றுரைத்தே னென்றே  
அறிவுரை செய்தார் ஞானி ஆமேநான் மறதி யாலே  
சறுகினேன் சபதந் தன்னில் சற்றென்மேல் சகிப்புக் கொள்க  
முறைபடு வேன்நான் பின்னை புறப்படு வோம்நாம் என்றார் 405

தெருவினில் ஆடிக் கொண்டு திரிந்தவோர் சிறுபிள் ளையின்  
சிரசினை அரிந்தார் ஞானி திடுக்கிட் டே மூஸா சொல்வார்  
பரிசுத்த ஆத்மா வொன்றை பொருந்திடு குற்ற மற்றே  
அரிந்ததேன் சிரசை நீங்கள் அடாதது செய்தீர் என்றாம் 406

அடுத்தடுத் தொன்றே செய்யும் அவசரக் கார ரென்றே  
விடுத்ததாம் கூற்றைக் கேட்டு வரித்திடில் குற்றம் என்னை  
விடுத்துமே செல்க நீங்கள் வரைகடந் திட்டேன் என்றார்  
தொடர்ந்தனர் மீண்டும் செல்லச் செல்கையில் ஓளுர் கண்டார் 407

உண்டிட உணவு வேண்டி ஊராரைக் கேட்கத் தாரார்  
கண்டனர் சுவரொன் றாங்கே குடைசாய்ந்து நொடிந்தி ருக்க  
அண்டியக் குறைகள் நீக்கி அறுக்கைசெய் திட்டார் ஞானர்  
உண்டிட உணவு தாரார்க் குதவலை வெறுத்தார் மூஸா 408

இனிநாங்கள் பிரியும் வேளை ஏற்றனம் அதற்கு முன்னே  
அனைத்துக்கும் காரணங்கள் அறியுவிர் சொல்வே னென்றே  
இணங்கினார் ஞானர் சொல்வார் இட்டதாம் படகில் ஓட்டை  
துணைசெய்க் காத்தே அஃதின் சொந்தத்தார் கொளவாம் என்றே 409

கொள்ளையிட் டானே நல்ல கலங்களைக் கண்டால் கெட்ட  
கொள்ளையன் மன்னன் அந்தக் கலத்தினுக் குரியோர் ஏழ்மைக்கு  
உள்ளானோர் உடைந்தி ருந்தால் உபயோக மாகா தென்றெ  
கொள்ளாது விடுவான் மன்னன் காரணம் அதுதா னென்றார் 410

குழந்தையைக் கொன்ற மைக்குக் காரணம் அவன்பெற் றோர்கள்  
வழிநலங் கொண்ட பேர்கள் வல்லவன் விருப்புக் கானோர்  
அழிமதி செய்வான் பின்னாள் அவரீமான் கொல்வான் என்றே  
இழந்திடச் செய்தேன் கண்டத் திருந்ததன் தலைக வர்ந்தேன் 411

பசிக்குண வளியார் ஊரின் பாழ்படு சுவரைச் சீர்செய்  
வசமொன்றி னேன்நான் அஃதின் வாரிசோர் அனாதைப் பேர்கள்  
இசைந்ததன் நோக்கம் கீழே இருக்குமோர் புதையல் அன்னார்  
வசம்பெற வேண்டு மென்றே வளர்ந்தபின் எனவா மென்றார் 412

### அன்னை ஆசியாஈன் அறுத்க் காலம்

பிர்அவன் மனையென வரித்த ஆசியா  
மர்ம வாழ்வினை விளங்கச் சொல்லிடில்  
கர்வங் கொண்டவ னாகிலும் அன்னவன்  
மருவும் பாக்கியம் அவர்வழி பெற்றிலான் 413

ஒருவன் இறையவன் ஒருவர் வேறிலை  
உருவ மற்றவன் உண்மை யானவன்  
திருவை நம்பிய சீல அன்னையை  
நெருங்கத் தடைகளை இறைவ னாக்கினான் 414

ஆண்மை இழப்பனாம் அருகி லண்டிடில்  
வீண வன்மனை விரும்பி ஏற்றதாம்  
சாணு டம்பெனும் தீண்டி லைவிழி  
காண்ப தறிகிலான் காபீ ரானதால் 415

இறைவ னொன்றென இயம்பி வைத்ததை  
 அறிந்த பிரிஅவன் அடிமை யொருத்தியை  
 உறவி னோருடன் ஓங்கு தீயினில்  
 வறந்த பிழ்ந்திட வைத்தான் கொடுமையே 416

நடந்த நிகழ்விதை அறிந்த ஆசியா  
 தொடர்ந்தி டாதிது காக்க வேண்டியே  
 உடந்தை யானவன் தமைவி ழித்துமே  
 நடந்த தென்னவன் மதிக்கு மென்றனர் 417

இறைவ னொன்றென இயம்பல் செய்ததால்  
 அறிந்த தண்டனை அதிக மென்றனர்  
 எறிந்த வேல்புய மிரண்டி னிடையிலே  
 உறைந்து மார்பினை உறுத்த லொக்குமால் 418

காய்ச்சிக் கனிந்தசென் நிறத்தா மிருப்பெனக்  
 காய்ந்த வீர்விழிக் குமிழ்க ளொன்றியே  
 தீய்ந்து போமெனச் செப்பி யுரைப்பதாய்ப்  
 பாய்ந்த தாசியா புலத்தை நோக்கியே 419

சொன்ன தென்னநீ சித்தம் கலங்கியோ  
 அன்ன வள்புறம் அறிந்தும் பேசினாய்  
 உன்பு றத்துமஃ துண்மை யாகுமோ  
 என்ன? வென்றனன் ஆமென் றோதினார் 420

மூஸா ஏற்றவவ் விறைவ னொருவனை  
 நேசங் கொண்டவள் நானு மென்றுரை  
 பேசி னார்பய மச்ச மின்றியே  
 நீசன் கொதித்தவர் தன்னை நெருங்கினான் 421

இயம்ப இசைவிலா வார்த்தைகள் இழிகுணன்  
 வயம்பி றந்தன வெள்குவா றாகுமே  
 அயமு ருக்கிய குழம்பினைச் செவியினுள்  
 அள்ளி யூற்றிய அவலமா மாமரோ 422

கொல்ல வென்றவன் கடுகிமுன் வந்துபின்  
 கொல்ல மறுத்தவன் சிந்தையில் தோன்றிய  
 பொல்லா வழிதனைப் பற்றிட எண்ணினான்  
 கொல்ல வில்கொடு சீத்திர வதையதாம் 423

அணுவணு வாகவே அழித்திட வேண்டுமென்  
 துணையி ருந்துடல் தோன்றிய நோயெனத்  
 துணிந்து மாறுசெய் தன்மையைக் கொண்டதால்  
 அணைந்துயிர் போகுமுன் ஆக்கினை வேண்டினான் 424

செங்க திர்க்கரம் செறிந்துமண் காய்ச்சிய  
 புங்க முனைப்படு கொடுமையாம் போலுமே  
 அங்கம் முற்றுமே அவிந்திடச் சுடுமணற்  
 சங்க மத்தினைத் தந்தனன் பாவிவே 425

அசைந்த தாமிலை ஆசியா தம்முடல்  
 அசைய மாட்டிலா அவயவம் தம்மைநார்  
 வசமொ டுக்கிய வரிந்துக் கட்டினார்  
 உசும்ப லாதுமண் ஊன்றிய கழிகளில் 426

கருகி உடற்புனல் காய்ந்ததால் தாகமும்  
 பெருக வேண்டுவார் பருகநீர் தந்திலார்  
 அருக னொருவனென் றுரையவர் பகர்ந்ததால்  
 தருவ தாகுமித் தண்டனை யென்றனர் 427

பற்ப லப்படு பாதகம் செய்யினும்  
 அற்ப மும்மன அழுத்தம் நெஞ்சுரம்  
 செற்ப மும்மவர் நெஞ்சினிற் குறைந்திலை  
 தற்ப ரன்தனி யொருவனா மென்பதில் 428

இன்ன மும்வதை செய்திட வாகிலாப்  
 பெண்ணு டல்லதன் பலமி முந்ததுமே  
 மண்ணி ணுக்கிரை தந்திடு பாங்குற  
 எண்ணி னாருயிர் இலாதொ பூக்கவே 429

மாடி மீதிருந் தோர்பெருங் கல்லினை  
 நாடி னாரவர் நிலம்படு மேனியைச்  
 சாடி நொருக்கி யுயிர்தனித் ததன்வழி  
 கூடு விடுத்த பறவைபோ லேகவே 430

மரண மேயினி வேறிலை என்றிடு  
 தருண முணர்ந்ததும் தனியனை ஆசியா  
 கருணை செய்குவாய் தனித்தொரு இல்லினை  
 “அர்ஸி” னருகினில் எனக்கென இறைஞ்சினார் 431

ஏற்று இறைவனும் இராங்கி யளித்திடக்  
 கூற்றம் உயிரினைக் கொண்டது வெற்றுடல்  
 ஏற்ற தாகுமே ஏவிய சிலையினைச்  
 சீற்ற மடங்கினார் செயல்பி னைத்தபேர் 432

### பைத்துல் முகத்தஸ் நோக்க

எகிப்தைவிட்டு ஜெஹூஸலத்தை நோக்கிச் சென்ற  
 இறைநேசர் எதிரிகள்பால் சுட்டித் தம்மில்  
 வகிப்பார்மேல் ஆணையிட்டார் உங்கட்கென்று  
 விதித்துள்ள புனிதமண்ணில் இருப்போர் தம்மை

மிகைத்திடுவீர் போர்செய்தே உள்நுழைவிர்  
 மீண்டுபுறங் காட்டாதீர் மீண்டால் நீங்கள்  
 வகைந்தவர்க ளாவீர்கள் நஷ்ட்டத் தின்பால்  
 விரையுங்கள் என்றுரைக்க அவருஞ் சொல்வார்... 433

பலசாலி யானமக்கள் அங்குள் ளார்கள்  
 பிரிந்தகன்றே அவர்செல்லு மட்டும் நாங்கள்  
 செலமாட்டோம் அதனுள்ளே சென்று விட்டால்  
 செல்வோம்நாம் என்றார்கள் அவர்க ளுள்ளே  
 நலம்பெற்றோர் இறைவனருள் கொண்ட பேர்கள்  
 நாமத்தால் “ஜோஷீவ” “காலெப்” என்போர்  
 பலமாக இருந்தார்கள் நபிகள் பக்கம்  
 புந்தியுரை பகன்றார்கள் புரியா தோர்க்கே 434

பயங்கொள்ள வேண்டாம்நீர் வாயில் மட்டும்  
 போய்விடுங்கள் அவர்களினை எதிர்த்தே உங்கள்  
 வயமாகும் அதுநீங்கள் வெற்றி பெற்ற  
 வாறாகும் உள்நுழைந்த மாத்தி ரத்தே  
 ஜெயங்கொள்வீர் நிச்சயமாய் இறைவன் மீது  
 தூயவிசு வாசங்கொண்ட அடியா ராயின்  
 பயங்கொண்டே அவனைவிசு வாசங் கொள்வீர்  
 பகர்ந்தவுரை இதுவாகும் பற்றி லார்க்கே 435

அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்த போதும்  
 அவர்வழிக்கு வரவில்லை நபியை நோக்கி  
 நிச்சயமாய் அவருள்ளே இருக்கு மட்டும்  
 நுழையமாட்டோம் நீரும்நும் இறைவ னும்போய்  
 அச்சமின்றிப் போர்செய்வீர் இங்கி ருந்தே  
 அதைநாங்கள் பார்க்கின்றோம் எனம றுத்தார்  
 தஞ்சமுறும் பின்னவர்மேல் துன்ப மென்று  
 தேராதார் தனித்தார்கள் துணையற் றோரே 437

பாவிளளாம் இவரிடத்தி லிருந்தும் என்னைப்  
 பாதுகாப்பாய் என்னிறைவா என்ற னுக்கோ  
 ஏவிடவே இயலாது எவர்க்கும் 'ஈளுன்  
 இளையவரைத் தவிரவெமை இவரி ருந்தே  
 சேவிக்கப் பிரித்துவிடு நீயே என்று  
 தாழ்ந்துபணிந் திரந்திட்டார் மூஸா வல்லோன்  
 ஆவார்கள் பூமியிலே இவர்கள் பின்னாள்  
 ஆதரவற் றேயலைவர் விதியா மென்றான்

438

சென்னபடி அலைந்தார்கள் யாது மில்லாச்  
 சேதியோடு காலைமாலை அமைதி யற்றே  
 இன்னதெனும் காரணமும் அவருக் கில்லார்  
 இரவுபகல் என்றுமிலை வாழ்வின் ஈற்றின்  
 முன்னமவர் முடிவிருந்த தொருவ ரேனும்  
 முற்றாக நாற்பதாண்டு வாழ்ந்தா ரில்லை  
 அன்னோரின் சந்ததியும் அவ்வா றேதான்  
 அகாலத்தில் அலைந்தேதான் இறந்தொ ழிந்தார்

439

### காளுனின் காதை

மூஸாவின் வாழ்வினில் மற்றொரு சேதியாய்ப்  
 பேசிட வேண்டிய பாவியாம் காளுனென்  
 நாசகன் காதையை நானெனும் அகந்தையன்  
 கூசிடச் செய்யினும் கூறுதல் வேண்டுமே

440

தனைவிடப் பெரியவன் தரணியில் இலையென  
 மனத்தினில் கொண்டவன் மமதையால் ஆடினான்  
 அநியாயம் செய்திட அஞ்சிடான் மக்களைத்  
 துணிந்தே கெடுத்திடத் தனைமுத லாக்கினான்

441

எல்லையி லாதுமே இறையருள் பாலிப்பால்  
செல்வமுங் கொண்டனன் சொல்லிடல் கூடுமோ  
இல்லையக் காலத்தி லவன்சம மாயொரு  
செல்வரும் எனும்வகை திகழ்ந்தன னாமரோ 442

வல்லமை கொண்டநல் வாலிபர் பற்பலர்  
மல்லாடித் தூக்கிட மாட்டாத பெருஞ்சமை  
சொல்லுவார் பொக்கிஷத் திறப்புகள் என்றுமே  
பல்வகை யாலவன் பெருக்கினான் செல்வமே 443

வானவன் அருளினால் வளம்பெற்ற போழ்திலும்  
நானேதான் தேடிய நிதியிவை யென்றனன்  
ஆனவச் செல்வத்தில் ஆதுலர் பங்கினைத்  
தூனமாய் அளித்திடச் சொல்லியும் செய்திலான் 444

இன்னிலை தன்னிலே இயம்புவார் மக்களும்  
உன்னுடைப் பொருளினில் உவந்துநீ கொடுப்பதே  
பின்னுனக் காகுமாம் படைத்தவன் முன்றிலில்  
உன்னிலை உயர்ந்திடும் ஓர்ந்திடு வென்றுமே 445

கொடுத்தது தனக்கெனக் கொள்ளுதல் வேண்டிலா  
கொடுப்பவன் கொடுத்தது கொடுப்பதற் கென்றுமே  
கொடுத்திடு கொடுத்திடக் கூடியோர் தம்வழி  
கொடுப்பனே இன்னுமுன் கொடையினால் கூறுவார் 446

கூறுவான் கூறிடு கூற்றினுக் கன்னவன்  
கூறிடேல் வல்லவன் கொடையென முயற்சியின்  
தேறிது தாமெவர் தயவுமே எனக்கிலை  
நூறினில் நூறுமே நான்தேடு தேடலே 447

யாரெவர் தாமுமே யெனக்குரை தவிருமின்  
காரணன் நானெனைக் கொண்டுள வனைத்தையும்  
சீரிய அறிவினால் தேடினேன் எனைத்தவிர்த்(து)  
ஆருளார் இலையென இயம்பினன் பாவிவே 448

காரணன் தானெனைக் கூறுவோன் கூற்றெலாம்  
சேருமென் றாகிடில் சரியென முன்னவர்  
பாரில ழிந்திலர் புரிந்திடா தேனவன்  
ஓருமை கொண்டனன் உரைத்திட வாகினான் 449

அறிகிலா னன்னவன் அருகனும் அவன்வழி  
நிறைபொருள் இவனிலும் நிறையவே பற்பலர்  
வரையிலாச் செல்வமும் வரித்துளார் என்பதை  
அறிந்திடில் தலைக்கனம் அவன்பெறா னாமரோ 450

இறைவனை மறந்துதம் இட்டம்போல் பொருட்பல  
வெறியினால் செருக்கொடு வாதுசெய் துற்றவர்  
குறிதவ றாகியே கொற்றவன் தண்டனை  
பெறுதலுக் காகினார் புரிந்திலான் புல்லனே 451

அலங்கரித் தான்றனை அன்னவன் தன்னையோர்  
நிலமாளு கோனினை நிலைமையில் மக்கள்முன்  
தலைமுதற் கால்வரை தங்கமும் மணிகளும்  
விலைகொள மாட்டிலா தாமவை நின்றனன் 452

பொன்னொடு வைரமும் பச்சைசெம் மணிகளும்  
கண்ணைப்ப நித்தன கிரீடத்தி லத்தொடு  
நன்முத்து மாலைகள் நெஞ்சினில் தவழ்ந்தன  
வண்ணச் சரிகைகொள் வெண்பட்டு அங்கியே 453

சொர்ணத்தில் கைவளை செய்திருந் தார்களே  
சர்ப்பமொன் றவன்கரம் சுற்றிய பாங்கினில்  
கர்வத்தின் அறிகுறி காண்பவர் அஞ்சிட  
சர்வமும் மணியதில் சோதியால் மிளிர்ந்ததே 454

தோல்மறைந் திட்டதோ தங்கமோ காலணி  
நீலப் பருக்கைகள் நின்றொளி வீசின  
சாலப்பொ ருந்தின சங்கமம் வர்ணமச்  
சீலமி லாதவன் தரித்ததோர் கேடரோ 455

பார்த்தவர் நின்றனர் பார்த்தகண் பற்றிலார்  
காளுளுக் கிவ்வழி கொடுத்தவன் எம்மையும்  
சேருவா றாக்கிடில் சொர்க்கமே அவனுமோர்  
பேரருள் கொண்டவன் புண்ணியன் என்றனர் 456

மெய்ஞானம் கொண்டவர் மொழியுவார் மறுமையில்  
பொய்யான இதைவிடப் பெருந்திரு இறைவழி  
கைவரப் பெறுவது கூடுமேன் இதனைநீர்  
மெய்யெனக் கொண்டுளீர் மனமிழந் தீரென 457

பெருமையின் செருக்கினால் படைத்தவன் தனையவன்  
கருத்தினி லிருத்திடக் கொண்டிலான் பற்றுமே  
இருத்திலன் மறுத்தனன் இணையிலான் சக்தியைப்  
பொருத்திடா மனத்தினால் பெரும்பழி ஏற்றன் 458

வெஞ்சினாங் கொண்டனன் வணங்கிடத் தக்கவன்  
அஞ்சிடான் தனையவன் அழித்திட நினைந்தனன்  
பஞ்சாய்ப் பறந்தன பாவியின் தேடல்கள்  
கொஞ்சமும் எஞ்சிடக் கூடிடா வாறரோ 459

வீடெனும் மாளிகை வகைவகைப் பொருட்களின்  
 கூடென வாகியே கண்கவர்ந் திருந்ததாம்  
 பீடைவந் துற்றதென் பாவினின் பெருமையால்  
 கூண்டொடு தகர்ந்தன குறுணியுந் தேறுமோ 460

பன்னூறு மந்தைகள் பரிஓட்டை வாகனம்  
 எண்ணில டங்குமோ எலாமவன் சொந்தமாம்  
 பொன்னணிக் குவியல்கள் பிறவுயர் பொருட்களும்  
 தன்னகம் கொண்டவன் தக்கவைத் திலானரோ 461

உடைமைக ளனைத்துமே ஒன்றிலா தழிந்தன  
 கடைமக னுயிரையும் கவர்ந்தனன் நாயகன்  
 கொடையெனக் கொடுத்தவன் கோபத்துள் ளானதால்  
 நடையுண்ட தாமிவை நிலங்கொண்ட பாடமே 462

மண்ணுண்ட தனைத்தையும் முதலவ னாணையை  
 தன்னுளங் கொண்டதால் செய்கிலா ரெவருமே  
 முன்வர வில்லையாம் முந்தினின் றுதவிட  
 வன்மையை வன்மையால் வென்றனன் வள்ளலே 463

மூஸாவின் மாமனின் மகனைனக் கூறுவார்  
 மூஸாவின் மாமனென் மொழிவாரும் முள்ளனர்  
 ஓசையோ டவன்"தெளர்" ஓதுவான் இனிமையாய்  
 நாசமே பொருள்வர நல்வழி கொன்றனன் 464

**வேறு**

ஆதிமுத லானவனின் தண்டனைக்குள்  
 அவனாகக் காரணங்கள் வேறு முண்டாம்  
 ஒதிடுதல் வேண்டுமவை உலகத் தோருக்கு  
 உதவிடுமென் காரணத்தால் ஒருநாள் போது  
 வேதவழி ஞானத்தை மக்க ளுக்கு  
 விளக்குகின்ற போதுநபி வேண்டு மென்றே  
 பாதகனாம் காளுவன் வழியே சென்றான்  
 பேரலங் காரமொடு பெருமை விஞ்சு 465

செல்வத்தின் சீர்மையவன் தோற்றப் பாங்கில்  
 செறிந்திருக்கக் கண்டமக்கள் அவன்பால் நோக்க  
 அல்லர்வின் நபியவனை விழித்துக் கேட்பார்  
 ஆனதென்ன உன்றனுக்கேன் ஈங்கு வந்தாய்  
 நல்லதல்ல இஃதுனக்கு புலன்தி ருப்பி  
 நாடினையோ மக்களையுன் பாலே ஈர்க்க  
 பொல்லாத செய்கையிது போஎன் றார்தன்  
 பங்கிற்குப் பதிலுமவன் பேச லானான் 466

வல்லமையுண் டாயின்றும் நபித்து வத்தால்  
 விஞ்சுமெமமை அன்றேல்நாம் நம்செல் வத்தால்  
 இல்லாதே செய்வோம்நீர் மிகைக்கா தெம்மை  
 என்றவனும் சவால்விடுத்தே விரும்பு வாயேல்  
 சொல்லுமொரு பொதுவிடத்தைத் தேர்ந்தெ டுத்துத்  
 தெய்வீக சக்திகொண்டு நீர்திட் டெம்மின்  
 சக்திகொண்டு நாமுமக்கும் அதுபோல் செய்வோம்  
 ஜெயிப்பதுயார் எனப்பார்ப்போம் எனவு ரைத்தான் 467

சொன்னபடி நாட்குறித்து இருபே ரும்தாம்  
 தனித்தனியே இருபுறத்தும் சனங்கள் சேர்த்து  
 முன்னிலைத்தார் காளுனை நோக்கி மூஸா  
 முன்நானா இலைநீயா எனவுங் கேட்கத்  
 தன்னைத்தான் முதன்மையென்றான் அவரும் ஒப்பத்  
 தொடர்ந்தனனே திட்டவவன் திட்டித் தீர்த்தும்  
 அன்னவன்பா லேதுமுற வில்லை தோற்க  
 ஆரம்பம் நபிசெய்தார் அவர்பங் கிற்கே

468

ஆங்கிருந்த அனைவரையும் அகலச் செய்தார்  
 அழிவவர்க்கும் ஆகாத வழியுண் டாக  
 தீங்கஞ்சித் தரிக்காதங் கிருந்த பேரும்  
 தொலைநோக்கிச் சென்றிட்டார் தப்பி னார்கள்  
 தேங்கிநின்றோர் இருபேர்கள் மட்டும் காளுன்  
 தோள்த்துணைகள் தீங்கெதுவும் நடக்கா தென்னும்  
 பாங்கினிலே கண்ணுற்றார் மூஸா வல்லோன்  
 பாலிருகை யுயர்திவரம் வேண்ட லானார்

469

வல்லவனே இறைவாநீ என்ற னுக்கு  
 வயப்பட்ச்செய் இந்நிலத்தை விருப்புக் கேற்பச்  
 சொல்லுவதை செய்திடவென் றேகன் நாட்டம்  
 தேடியிறைஞ் சிடவவனும் இணக்க முற்றான்  
 “பொல்லானைப் பாதம்வரை புசிநீ” யென்று  
 புகலவது பற்றியிழுத் தாழ்த்தும் பின்னர்  
 சொல்பணிந்து முட்டிஇடை நெஞ்சு தோள்கள்  
 தேகமுற்றும் மெல்லமெல்லச் சுகித்த தன்றோ

470

முதலையின்வாய்ப் பட்டவொரு பன்றி போல  
 மெல்லமெல்ல உள்வாங்கப் பட்டான் காளுன்  
 வதித்தபெரும் மாளிகையும் வரையில் சொத்தும்  
 வந்தவிடங் காணாதே வாங்கும் பூமி

இதுகண்டே அச்சமுற்றார் ஆங்கி ருந்தோர்

“அல்லாஹ்நம் மீதுகொண்ட கருணை யால்நாம்

இதுவாறில் லாதுவுயிர் பிழைத்தோம் அன்றேல்

எமக்குமிதே தண்டனைதான்” எனநெ கிழ்ந்தார்

471

### காளுள் செய்த மாண்பங்கம்

வாரமொரு முறையாகச் சனிக்கி ழைமை

வழங்கிவந்தார் உபதேசம் சனங்க ளுக்குக்

காரணனின் காரியராம் மூஸா வேதக்

கருத்துகளை மக்களொன்றிச் செவிம டுத்தார்

காளுனும் வந்தமர்ந்தான் ஒருநாட் போது

கருத்துன்னிக் கேட்பவன்போல் போக்குக் காட்டி

ஊரவரும் அதிசயித்தார் அவனின் செய்கை

உள்ளோக்குக் கொண்டதென உணர லானார்

472

உபதேசம் செய்தாரன் நாளில் குற்றம்

உண்டுசெய்தோர் கொள்ளுகின்ற தண்ட னைகள்

அபகரித்தால் பிறர்பொருளைக் களவைக் கொண்டும்

ஆகுகின்ற தண்டனைகை அகற்றல் போல

விபச்சாரம் செய்பவரைக் கல்லெ றிந்து

வாழ்விழக்கச் செய்வதுவாம் என்ப தாக

சபையிருந்த காளுனும் வினவி னானத்

தண்டனையும் பாலெனினும் சரியோ என்றே

473

சட்டத்தில் உனக்கெனக்கு வேறு இல்லை

செய்ததற்கென் றேற்றபடி கிட்டும் என்ன

திட்டமாக ஒன்றென்றால் விபச்சா ரம்நீர்

செய்தாலும் பெறுவீரோ எனவி ழித்தான்

கட்டழகுப் பெண்ணொருத்தி மூஸா தன்னைக்  
 கெடுத்ததுவாய்ப் புகலுகின்றாள் அதற்கு நீருன்  
 சட்டத்தின் பாலென்ன தீர்ப்புச் சொல்வீர்  
 சொல்லுகவென் நான்மூஸா நிதான முற்றார் 474

பழித்துரைத்த தாயெண்ணிப் பெருமை கொண்டு  
 பாவியவன் முகமரும்பும் நகைப்பி னோடே  
 இளைத்தபழி தண்டனைக்கென் றுரிய தாகும்  
 இயம்புகநின் தீர்பதனை என்று றுத்தே  
 அழைத்தவளை வாருங்கள் அவள்மெய் யென்றால்  
 அதற்குரிய தாண்டனையாம் கல்லெ றிந்தே  
 அழித்திடுக என்னுயிரை அதுவே தீர்ப்பு  
 ஆகட்டும் எனநபியும் ஆணை யிட்டர் 475

வேட்டுவனின் வலையில்மான் வீழ்ந்த தொப்ப  
 வசமாகத் திட்டமிட்ட என்வ லைக்குள்  
 மாட்டிவிட்டார் மூஸாநான் வென்றேன் என்றே  
 மமதைகொண்டான் காளுந்தன் செருக்க டங்கான்  
 சூட்சியிலே தனைவெல்ல யாரு மற்றோன்  
 சூட்சியினைச் சூட்சியினால் வெல்ல வைத்த  
 காட்சியினைக் கண்டான்தன் கொழுப்ப டங்க  
 கவலுற்றான் திட்டம்நீ றான தன்றோ 476

நடத்தைகெட்ட பெண்ணொருத்தி தனைய டைத்தே  
 நாசகனாம் காளுந்தன் பொருள ளித்தே  
 “கெடுத்துவிட்டார் எனைமூஸா” என்றே மக்கள்  
 கூடியுள்ள இடத்திலவர் முன்னே சொல்ல  
 விடுத்தனனே வேண்டுதலும் அவளும் செய்தாள்  
 வீதியிலே பிறர்முன்னே மூஸா வின்பால்  
 “கெடுத்துவிட்டீர் நீரென்னை” என்றாள் கேட்டும்  
 கேளாதார் போலநபி தொழ்ச்சென் றாரே 477

தொழுகையிலே சிறுபொழுது கழித்த பின்னர்  
 திரும்பிவந்தே அவளிடத்தில் மூஸா கேட்பார்  
 “விழித்திறைமேல் சத்தியம்செய்” என்றே கேட்டே  
 வஞ்சிக்க விழைந்தவளோ மனமும் மாறி  
 அளித்தனளே சாட்சிகாருள் தன்னைத் தூண்டி  
 அவமானம் செய்யவைத்தான் எனவும் நேற்று  
 கொழுத்தபண்ப் பொதிபொன்னல் ஆன காப்பு  
 கொள்ளைகொள்ளை யவன்தந்தன் ஈடாய் என்றாள் 478

### சந்தேகம் நீங்கிய சங்கத்

வெட்கம் அதிக முள்ளவராய் வாழ்ந்தார் மூஸா அந்நாளில்  
 கட்டினர் காதை யவர்தமக்குக் குறையுண் டென்றே தேகத்தில்  
 ஒட்டா தெவரொடும் தான்தனித்தே உடல்கழுவச் செய்வார் செய்வதனால்  
 பட்ட தப்பழி அவர்தமக்குப் பேசிட நகைக்குஞ் சம்பவமே 479

சரும வியாதி யென்றுசிலர் சொன்னார் மறுத்தே வேறுசிலர்  
 மருமத் திட்சி யென்றார்கள் முற்றும் பொய்யது என்றாலும்  
 வருந்து மாறு பற்பலவும் வார்த்தை கோத்தார் ஊரவர்கள்  
 பொருந்தா திறைவன் அப்பழியைப் போக்க நினைத்தான்  
 புரிந்தனளே 480

ஆடை களைந்து கல்லொன்றின் அடியில் காற்றில் அகலாதே  
 கூடி இருக்க வைத்தவரும் குளித்தார் தனியிடம்: முடிந்தபின்னர்  
 ஆடை அணியி அவைபற்ற ஆதர வாக இருந்தசிலை  
 ஓடிய ததனுடன் கூட்டாக ஒன்றியே இருந்த உடைகளுமே 481

கைத்தடி தன்னைக் கையெடுத்தே கல்லைத் தொடர்ந்தே யவரோட  
 வைத்தகால் தரியா விரைந்தோடும் வீர னனைய விரைந்ததுவே  
 செய்த்திற னற்ற மூஸாபின் செல்கையில் “கல்லே! ஓ!கல்லே  
 வைத்தகல் என்றன் ஆடை”யென வாய்விட் டலறி விண்டகன்றார் 482

மக்கள் செறிந்த புலத்தினிலே மூஸா அலறிய குரல்கேட்டோர்  
 திக்கைத் தம்விழி கவ்வவெனத் திருப்பி னார்சிரம் ஒன்றித்தே  
 வெட்கம் மீதுறத் துகிலற்றே விதியில் ஓடும் மூஸாவைப்  
 பக்க மிருந்தே கண்கண்டார் புரிந்தார் வதந்திகள் பொய்யென்றே 483

அழகிய மேனி குறையற்றே அமைந்தே இருப்ப அதுகண்டே  
 ஐயம் அகன்றது மக்களிடம் அடிநக ராதே கல்தரிக்கும்  
 இழிதொழில் செய்தாய் நீயென்றே இயன்ற வரையும் கல்லைத்தன்  
 கழிகொண் டடித்தார் கருங்கல்லும் கதறி யழுததாம் கூறுவரே 484

திருமறை இஃது சொல்லுகையில் தீதுரை பொய்ப்படப் பேசுபவர்  
 கருத்தைப் பொய்க்க வைத்திறைவன் கண்ணியப் படுத்தினன் எனவாகும்  
 உரித்தா மிதுபோல் பற்பலவும் உண்மைச் சேதிகள் பலவற்றை  
 அருமறை கூறி யுளதாகும் அமைந்த சரித்திரச் சான்றுகளாய் 485

### மூஸா நபியின் கிறப்பு

படைத்தவனின் ஆணைப்படி உயிர்பி ரிக்கப்  
 பக்கத்தே இஸ்ராயில் வந்த போது  
 அடித்தாராம் கன்னத்தில் தள்ளி விட்டே  
 ஆத்திரமுற் றேமூஸா அல்லர்' வின்பால்  
 விடுத்தொருகால் சென்றந்த வான வர்தம்  
 விபரத்தைச் சொல்லிடவே வல்லோன் சொல்வான்  
 அடுத்தொருகால் செல்கவென விபரங் கூறி  
 அனுப்பிவைத்தான் அவர்திரும்பிச் சென்ற டைந்தார் 486

காளையொன்றின் பிடரிமயிர் பற்றச் சொல்லிக்  
 கைகொள்ளும் உரோமத்தின் அளவு கொண்ட  
 வேளையாண்டு வாழுவயிர் வழங்கு தற்கு  
 வரித்தனிறை என்றவர்க்குச் சொல்லச் சொல்ல

ஊழ்வினையை இறைதீர்க்க உயிரைக் கொள்ளும்  
 உத்தமவான் தூதுவரும் ஓது வாரப்  
 போழ்தினிலே இறைநோக்கிக் கேட்பார் மூஸா  
 பின்னென்ன நடக்குமென பதில்சொல் வானே

487

“மரணமதான்” என்றபதில் இறைவன் சொல்ல  
 “மீண்டென்ன இன்றதனைச் செய்தா லென்ன”  
 கருணையொடும் அவிரிப்பார் “புனித யுமி  
 காணுமிடத் தருகினிலே என்றன் ஆவி  
 பிரிவதற்காய் ஆசையுற்றேன் எறிகல் தூரம்  
 புறத்தேதான் உள்ளதது” என்றார் கேட்டே  
 உருவமிலான் விரும்பியவா நியற்றி னானே  
 உத்தமநன் னபியுமதை விளம்பி யுள்ளார்

488

### மூஸா நய்யும் முஹம்மதம் பெருமானும்

பெருமானார் முஹம்மதிறை தூதர் தம்மைப்  
 பொருந்தினனே வானழைக்க அல்லாஹு “மிஃராஜ்”  
 உருவான சரிதத்தை உரைத்தால் மூஸா  
 உட்பட்ட காதையதில் அடக்கங் கொள்ளும்  
 திருநபிகள் மாக்காவி லிருந்தே ஏகன்  
 திருவடிக்குச் செல்லவென “பைத்துல் முகத்திஸ்”  
 கருஞ்சாமப் போழ்தினிலே சென்ற டைந்தே  
 கர்த்தனுறை பதியடைந்தார் மீண்டு வந்தார்

489

ஏழ்வானும் கடந்திறைபால் தஞ்ச முற்றே  
 ஏற்றுவந்தார் தொழுகையினைப் பரிசி லாக  
 வாழ்நாளில் தினமுமைந்து வேளை வல்லோன்  
 வழிபாடு கடனென்னும் விதிப்பி னோடே  
 தோள்தாங்காப் பெருஞ்சமையாம் முதலில் காண்ட  
 தொகைஊம்ப தாகிடிலோ என்றே அஃதை  
 கீழிறக்கி ஐந்தாக்கச் செய்தார் மூஸா  
 கஷ்டமந்தத் தொகைமாந்தர் தமக்கா மென்றே

490

வானவர்கோன் ஜிபரீலின் துணையி னோடு  
 வான்வெளியைக் கடந்தேவான் ஆறில் கண்டார்  
 தானாகத் தோன்றியவன் தூதர் மூஸா  
 தனையவரும் வரவேற்றுச் சலாமு ரைத்தார்  
 வானவனைச் சந்தித்து மீழாங் காலை  
 விவரங்க ளறியவென வினாத்தொ டுக்க  
 தான்பெற்ற பரிசான தொழுகை தன்னைத்  
 தொகைகூறி விளம்பினரே திகைத்தார் மூஸா 491

ஐபத்து வேளைதினந் தொழுவ தென்ப  
 தாகாகாதே இயற்றுதற்குத் என்றும் இந்த  
 வையத்து மாந்தருக்கு மீண்டு சென்று  
 வழத்துதற்கென் றுகந்தவனை குறைக்கச் சொல்வீர்  
 செய்யயிய லாதவர்கள் உடம்மத் தோர்கள்  
 தேர்ந்தறிவேன் நானென்றார் மு'ம்மத் மீண்டார்  
 கையிரண்டின் விரற்றொகையைக் குறைத்து வந்தே  
 கூறவது காணாதென் றுரைக்க லானார் 492

நாற்பதுவாம் வேளைபத்துக் குறைந்த தாலே  
 நாதர்நபி திருப்தியொடு வந்த காலை  
 ஏற்றாரே இல்லைநபி மூஸா மீண்டும்  
 இறைவன்பால் சென்றிறைஞ்சிக் குறைக்கச் சொல்ல  
 மாற்றுகைப் பாட்டாதே மீண்டும் எம்மான்  
 முதலவனின் முன்றிலுக்கு மீண்டு சென்றே  
 சாற்றினரே எனதுமக்கள் சக்தி யற்றோர்  
 தயைகூர்ந்தே குறைத்தருள்வாய் எனவி ரந்தார் 493

உகந்தனனே ஏகனுமவ் வேண்டு கோளை  
 இன்னுமொரு பத்துவேளை இறக்கி வைத்தான்  
 மிகுமகிழ்வு கொண்டுநபி மீண்டார் கண்ட  
 மூஸாவும் நடந்தென்ன சொல்க வென்றார்

இகபரன்பால் நடந்ததனை எடுத்துக் கூற

இதுவுமுங்கள் உம்மத்தார்க் கதிக மென்றே

முகம்மதரை முன்போன்றே ஏகச் சொன்னார்

மறுப்பின்றி மூஸாசொல் விதியா கிற்றே

494

முப்பத்தும் பெரும்சுமையென் மொழிவு கேட்டே

மீண்டுசெல்ல வெள்கிநபி நின்ற வேளை

செப்பினரே நபிமூஸா செல்க மக்கள்

சக்தியினை நானறிவேன் தாங்க மாட்டார்

ஒப்பிடவே வேண்டாம்நீர் உடன்சென் றேகன்

ஒப்புதலைப் பெறுகவின்னும் குறைக்கக் கேட்பீர்

தப்பாதே நாயனருள் செய்வான் வல்லோன்

தாராள மனத்துடையோன் தவிரேல் என்றார்

495

சொன்னமொழி சிரந்தாங்கி இன்னோர் வாகு

தயாபரனின் சந்நிதிக்கு நபிகள் ஏகி

முன்னர்போல் இறைஞ்சிடுங்கால் இறைவன் ஏற்று

ஈரைந்தைக் குறைத்திருப தாக்கி வைத்தான்

பொன்மனத்தார் போதுமினி என்றிட டாலும்

பொறுப்பறிந்த காரணத்தால் பின்னும் மூஸா

மன்னவராம் நபிமாருள் என்மால் எம்மான்

முகம்மதரைத் தூண்டினரே அவருஞ் சென்றார்

496

ஈர்பத்துப் பத்தாகி அதிலும் பாதி

என்றாக இறுதிநபி இதற்கு மேலும்

பார்படைத்துப் பாலிக்கும் பண்ண வன்பால்

போகமறுத் தைவேளை பெற்று மீண்டார்

சேர்மான மாகுமது நன்மைப் பக்கல்

தொடக்கத்தில் பெற்றஐபத் ததற்காம் என்றே

நாரியரின் துயர்துடைத்த நபிகள் கூற்றாம்

நமக்கிறைவன் அளித்தபெரும் பரிசு தாமே

497

வேறு

முதன்மை வேதம் முதலவன் அளித்தமான்  
 மொழிய"அபு றானி"யில் "தவ்றாத்" என்பதாம்  
 அதன்தொட ராகவே "சபூர்"நபி தாவத்பால்  
 அருள்பு ரிந்தனன் "யூனானி" மொழியினில்  
 பிதாவி லாதவர் பெற்ற(கு)"இன் ஜீல்"மொழிப்  
 பெயர்"சுரி யானி"யென் பிறிதொரு மொழியிலாம்  
 பொதுவி லனைத்திலும் பிந்திய தாகுமே  
 பெருமான் நபிவழி "புர்க்கான்" "அரபியில்" 498

அருமறை நான்கையும் அகம்பட நம்புதல்  
 ஆகிடுங் கடமையாம் ஆறினில் ஒன்றென  
 உருவமி லாதவன் ஒருவனை ஏற்றவர்  
 ஓம்பிடும் "ஈமான்"இன் உறுப்பினி லாகுமாம்  
 திருமறை யோதிடு சரிதங்க ளனைத்திலும்  
 தொகையள வதிகமாஞ் செப்புதல் மூஸாதம்  
 சரிதங்க ளாகுமே தொடர்தொடர்ப் பாற்படும்  
 தெரிந்த நிந்துமே சீர்பெறக் கூறுமால் 499

கேடுளங் கொண்டவர் கேட்டினால் அழிவதைக்  
 கூறிடுஞ் சரித்திரச் சான்றிதைப் போலவே  
 நாடிடார் நம்பிடார் நமைப்படைத் தாளுவோன்  
 நிகரிலான் ஒருவனென் றானவர் தமக்குமோர்  
 பாடமாய்ப் போனதாம் பொன்மறை செப்புதல்  
 புந்தியு ளார்ரவை போற்றுவார் பற்றுவர்  
 கூடிடும் நன்மையும் குர்ஆனை மொழிவதால்  
 காண்பது பலவழிப் பயன்க ளாகுமே 500

## நன்றி பா

முற்றும் காவியம் முடிந்ததன் பின்னர்  
 சொற்பிழை பொருட்பிழை சேர்ந்தே யாப்பில்  
 அற்பமும் பிழைசே ராதே யிருக்க  
 நற்றமிழ் ஆற்றல் நிறைந்தநற் புலவர்  
 அல்அஸ் மத்துடன் அறிவுசால் மருகர்  
 வல்லவர் யாப்பில் வண்டமிழ்க் கவிஞர்  
 நியாஸ். ஏ. ஸமத்வசம் நானளித் திட்டேன்  
 அயரா தவரும் அப்பணி பொருந்தினர்  
 பாயிரம் இன்றேல் பனுவல் இலையதால்  
 தூய தமிழ்ப்பே ராசான் திருமிகு  
 சிவலிங்க ராசா தம்வச மளித்தேன்  
 அவர்தகு முரைகா ரர்ரெனுந் திறத்தால்  
 தகவுரை கொள்ளத் தேர்ந்ததென் நெஞ்சம்  
 தகைசால் தந்தை தமிழ்நேச னடிகளை  
 மூஸா நபியின் வரலா றுற்ற  
 ஈஸா நபிவழி இறைமறை யாமெனும்  
 வேதநூல் “பைபிள்” விரிவாய் ஓர்ந்தவர்  
 போதகர் மார்க்கம் புரிந்தவ ரதனால்  
 அட்டைப் படத்தை ஆஸிப் புாரி  
 பெட்புறச் செய்தார் புதல்வரென் மூத்தோன்  
 நூலுரு வாக்கும் நிறைபொருள் முற்றும்  
 சாலுமென் மக்கள் மருமக்கள் பாலே  
 மார்க்கப் பயனொடு மொழிவளர் பணிக்கும்  
 சார்புறு மிந்நபிச் சரித்திரக் காவியம்  
 சீர்பெற உதவிய சகலரும் இஃதினை  
 ஓர்ந்தறிந் தேற்றம் ஒப்புவோர் தமக்கும்  
 எல்லாம் வல்லோன் இறையவன்  
 நல்லருள் நல்கிட நானிறைஞ் சினனனே.

மூஸாநபி காவியம் முற்றிற்று

## புகழ்பூத்த தமிழ்மரபின் எச்சம்

கிழக்கிலங்கையின் புகழ்பூத்த தமிழ்மரபின் சுட்டிச் சொல்லவல்ல ஓர் ஆளுமையாகத் திகழ்ந்தவர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் மாணவரான புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்கள். அவர்தம் வழித்தோன்றலே காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் ஆவார். அவர் தொழில்சார் மருத்துவராக இருந்தும், தந்தைவழி கொண்ட மருதசொம் இவரையும் ஒரு புலவராகத் தமிழுக்குத் தந்துள்ளது. காப்பியங்கள் படைக்கும் ஆளுமை குன்றிப்போன இற்றைய காலகட்டத்தில் பத்துக் காவியங்களைப் படைத்தளித்த பெருமை இவருக்குண்டு. தமிழ்மொழி தனது காவியங்களினால்தான் இன்று வளர்ந்தும், புகழ் பெற்றும், நிலைத்தும், மேன்மையுற்றும் விளங்குகின்றது. இவரது இறைவனின் இறுதித் தூதர் பற்றிய திருநபி காவியம் எனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவே பாடப்பெற்றது என்பதில் நான் மிகப் பெருமை கொள்கின்றேன்.

தனது படைப்பிலக்கியங்களுக்காகப் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களால் பல பரிசுகளையும், விருதுகளையும், கௌரவங்களையும் தமதாக்கிக் கொண்டுள்ள புலவர்மணி ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள், எமது எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் இன நல்லிணக்க மேம்பாட்டு விருது, உயர் படைப்பிலக்கியவாதிகளுக்கான விருது, உயர் தமிழியல் விருது போன்றவற்றுடன், மூன்றுமுறை அவரது படைப்பிலக்கியங்களுக்கான விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இலங்கையின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென ஒரு உயர் அங்கீகாரத்தை நிலைப்படுத்திக் கொண்டுள்ள ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள், இதுபோன்று இன்னும்பல ஆக்கங்களைப் படைத்தளித்து தமிழன்னைக்கு அணிசெய்ய வேண்டுமென்ப பிராத்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

டாக்டர் ஓ.கே. குணநாதன்

மேலாளர்

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்

ISBN 978-955-54039-0-0



விலை ரூபா 500.00